

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

รายวิชา ศิลปะ(ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษา วิเคราะห์ เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน ศึกษาการอ่าน เขียนร้องโน้ตไทย และโน้ตสากลที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง ระบุปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งาน ดนตรี การร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง บรรยายอารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ ฟัง สามารถประเมิน พัฒนาการทักษะทางดนตรีของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง ศึกษา วิเคราะห์ บรรยายบทบาทและอิทธิพลของ ดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ อิทธิพลของวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบ ของดนตรีในประเทศไทย

ศึกษา อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดงสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบ นาฏศิลป์และการละคร วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้ทฤษฎีศัพท์หรือศัพท์ทางการละคร ที่เหมาะสม เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง สามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระ การเรียนรู้อื่น ๆ

โดยใช้กระบวนการสืบค้นข้อมูล การออกแบบ ใช้ทักษะกระบวนการคิด ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะกระบวนการใช้ชีวิต ทักษะกระบวนการสื่อสาร ทักษะกระบวนการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้มีความรู้ความ เข้าใจ เห็นคุณค่า กล้าคิดและแสดงออกในงานศิลปะทุกแขนงอย่างสร้างสรรค์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่าง พอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ และสามารถประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด

ศ ๒.๑ ม.๒/๒, ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๖

ศ ๒.๒ ม.๒/๒

ศ ๓.๑ ม. ๒/๒, ม.๒/๓

ศ ๓.๒ ม. ๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓,

รวม ๑๐ ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

รายวิชา ศิลปะ(ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันตัวชี้วัด

- ม.๒/๑ เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน
- ม.๒/๒ อ่าน เขียนร้องโน้ตไทย และโน้ตสากลที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง
- ม.๒/๓ ระบุปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี
- ม.๒/๔ ร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง
- ม.๒/๕ บรรยายอารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ฟัง
- ม.๒/๖ ประเมิน พัฒนาการทักษะทางดนตรีของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ
- ม.๒/๗ ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและ

ตัวชี้วัด

- ม.๒/๑ บรรยายบทบาท และอิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ
- ม.๒/๒ บรรยายอิทธิพลของวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบของดนตรีใน ประเทศไทย

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

- ม.๒/๑ อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง
- ม.๒/๒ สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร
- ม.๒/๓ วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้ทฤษฎีหรือศัพท์ทางการละคร ที่เหมาะสม
- ม.๒/๔ เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง
- ม.๒/๕ เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า
ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและ
สากล

ตัวชี้วัด

- ม.๒/๑ เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ
- ม.๒/๒ ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคย
นิยมกันในอดีต
- ม.๒/๓ อธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหาของละคร

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒

รายวิชา ศิลปะ(ดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๒

รวมเวลา ๒๐ ชั่วโมง

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ร้อง เล่น บรรเลง เพลง						
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เครื่องดนตรี ประเภทต่างๆ	ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ ดนตรีที่เป็นมรดกทาง วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและ สากล ศ ๒.๒ ม.๒/๒ อภิปราย ลักษณะเด่นที่ทำให้งาน ดนตรีนั้นได้รับการยอมรับ	อธิบายและนำเสนอ ลักษณะของเครื่องดนตรีส ากลประเภทต่างๆได้ เห็นคุณค่าและความสำคัญ ของเครื่องดนตรีประเภท ต่างๆได้ (๑.๑, ๒.๑)	เพื่อให้ผู้เรียนสามารถระบุชื่อและอ ธิบายคุณลักษณะของเครื่องดนตรีส ากลประเภทต่างๆ	เครื่องดนตรีสากลประเภท ต่าง ๆ จำแนกตามการแบ่ง เครื่องดนตรีแบบตะวันตก	๑	
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง วงดนตรี ประเภทต่างๆ	มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ ดนตรีที่เป็นมรดกทาง	อธิบายและนำเสนอ ลักษณะของวง ดนตรีสากลประเภทต่างๆได้ เห็นคุณค่าและความสำคัญ	เพื่อให้ผู้เรียนสามารถระบุชื่อและอ ธิบายคุณลักษณะของวง ดนตรีสากลประเภทต่างๆ	ลักษณะของวงดนตรีประเภท ต่าง ๆ จำแนกตามการแบ่งวง ดนตรีแบบตะวันตก	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและ สากล ศ ๒.๒ ม.๒/๒ อภิปราย ลักษณะเด่นที่ทำให้งาน ดนตรีนั้นได้รับการยอมรับ	ของประเภทวงดนตรี ประเภทต่างๆได้ (๑.๑, ๒.๑)				
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ทฤษฎีดนตรี เบื้องต้น	มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางดนตรี อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่าง อิสระ ชื่นชม และ ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน ศ ๒.๑ ม.๒/๒ อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทย และโน้ตสากล ที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง	นำเสนอทฤษฎีเบื้องต้นพอ สังเขปได้ผู้เรียนมีความ ภาคภูมิใจในตนเองสามารถ กำกับตนเองให้ลงมือทำ ภาระงานที่ได้รับผู้เรียน ประยุกต์ทฤษฎีที่ได้เรียนรู้ใน การปฏิบัติการอ่านโน้ต ได้(๑.๑,๒.๒)	ทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น และการปฏิบัติดนตรี	ทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น และการปฏิบัติดนตรี	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เครื่องหมาย แปลงเสียง	มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางดนตรี อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่าง อิสระ ชื่นชม และ ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน ศ ๒.๑ ม.๒/๒ อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทย และโน้ตสากล ที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง	อธิบายทฤษฎีดนตรีสากลได้ และถูกหลักการอ่านโน้ตใน บรรทัดห้าเส้น (๑.๑, ๒.๑)	ทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น และการปฏิบัติดนตรี	ทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น และการปฏิบัติดนตรี	๑	
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านโน้ต ในบรรทัดห้าเส้น	มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางดนตรี อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก	อธิบายและตีความ สัญลักษณ์พื้นฐานในโน้ต สากล ได้แก่ บรรทัดห้าเส้น ชื่อโน้ต กุญแจ ตัวโน้ต และ ตัวหยุด(๑.๑,๒.๒)	เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตีความ สัญลักษณ์พื้นฐานในโน้ตสากล ได้แก่ บรรทัดห้าเส้น ชื่อโน้ต กุญแจ ตัวโน้ต และตัวหยุด	ทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น และการ ปฏิบัติดนตรี	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ความคิดต่อดนตรีอย่าง อิสระ ชื่นชม และประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวัน ศ ๒.๑ ม.๒/๒ อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทย และโน้ตสากล ที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง					
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง รีคอร์ดเดอร์ (๑)	มาตรฐาน ศ ๒.๑ : เข้าใจ และแสดงออกทางดนตรีร อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวัน ศ ๒.๑ ม.๒/๒ อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล ที่มีเครื่องหมายแปลง	นำเสนอการปฏิบัติดนตรี ขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์พร้อมทั้ง นำเสนอหน้าชั้นเรียนผู้เรียน มีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถกำกับตนเองให้ลง มือทำภาระงานที่ได้รับ ผู้เรียนเป็นสมาชิกทีมที่มี ความรับผิดชอบต่อบทบาท และงานตามที่ได้รับ มอบหมายจัดระบบความคิด ก่อนลงมือทำงานอย่างเป็น ลำดับขั้น (๑.๑,๒.๒)	ผู้เรียนสามารถอธิบายพื้นฐาน ทฤษฎีดนตรีสากล ได้แก่ ค่าตัวโน้ต และโน้ตตัวหยุด ทุญแจซอล อัตรา จังหวะ 2/4 และการอ่านโน้ตตาม ระดับเสียงบนบรรทัดห้าเส้นได้ อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถแสดงท่าทางก ารเป่าขลุ่ยและแสดงวิธีการดู แลรักษاخلุ่ยได้อย่างถูก วิธี	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		เสียง ศ ๒.๑ ม.๒/๓ ระบุ ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อ การสร้างสรรค์งานดนตรี					
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง รีคอร์ดเดอร์ (๒)	มาตรฐาน ศ ๒.๑ : เข้าใจ และแสดงออกทางดนตรีหรือ อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่า ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวัน ศ ๒.๑ ม.๒/๔ : ร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยวและ รวมวง ศ ๒.๑ ม.๒/๖ : ประเมิน พัฒนาการทักษะทางดนตรี ของตนเอง หลังจาก	ผู้แนะนำเสนอการปฏิบัติดนตรี ขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์พร้อมทั้ง นำเสนอหน้าชั้นเรียนเรียนมี ความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถกำกับตนเองให้ลง มือทำภาระงานที่ได้รับ ผู้เรียนเป็นสมาชิกทีมที่มี ความรับผิดชอบต่อบทบาท และงานตามที่ได้รับ มอบหมายจัดระบบความคิด ก่อนลงมือทำงานอย่างเป็น ลำดับขั้น(๑.๑,๒.๒)	ผู้เรียนสามารถอธิบายถึงหลักและวิ ธีการสร้างสรรค์งานดนตรีได้ และเข้าใจวิธีการเล่นโน้ต G A B C ของรีคอร์ดเดอร์ได้	ผู้เรียนสามารถแสดงท่าทางก ารเป่าขลุ่ยและแสดงวิธีการดูแล รักษาขลุ่ยได้อย่างถูก วิธีและสามารถดูแลรักษา ขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ได้อย่างถูกวิธี	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		การฝึกปฏิบัติ					
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง รีคอร์ดเดอร์ (๓)	มาตรฐาน ศ ๒.๑ : เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่า ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ศ ๒.๑ ม.๒/๔ : ร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง ศ ๒.๑ ม.๒/๖ : ประเมินพัฒนาการทักษะทางดนตรีของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ	นำเสนอการปฏิบัติดนตรีขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์พร้อมทั้งนำเสนอหน้าชั้นเรียนผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในตนเองสามารถกำกับตนเองให้ลงมือทำภาระงานที่ได้รับผู้เรียนเป็นสมาชิกทีมที่มีความรับผิดชอบต่อบทบาทและงานตามที่ได้รับมอบหมายจัดระบบความคิดก่อนลงมือทำงานอย่างเป็นลำดับขั้น(๑.๑,๒.๒)	ผู้เรียนสามารถอธิบายถึงหลักและวิธีการสร้างสรรค์งานดนตรีได้และเข้าใจวิธีการเล่นโน้ต G A B C ของรีคอร์ดเดอร์ได้	ผู้เรียนสามารถแสดงท่าทางการเป่าขลุ่ยและแสดงวิธีการดูแลรักษาขลุ่ยได้อย่างถูกวิธีและสามารถดูแลรักษาขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ได้อย่างถูกวิธี	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง รีคอร์ดเดอร์ (๔)	มาตรฐาน ศ ๒.๑ : เข้าใจ และแสดงออกทางดนตรีหรือ อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่า ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวัน ศ ๒.๑ ม.๒/๔ : ร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยวและ รวมวง ศ ๒.๑ ม.๒/๖ : ประเมิน พัฒนาการทักษะทางดนตรี ของตนเอง หลังจาก การฝึกปฏิบัติ	นำเสนอการปฏิบัติดนตรี ขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์พร้อมทั้ง นำเสนอหน้าชั้นเรียนผู้เรียน มีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถกำกับตนเองให้ลง มือทำภาระงานที่ได้รับ ผู้เรียนเป็นสมาชิกทีมที่มี ความรับผิดชอบต่อบทบาท และงานตามที่ได้รับ มอบหมายจัดระบบความคิด ก่อนลงมือทำงานอย่างเป็น ลำดับขั้น(๑.๑,๒.๒)	ผู้เรียนสามารถอธิบายถึงหลักและวิ ธีการสร้างสร้งงานดนตรีได้ และเข้าใจวิธีการเล่นโน้ต G A B C ของรีคอร์ดเดอร์ได้	ผู้เรียนสามารถแสดงท่าทางก ารเป่าขลุ่ยและแสดงวิธีการดูแล รักษาขลุ่ยได้อย่างถูก วิธีและสามารถดูแลรักษา ขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ได้อย่างถูกวิธี	๑	๑๐

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๒	ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง						
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์ พื้นเมือง	ศ๓.๒ ม. ๒/๑ เปรียบเทียบ ลักษณะเฉพาะของการ แสดงนาฏศิลป์จาก วัฒนธรรมต่างๆ	นำเสนอโปสเตอร์สรุปที่มา ของนาฏศิลป์พื้นเมือง เห็น คุณค่าและความสำคัญของ การแสดงนาฏศิลป์ไทยแต่ ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ ของชาติไทย(๑.๑, ๒.๑)	การแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรม ต่างๆนั้นมีเอกลักษณ์และ ลักษณะเฉพาะของแต่ละพื้นที่ แต่ ละท้องถิ่น เราจึงควรศึกษาถึง ความหมาย ที่มา วัฒนธรรมที่เป็น เอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อ เป็นการสืบทอดและร่วมกันอนุรักษ์ เห็นความสำคัญของนาฏศิลป์ ที่ เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย	ความหมายของนาฏศิลป์ พื้นเมือง นาฏศิลป์พื้นเมือง หมายถึง ศิลปะการแสดงร่ายรำ ประกอบดนตรี ได้แก่ ระบำ รำ ฟ้อนต่าง ๆ ที่นิยมเล่น แสดงกันในแต่ละท้องถิ่น ที่มาของการแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมือง ๑. พิธีกรรมและความเชื่อของ คนไทยในท้องถิ่น ๒. เกิดจากการละเล่น พื้นเมือง ๓. เพื่อผ่อนคลายความเหน็ด เหนื่อยและสร้างความบันเทิง ใจ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนาฏศิลป์ พื้นเมือง การแสดงพื้นเมืองของไทย แบ่งออกเป็น ๔ ภาค ได้แก่	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
					ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคอีสาน แต่ละภาคจะมีลักษณะที่เป็น เอกลักษณ์ แตกต่างกันไป ทั้งรูปแบบของเพลงพื้นเมือง และการแสดงพื้นเมือง สิ่ง เหล่านี้เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ ๑. ปัจจัยสภาพทางภูมิศาสตร์ ๒. ขนบธรรมเนียมประเพณี ๓. ศาสนา ๔. ความเชื่อ ๕. ค่านิยม ๖. การประกอบอาชีพ ๗. วัฒนธรรมต่างชาติ		
ปลายภาค							๑๐
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมือง ๔ ภาค (๑)	ศ๓.๒ ม. ๒/๒ ระบุหรือ แสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์ พื้นบ้าน ละครไทย ละคร พื้นบ้านหรือมหรสพอื่นที่ เคยนิยมกันในอดีต	นำเสนอแผนผังความคิด นาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค เห็นคุณค่าและความสำคัญ ของการแสดงนาฏศิลป์ไทย แต่ละท้องถิ่น ที่เป็น เอกลักษณ์ของชาติไทย (๑.๑, ๒.๑)	การแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรม ต่างๆหรือนาฏศิลป์พื้นเมืองนั้นมี เอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของ แต่ละท้องถิ่น วัฒนธรรมและ นาฏศิลป์พื้นเมืองของไทยแบ่ง ออกเป็น ๔ ภูมิภาค ซึ่งมีลักษณะ	วัฒนธรรมและนาฏศิลป์ พื้นเมืองภาคเหนือและภาค กลาง ได้แก่ ๑. วัฒนธรรมทางสังคม ๒. วัฒนธรรมด้านที่อยู่ อาศัย ๓. วัฒนธรรมด้านภาษา	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				แตกต่างกัน สะท้อนถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนไทยในท้องถิ่น มีลักษณะ ดังนี้ นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลาง นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคอีสาน นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้	๔. วัฒนธรรมด้านอาหาร ๕. วัฒนธรรมด้านการแต่ง กาย		
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง การแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)	ศ๓.๒ ม.๒/๒ ระบุหรือ แสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์ พื้นบ้าน ละครไทย ละคร พื้นบ้านหรือมหรสพอื่นที่ เคยนิยมกันในอดีต	นำเสนอแผนผังความคิด นาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค เห็นคุณค่าและความสำคัญ ของการแสดงนาฏศิลป์ไทย แต่ละท้องถิ่น ที่เป็น เอกลักษณ์ของชาติไทยชาติ ไทย (๑.๑, ๒.๑)	การแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรม ต่างๆหรือนาฏศิลป์พื้นเมืองนั้นมี เอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของ แต่ละท้องถิ่น วัฒนธรรมและ นาฏศิลป์พื้นเมืองของไทยแบ่ง ออกเป็น ๔ ภูมิภาค ซึ่งมีลักษณะ แตกต่างกัน สะท้อนถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนไทยในท้องถิ่น มีลักษณะ ดังนี้ นาฏศิลป์พื้นเมือง ภาคเหนือ นาฏศิลป์พื้นเมืองภาค กลาง นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคอีสาน นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้	วัฒนธรรมและนาฏศิลป์ พื้นเมืองภาคอีสานและภาคใต้ ได้แก่ ๑. วัฒนธรรมทางสังคม ๒. วัฒนธรรมด้านที่อยู่ อาศัย ๓. วัฒนธรรมด้านภาษา ๔. วัฒนธรรมด้านอาหาร ๕. วัฒนธรรมด้านการแต่ง กาย	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อิทธิพลของ วัฒนธรรมต่อ ละครและ นาฏศิลป์ (๑)	ศ๓.๒ ม.๒/๓ อธิบายอิทธิพลของ วัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหา ของละคร	นำเสนอการวิเคราะห์และ เขียนอธิบายความหมายของ วัฒนธรรมและวิวัฒนาการ ของการละครไทยตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน เข้าใจและ ตระหนักถึงความสำคัญของ อิทธิพลวัฒนธรรมต่อความ หลากหลายทางวัฒนธรรม ไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน (๑.๑,๒.๒)	วัฒนธรรมเป็นพื้นฐานสำคัญที่มี อิทธิพลต่อละครและนาฏศิลป์ ทั้ง ในด้านเนื้อหา รูปแบบการแสดง ดนตรี การแต่งกาย และพิธีกรรม โดยสะท้อนถึงความเชื่อ วิถีชีวิต และคุณค่าของแต่ละท้องถิ่น	๓.๑ ความหมายของ วัฒนธรรม - ความสัมพันธ์ ระหว่างวัฒนธรรมกับละคร และนาฏศิลป์ ๓.๒ วิวัฒนาการของการ ละครไทยตั้งแต่อดีตถึง ปัจจุบัน - ตั้งแต่สมัยนางเจ้า ถึงสมัยรัตนโกสินทร์ใน รัชการปัจจุบัน	๑	
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง อิทธิพลของ วัฒนธรรมต่อ ละครและ นาฏศิลป์ (๒)	ศ๓.๒ ม. ๒/๓ อธิบาย อิทธิพลของวัฒนธรรมที่มี ผลต่อเนื้อหาของละคร	นำเสนอการวิเคราะห์และ เขียนอธิบายความหมายของ วัฒนธรรมและวิวัฒนาการ ของการละครไทยตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน เข้าใจและ ตระหนักถึงความสำคัญของ อิทธิพลวัฒนธรรมต่อความ หลากหลายทางวัฒนธรรม ไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน (๑.๑,๒.๒)	วัฒนธรรมเป็นพื้นฐานสำคัญที่มี อิทธิพลต่อละครและนาฏศิลป์ ทั้ง ในด้านเนื้อหา รูปแบบการแสดง ดนตรี การแต่งกาย และพิธีกรรม โดยสะท้อนถึงความเชื่อ วิถีชีวิต และคุณค่าของแต่ละท้องถิ่น	๓.๑ ความหมายของ วัฒนธรรม - ความสัมพันธ์ ระหว่างวัฒนธรรมกับละคร และนาฏศิลป์ ๓.๒ วิวัฒนาการของการ ละครไทยตั้งแต่อดีตถึง ปัจจุบัน - ตั้งแต่สมัยนางเจ้า ถึงสมัยรัตนโกสินทร์ใน รัชการปัจจุบัน	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแฟชั่น โชว์การแสดง นาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค	ศ๓.๑ ม. ๒/๒ สร้างสรรค์ การแสดงโดยใช้ องค์ประกอบนาฏศิลป์และ การละคร ศ๓.๒ ม. ๒/๒ ระบุหรือ แสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์ พื้นบ้าน ละครไทย ละคร พื้นบ้านหรือมหรสพ อื่นที่เคยนิยมกันในอดีต	นำเสนอการการเดิน แฟชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ยอมรับ และเห็นความสำคัญของการ แสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอด ให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป (๑.๒,๒.๒,๓.๑,๔.๓,๕.๑)	การ แสดง นาฏ ศิ ล ป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละคร พื้นบ้าน เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเราจึงควรอนุรักษ์ และรักษาให้คงอยู่ ซึ่งการสืบทอด และการอนุรักษ์ทำได้หลายวิธีและ ในโลกยุคปัจจุบันก็ได้พัฒนา ทางด้านเทคโนโลยีไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการที่จะให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ มาช่วยกันดูแลและสานต่อเราก็ ต้องมีการประยุกต์ใช้ เพิ่มเติม รูปแบบการแสดงที่ทันสมัยแต่ยังคง ความเป็นไทยและรักษาเอกลักษณ์ ของวัฒนธรรมไทย	๑. การเดินแบบแฟชั่นโชว์ - ประวัติความเป็นมาของการ เดินแฟชั่นโชว์ - การเดินแฟชั่นโชว์ ๒. การแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมือง ๔ ภาค - ประวัติการ แสดง - ภาคเหนือ / ระเบียบใบ - ภาคกลาง / รำเถิดเทิง - ภาคใต้ / ระบำร่อนแร่ - ภาคอีสาน / เซิ้งกะโป๋	๑	
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแฟชั่น โชว์การแสดง นาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค(ภาคเหนือ ภาคกลาง)	ศ๓.๑ ม. ๒/๒ สร้างสรรค์ การแสดงโดยใช้ องค์ประกอบนาฏศิลป์และ การละคร ศ๓.๒ ม. ๒/๒ ระบุหรือ แสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์ พื้นบ้าน ละครไทย ละคร	นำเสนอการการเดินแฟชั่น โชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการ แสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ยอมรับและเห็น ความสำคัญของการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกัน อนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่	การแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์ พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิ ปัญญาท้องถิ่นเราจึงควรอนุรักษ์ และรักษาให้คงอยู่ ซึ่งการสืบทอด และการอนุรักษ์ทำได้หลายวิธีและ ในโลกยุคปัจจุบันก็ได้พัฒนา	๑. การแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมือง ๔ ภาค - ประวัติการแสดง - ภาคเหนือ / ระเบียบใบชา - ภาคกลาง / รำเถิดเทิง	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		พื้นบ้านหรือมหรสพ อื่นที่เคยนิยมกันในอดีต	คู่ชาติไทยต่อไป (๑.๒,๒.๒,๓.๑,๔.๓,๕.๑)	ทางด้านเทคโนโลยีไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการที่จะให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ มาช่วยกันดูแลและสานต่อเราก็ ต้องมีการประยุกต์ใช้ เพิ่มเติม รูปแบบการแสดงที่ทันสมัยแต่ยังคง ความเป็นไทยและรักษาเอกลักษณ์ ของวัฒนธรรมไทย			
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแฟชั่น โชว์การแสดง นาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค (ภาคใต้ ภาค อีสาน)	ศ๓.๑ ม. ๒/๒ สร้างสรรค์ การแสดงโดยใช้ องค์ประกอบนาฏศิลป์และ การละคร ศ๓.๒ ม. ๒/๒ ระบุหรือ แสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์ พื้นบ้าน ละครไทย ละคร พื้นบ้านหรือมหรสพ อื่นที่เคยนิยมกันในอดีต	นำเสนอการการเดิน แฟชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ยอมรับ และเห็นความสำคัญของการ แสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอด ให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป (๑.๒,๒.๒,๓.๑,๔.๓,๕.๑)	การแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์ พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิ ปัญญาท้องถิ่นเราจึงควรอนุรักษ์ และรักษาให้คงอยู่ ซึ่งการสืบทอด และการอนุรักษ์ทำได้หลายวิธีและ ในโลกยุคปัจจุบันก็ได้พัฒนา ทางด้านเทคโนโลยีไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการที่จะให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ มาช่วยกันดูแลและสานต่อเราก็ ต้องมีการประยุกต์ใช้ เพิ่มเติม รูปแบบการแสดงที่ทันสมัยแต่ยังคง ความเป็นไทยและรักษาเอกลักษณ์ ของวัฒนธรรมไทย	๑. การแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมือง ๔ ภาค - ประวัติการแสดง - ภาคใต้ / ระบำร่อนแร่ - ภาคอีสาน / เซิ้งกะโป๋	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง วางแผนการจัด การแสดง(การ์ด เชิญ)	ศ๓.๑ ม. ๒/๒ สร้างสรรค์ การแสดงโดยใช้ องค์ประกอบนาฏศิลป์และ การละคร ม.๒/๓ วิเคราะห์การแสดง ของตนเองและผู้อื่น	วางแผนการจัดการแสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัด หมายวันที่นำเสนอการ แสดง) และทำบัตรเชิญแขก ให้มาชมการแสดง ยอมรับ และเห็นความสำคัญของ การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบ ทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป (๑.๒,๒.๑,๔.๑)	จัดการแสดงแพชชั่นโชว์การแสดง นาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค ตามขั้นตอน การดำเนินการจัดการแสดง แบ่ง หน้าที่ผู้รับผิดชอบออกเป็นฝ่ายๆ เช่น ฝ่ายอำนวยการแสดง ฝ่าย จัดการแสดง ฝ่ายธุรการ	๓.๑ การวางแผนการจัดการ แสดง - ตารางการฝึกซ้อม นัด หมายวันที่นำเสนอการแสดง ๓.๒ ทำบัตรเชิญ - ออกแบบ และวิธีการทำ	๑	
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง ฝึกซ้อมการแสดง แพชชั่นโชว์และการ แสดงนาฏศิลป์ ไทย ๔ ภาค	ศ๓.๑ ม. ๒/๒ สร้างสรรค์ การแสดงโดยใช้ องค์ประกอบนาฏศิลป์และ การละคร	ฝึกซ้อมการแสดงตาม แผนการจัดการแสดงและ ทำบัตรเชิญแขกให้มาชม การแสดง ยอมรับและเห็น ความสำคัญของการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกัน อนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่ คู่ชาติไทยต่อไป (๑.๒,๒.๑,๓.๑,๔.๑,๕.๑)	จัดการแสดงแพชชั่นโชว์และการ แสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ตามขั้นตอน การดำเนินการจัดการแสดง แบ่ง หน้าที่ผู้รับผิดชอบออกเป็นฝ่ายๆ เช่น ฝ่ายอำนวยการแสดง ฝ่าย จัดการแสดง ฝ่ายธุรการ	๓.๑ ฝึกซ้อมการแสดง - ตาม ตารางการฝึกซ้อม นัดหมาย วันที่นำเสนอการแสดง ๓.๒ ทำบัตรเชิญ - ออกแบบ และวิธีการทำ	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง จัดการแสดง แฟชั่นโชว์และการ แสดงนาฏศิลป์ ไทย ๔ ภาค	ศ๓.๑ ม. ๒/๒สร้างสรรค์ การแสดงโดยใช้ องค์ประกอบนาฏศิลป์และ การละคร ม.๒/๓ วิเคราะห์การแสดง ของตนเองและผู้อื่น	จัดการแสดงตาม แผนการจัดการแสดงและ ทำบัตรเชิญแขกให้มาชม การแสดง ยอมรับและเห็น ความสำคัญของการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกัน อนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่ คู่ชาติไทยต่อไป (๑.๒,๒.๑,๓.๑,๔.๑,๕.๑)	การแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดง นาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค	๓.๑ จัดการแสดงแฟชั่นโชว์ และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค ๓.๒ นำเสนอการแสดงแฟชั่น โชว์และการแสดงนาฏศิลป์ ไทย ๔ ภาค	๑	๑๐
ปลายภาค							๑๐
รวม						๒๐	๕๐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒

เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์
 ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
 เวลา ๒๐ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
 คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้
 ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

- ม.๒/๑ อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง
- ม.๒/๒ สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร
- ม.๒/๓ วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้ทฤษฎีหรือศัพท์ทางการละคร ที่เหมาะสม
- ม.๒/๔ เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง
- ม.๒/๕ เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า
 ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและ
 สากล

ตัวชี้วัด

- ม.๒/๑ เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ
- ม.๒/๒ ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคย
 นิยมกันในอดีต
- ม.๒/๓ บรรยายประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การแสดงนาฏศิลป์ไทยมีการแสดงหลากหลายชุดการแสดง และยังมีการแสดงนาฏศิลป์ที่เป็นการ
 แสดงพื้นเมือง จึงได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ศึกษาและจัดการแสดงแฟชั่นโชว์นาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค ประกอบ
 เพลง และการแสดงนาฏศิลป์ ๔ ภาคเพื่อนักเรียนจะได้เรียนรู้ผ่านการดูและได้ฝึกปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์
 พื้นเมืองไปด้วยและยังสามารถนำไปเผยแพร่ในท้องถิ่นของตนเองได้

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้

๓.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- อธิบายขั้นตอนการวางแผนการจัดการแสดง

๓.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑) ฝึกปฏิบัติการจัดการแสดงและนำเสนอการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค

๒) แบ่งหน้าที่ปฏิบัติงานและ- จัดการแสดงและนำเสนอการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค

๓.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป

๔. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

นักเรียนจัดการแสดงแฟชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และนำเสนอการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค ได้อย่างสวยงาม โดยมีเพื่อนๆ แต่ละกลุ่มเป็นผู้ชมและวิจารณ์แสดงความคิดเห็น และสามารถนำไปเผยแพร่ในท้องถิ่นของตนเองได้

๕. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕.๑ มุ่งมั่นในการทำงาน

๕.๒ รักความเป็นไทย

๖. การประเมินผลรวบยอด

๖.๑ ชิ้นงานหรือภาระงาน

- จัดการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - เขียนอธิบายขั้นตอนการวางแผนการนำเสนอการแสดง	- ศึกษาจากหนังสือเรียน ดนตรี-นาฏศิลป์ - ศึกษาจากอินเทอร์เน็ต - ตรวจผลงานจากใบงาน	- ใบงานที่ ใบงานที่ ๑๘ เรื่องบันทึกการเรียนรู้ - แบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ ขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จัดการแสดงและนำเสนอการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค			
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - จัดการแสดงตามแผนการจัดการแสดงและทำบัตรเชิญแขกให้มาชมการแสดง ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มุ่งมั่นในการทำงาน ๒. รักความเป็นไทย	- การสังเกตพฤติกรรมตามตัวบ่งชี้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

แบบประเมิน เรื่อง จัดการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ที่	ประเด็นการประเมิน	ความถูกต้อง สมบูรณ์ของงาน						
		คะแนน	ห้อง๒/๑	ห้อง๒/๒	ห้อง๒/๓	ห้อง๒/๔	ห้อง๒/๕	ห้อง๒/๖
๑	ขั้นตอนในการทำงาน	๕						
๒	การแบ่งหน้าที่ชัดเจน	๕						
๓	ลีลาท่ารำสวยงาม	๑๕						
๔	รำถูกต้องตามจังหวะ ทำนอง	๑๐						
๕	ความสวยงามของแถว ความพร้อมเรียง	๑๐						
๖	การแต่งกาย	๑๕						
๗	จังหวะและทำนองถูกต้อง	๑๐						
รวม		๗๐						

เกณฑ์การตัดสิน

๕๖-๗๐ หมายถึง ดีมาก = ๑๐ คะแนน

๓๖-๕๕ หมายถึง ดี = ๘ คะแนน

๑๖-๓๕ หมายถึง พอใช้ = ๖ คะแนน

๑-๑๕ หมายถึง ปรับปรุง = ๔ คะแนน

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒

รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่๓ นาฏศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม
เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด ม.๒/๑ เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ นั้นมีเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของแต่ละพื้นที่ แต่ละท้องถิ่น เราจึงควรศึกษาถึงความหมาย ที่มา วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อเป็นการสืบทอดและร่วมกันอนุรักษ์ เห็นความสำคัญของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย

๓. สาระการเรียนรู้

ความหมายของนาฏศิลป์พื้นเมือง

นาฏศิลป์พื้นเมือง หมายถึง ศิลปะการแสดงร่ายรำประกอบดนตรี ได้แก่ ระเบ้า รำ ฟ้อนต่าง ๆ ที่นิยมเล่นแสดงกันในแต่ละท้องถิ่น

ที่มาของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง

๑. พิธีกรรมและความเชื่อของคนไทยในท้องถิ่น

๒. เกิดจากการละเล่นพื้นเมือง

๓. เพื่อผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยและสร้างความบันเทิงใจ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนาฏศิลป์พื้นเมือง

การแสดงพื้นเมืองของไทยแบ่งออกเป็น ๔ ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคอีสาน แต่ละภาคจะมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ แตกต่างกันไปทั้งรูปแบบของเพลงพื้นเมือง และการแสดงพื้นเมือง สิ่งเหล่านี้เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

๑. ปัจจัยสภาพทางภูมิศาสตร์

๒. ขนบธรรมเนียมประเพณี

๓. ศาสนา

๔. ความเชื่อ

๕. ค่านิยม

๖. การประกอบอาชีพ

๗. วัฒนธรรมต่างชาติ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- เข้าใจและอธิบายความหมาย ที่มาและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนาฏศิลป์พื้นเมือง

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- เขียนสรุปความหมาย ที่มาและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนาฏศิลป์พื้นเมือง

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- เห็นคุณค่าและความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

นำเสนอโปสเตอร์สรุปที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง เห็นคุณค่าและความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทย แต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย

๑. พุทธยาทอดประเด็นสำคัญจากสถานการณ์หรือหัวข้อที่กำหนด โดยเรียงเรียงประเด็นเนื้อหา อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)

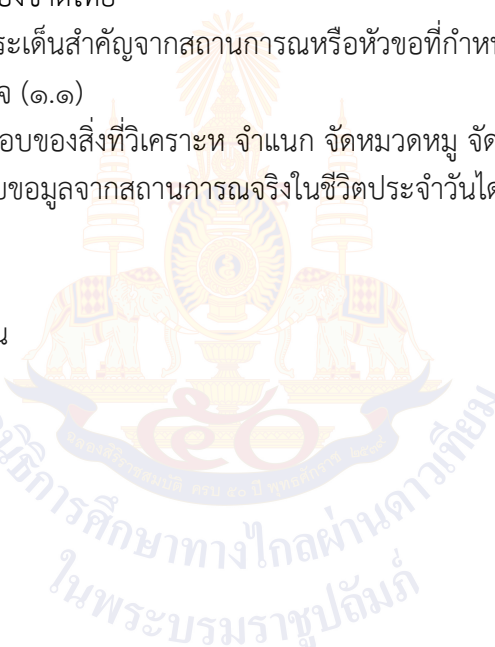
๒. ระบุองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่กำหนด และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชาศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน - นำเสนอโปสเตอร์สรุป ที่มาของนาฏศิลป์ พื้นเมือง เห็นคุณค่า และความสำคัญของการ แสดงนาฏศิลป์ไทย แต่ละท้องถิ่น ที่เป็น เอกลักษณ์ของชาติไทย ด้านความรู้ - เขียนสรุปความหมาย ที่มาและปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อนาฏศิลป์ พื้นเมือง ด้านทักษะกระบวนการ	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนศึกษา วีดิทัศน์การแสดงพื้นเมืองสี่ภาคและร่วมกัน อภิปรายตอบคำถาม ครูถามคำถามเชิงท้าทาย - ให้นักเรียนศึกษาการแสดงพื้นเมืองและช่วยกัน วิเคราะห์ว่า การแสดงทั้ง ๔ ชุด เป็นการแสดง ของภาคใดบ้าง	- นักเรียนดูการแสดงด้วยความตั้งใจ และ ช่วยกันวิเคราะห์การแสดงที่ดูไปทั้ง ๔ ชุดและ ช่วยกันตอบคำถาม	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ที่มาของ นาฏศิลป์พื้นเมือง ๒. ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ที่มาของ นาฏศิลป์พื้นเมือง ๓. วีดิทัศน์ การ แสดงสร้างสรรค์ชุด ผืนไท I PUEN THAI (Official) https://youtu.be/vwIoWhlePrU?si=aEckzpcZjVCmwKCp	- ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง ที่มาของ นาฏศิลป์พื้นเมือง	- แบบประเมิน - แบบสังเกต
	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูอธิบาย ผ่านสื่อPowerPoint เรื่อง ที่มาของ นาฏศิลป์พื้นเมือง ให้นักเรียนเรียนรู้ ครูตั้งคำถามเชิงท้าทาย - การที่แต่ละท้องถิ่นมีขนบธรรมเนียมประเพณีที่ ต่างกันนั้น นักเรียนคิดว่าจะส่งผลต่อการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมืองหรือไม่ อย่างไร	- นักเรียนตั้งใจฟัง ศึกษาที่ครูอธิบายในเรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง ร่วมแสดงความ คิดเห็นและตอบคำถาม			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชาศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
- เขียนสรุปความหมายและมูลเหตุของนาฏศิลป์พื้นเมือง ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - เห็นคุณค่าและความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทยแต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - มุ่งมั่นในการทำงาน - รักความเป็นไทย	ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนจับกลุ่มละ ๕-๖ คน เพื่ออภิปรายกลุ่มย่อยและจัดทำโปสเตอร์แผนผังความคิด ๒. ครูแจกกระดาษขนาด A๔ ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปเนื้อหา เพื่อเขียนลงในโปสเตอร์ แผนผังความคิดและให้ออกแบบโปสเตอร์ ให้สวยงามน่าสนใจ ๓. เมื่อหมดเวลาที่กำหนด ให้นักเรียนนำเสนอความคืบหน้าของงานและส่งผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในสัปดาห์ถัดไป	๑. นักเรียนรับกระดาษ แล้วร่วมกันอภิปรายและสรุปเนื้อหาแผนผังความคิดและให้ออกแบบโปสเตอร์ ให้สวยงามน่าสนใจ ๒. เมื่อหมดเวลาที่กำหนด นักเรียนนำเสนอความคืบหน้าของงานและส่งผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในสัปดาห์ถัดไป			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครู นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุป เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง ๒. ครูให้นักเรียนสามารถสอบถามข้อสงสัย	๑. นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุป เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง ๒. นักเรียนสามารถสอบถามข้อสงสัย			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง
- ๒) สื่อ PowerPoint เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง
- ๓) ใบความรู้ (สำหรับครู) เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง
- ๔) วิดีทัศน์ - การแสดงสร้างสรรค์ชุด ผีนไท l PUEN THAI (Official)
<https://youtu.be/vwloWhlePrU?si=aEckzpcZjVCmwKCp>

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - เข้าใจและอธิบายความหมายที่มาและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนาฏศิลป์พื้นเมือง	- ศึกษาจากหนังสือเรียน ดนตรี-นาฏศิลป์ - PowerPoint เรื่องที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง - ศึกษาจากอินเทอร์เน็ต - ตรวจสอบผลงานจากใบงาน	- ใบงานที่ ๑๐ เรื่องที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง - แบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ ขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนสรุปความหมาย ที่มาและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนาฏศิลป์พื้นเมือง			
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นคุณค่าและความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทยแต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - นำเสนอโปสเตอร์สรุปที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง เห็นคุณค่าและความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทยแต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มุ่งมั่นในการทำงาน ๒. รักความเป็นไทย	- การสังเกตพฤติกรรมตามตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๓ (ดีมาก)	๒ (ดี)	๑ (พอใช้)	๐ (ปรับปรุง)
เนื้อหา	- เนื้อหาถูกต้องครบถ้วน - เนื้อหาตรงตามหัวเรื่อง - เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	เนื้อหาไม่สอดคล้อง
การสร้างสรรค์ใบงาน	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามดีมาก	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามเรียบร้อยดี	ตกแต่งชิ้นได้เรียบร้อยพอใช้	ตกแต่งชิ้นงานไม่เรียบร้อย
ใบงานมีความเป็นระเบียบ	ใบงานมีความเป็นระเบียบแสดงออกถึงความประณีต	ใบงานส่วนใหญ่มีความเป็นระเบียบแต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย	ใบงานมีความเป็นระเบียบแต่มีข้อบกพร่องบางส่วน	ผลงานส่วนใหญ่ไม่เป็นระเบียบและมีข้อบกพร่องมาก
ความร่วมมือในการทำงาน	ทุกคนมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่	๘๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๖๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๔๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙ - ๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๗ - ๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๕ - ๖ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๔ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมิน เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

กลุ่มที่(ชื่อกลุ่ม).....

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน				รวม
		ความถูกต้อง สมบูรณ์ของงาน				
		ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของพฤติกรรมบ่งชี้

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม คะแนน ๓ คะแนน	สิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา
		นำเสนอโปสเตอร์สรุป ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง เห็นคุณค่าและความสำคัญ ของการแสดงนาฏศิลป์ไทย แต่ละท้องถิ่น ที่เป็น เอกลักษณ์ของชาติไทย				
		๓	๒	๑		
						
						

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับความสามารถ		
	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง (๑)
นำเสนอโปสเตอร์สรุปที่มาของ นาฏศิลป์พื้นเมือง เห็นคุณค่าและ ความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทย แต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ ไทย			

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

[illegible]

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ปานกลาง)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา				
๒. การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม				
๓. การให้ความร่วมมือในการทำงาน				
๔. การแสดงความคิดเห็น				
๕. การนำเสนอความคิดสร้างสรรค์				
รวม				

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๓	หมายถึง	ดี
คะแนน ๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง
รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

นาฏศิลป์พื้นเมือง หมายถึง ศิลปะการแสดงร่ายรำประกอบดนตรี ได้แก่ ระบำ รำ ฟ้อนต่าง ๆ ที่นิยมเล่นกัน หรือ แสดงกันในแต่ละท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกันไปตามลักษณะสภาพแวดล้อม ความเชื่อ ศาสนา ภาษา อุปนิสัย และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในแต่ละท้องถิ่น อาจมีการพัฒนา ดัดแปลงมาจากการละเล่นพื้นเมืองของท้องถิ่นนั้น ๆ

การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษไทยได้สั่งสม สร้างสรรค์ และสืบทอดไว้เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เพื่อให้รุ่นลูกรุ่นหลานได้เรียนรู้และรักในคุณค่าในศิลปะไทยในแขนงนี้ เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และพร้อมที่จะช่วยสืบทอด จรรโลง และธำรงไว้เป็นสมบัติของชาติสืบไป ซึ่งการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองของไทยแบ่งออกเป็น ๔ ภูมิภาค และแต่ละภาคจะมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกัน

การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง เป็นการแสดงเพื่อก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างกันตามสภาพภูมิประเทศ สังคม วัฒนธรรม แต่ละท้องถิ่น ดังนั้น

การแบ่งประเภทของการแสดงพื้นเมืองของไทยโดยทั่วไปจะแบ่งตามส่วนภูมิภาค ดังนี้

๑. การแสดงพื้นเมืองของภาคเหนือ
๒. การแสดงพื้นเมืองของภาคกลาง
๓. การแสดงพื้นเมืองของอีสาน
๔. การแสดงพื้นเมืองของใต้

การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองมีที่มาดังนี้

๑. พิธีกรรมและความเชื่อของคนไทยในท้องถิ่น ที่มักประกอบพิธีกรรม บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จึงเกิดการฟ้อนรำขึ้น
 ๒. เกิดจากการละเล่นพื้นเมือง เนื่องจากคนในท้องถิ่นมีการละเล่นในงานเทศกาลต่าง ๆ จึงเกิดการร่ายรำเพื่อให้งานหรือเทศกาลนั้นมีความสนุกสนาน
 ๓. เพื่อผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยและสร้างความบันเทิงใจให้กับคนในท้องถิ่น จึงเกิดการแสดง ต่าง ๆ ขึ้น
- การแสดงนาฏศิลป์มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความบันเทิงและใช้ประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ในท้องถิ่น เช่น การฟ้อนผีเม็ง เป็นการฟ้อนรำเพื่อบูชาผีปู่ย่า ระเบียบการรำรำเพื่อเฉลิมฉลองในงานรื่นเริงต่าง ๆ

ความหมาย

ที่มาของ
นาฏศิลป์
พื้นเมือง

ที่มาของการ
แสดงนาฏศิลป์
พื้นเมือง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
นาฏศิลป์พื้นเมือง

การแสดงพื้นเมืองของไทยแบ่งออกเป็น ๔ ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคอีสาน แต่ละภาคจะมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ แตกต่างกันไปทั้งรูปแบบของเพลงพื้นเมือง และการแสดงพื้นเมือง สิ่งเหล่านี้เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนาฏศิลป์พื้นเมือง

๑. ปัจจัยสภาพทางภูมิศาสตร์

มีอิทธิพลต่อการสืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นของแต่ละภาค เนื่องจากในสมัยอดีตการคมนาคมติดต่อกับส่วนกลางยากลำบาก ในภูมิภาคที่อยู่ห่างไกลจึงมักจะรับวัฒนธรรมจากประเทศใกล้เคียงเข้ามาในสังคมนั้น

- ภาคกลาง ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบเหมาะแก่การทำนา เพาะปลูก ทำไร่ ทำสวน การแสดงพื้นเมืองจึงมีการบวงสรวงขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้มีพืชพันธุ์ธัญญาหารสมบูรณ์
- ภาคเหนือ ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขา อุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติมีพันธุ์ไม้ที่สวยงาม นานาชนิด ส่งผลให้ชาวเหนือย้อมย้อมแจ่มใส นาฏศิลป์พื้นเมืองจึงมีลีลาเชื่องช้า ละเมียดละไม
- ภาคอีสาน ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบค่อนข้างแห้งแล้ง ส่งผลให้นาฏศิลป์พื้นเมืองอีสาน ฟ้อนรำเพื่อเซ่นสรวงบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นการฟ้อนรำเพื่อความเป็นสิริมงคล และสร้างความสนุกสนานในเทศกาลต่างๆ
- ภาคใต้ ภูมิประเทศติดต่อกับมลายูจึงทำให้รับเอาศิลปะของมลายูมาผสมผสานกับท้องถิ่น นาฏศิลป์พื้นเมืองจึงมีลักษณะเป็นการเต้นรำตามจังหวะดนตรีเน้นลีลาการเคลื่อนไหวของมือและเท้า

๒. ขนบธรรมเนียมประเพณี

คำว่า "ประเพณี" มาจากศัพท์บาลีสันสกฤตว่า "ปเวณิ ; พรเวริ" ได้แก่ ขนบธรรมเนียมหรือแบบแผน คนเราไม่ว่าชาติไหน ภาษาใด ย่อมต้องมีประเพณีเป็นของตนเอง คนในชาติต้องการนับถือ ถ้าไม่เคารพนับถือจะถูกตราหน้าว่าเป็นคนไม่มีชาติ ในเรื่องประเพณีของประชาชนทุกภูมิภาค ส่วนมากจะมีขึ้นในลักษณะที่คล้ายคลึงกันบ้าง และแตกต่างกันบ้างในบางประเพณี

๓. ศาสนา

เป็นสิ่งสำคัญมากมากสิ่งหนึ่ง ที่ทำให้เกิดการแสดงพื้นเมืองแตกต่างกันออกไปในแต่ละท้องถิ่นหรือในแต่ละภูมิภาค สำหรับประเทศไทยนับเป็นประเทศหนึ่งที่มีความเป็นประชาธิปไตยในเรื่องการนับถือศาสนา ทำให้ประชาชนมีโอกาสในการเลือกนับถือศาสนาที่ตนเองชอบได้อย่างอิสระ ผลของการนับถือศาสนานั้นมักมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเพณีความเชื่อ อันเป็นผลให้เกิดการแสดงพื้นเมืองแตกต่างกันไป

๔. ความเชื่อ

เป็นเรื่องที่มีความผูกพันในวิถีชีวิตของคนไทยมานาน ความเชื่อมีผลทำให้เกิดรูปแบบของประเพณีต่าง ๆ อันเป็นผลต่อการแสดงพื้นเมืองอย่างยิ่งในแต่ละท้องถิ่น โดยแต่ละท้องถิ่นที่ก็จะแตกต่างกันออกไป

๕. ค่านิยม

เรื่องของค่านิยมเป็นสิ่งสำคัญขั้นมูลฐานในการทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมบุคคล เพราะพฤติกรรมหรือการแสดงออกต่าง ๆ ของบุคคล ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะค่านิยมที่ผู้นั้นมีอยู่ ค่านิยมที่เรามักพบในแต่ละท้องถิ่นแต่ละภาค เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับการทำบุญ ค่านิยมเกี่ยวกับความสนุกสนาน ค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นต้น

๖. การประกอบอาชีพ

ท้องถิ่นที่ต่างกัน มีการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพที่ต่างกันไปตามลักษณะของท้องถิ่นนั้น การแสดงพื้นเมืองจะมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของท้องถิ่นนั้น ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพ

๗. วัฒนธรรมต่างชาติ

เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้แต่ละภาครับอิทธิพลของการแสดงจากประเทศเพื่อนบ้าน

ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปเนื้อหา แล้วเขียนลงในกระดาษ A๔ เพื่อออกแบบโปสเตอร์แผนผังความคิด ให้สวยงามน่าสนใจ (เขียนชื่อสมาชิกในกลุ่มด้านหลังใบงาน)

ใบความรู้ (สำหรับครู) เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมือง
รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ความหมายของนาฏศิลป์พื้นเมือง

นาฏศิลป์พื้นเมือง หมายถึง ศิลปะการแสดงร่ายรำประกอบดนตรี ได้แก่ ระเบ้า รำ ฟ้อนต่าง ๆ ที่นิยมเล่นกัน หรือ แสดงกันในแต่ละท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกันไปตามลักษณะสภาพแวดล้อม ความเชื่อ ศาสนา ภาษา อุปนิสัย และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในแต่ละท้องถิ่น อาจมีการพัฒนา ดัดแปลงมาจากการละเล่นพื้นเมืองของท้องถิ่นนั้น ๆ การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่า ที่บรรพบุรุษไทย ได้สั่งสม สร้างสรรค์ และสืบทอดไว้เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เพื่อให้รุ่นลูกหลานได้เรียนรู้และรักในคุณค่าในศิลปะไทยในแขนงนี้ เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และพร้อมที่จะช่วยสืบทอด จรรโลง และธำรงไว้เป็นสมบัติของชาติสืบไป ซึ่งการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองของไทยแบ่งออกเป็น ๔ ภูมิภาค และแต่ละภาค จะมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันไป

การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง เป็นการแสดงเพื่อก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างกันตามสภาพภูมิประเทศ สังคม วัฒนธรรม แต่ละท้องถิ่น ดังนั้น การแบ่งประเภทของการแสดงพื้นเมืองของไทย โดยทั่วไปจะแบ่งตามส่วนภูมิภาค ดังนี้

๑. การแสดงพื้นเมืองของภาคเหนือ
๒. การแสดงพื้นเมืองของภาคกลาง
๓. การแสดงพื้นเมืองของอีสาน
๔. การแสดงพื้นเมืองของใต้

ที่มาของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง

การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองมีที่มาจากดังนี้

๑. พิธีกรรมและความเชื่อของคนไทยในท้องถิ่น ที่มักประกอบพิธีกรรม บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จึงเกิดการฟ้อนรำขึ้น
๒. เกิดจากการละเล่นพื้นเมือง เนื่องจากคนในท้องถิ่นมีการละเล่นในงานเทศกาลต่าง ๆ จึงเกิดการร่ายรำเพื่อให้งานหรือเทศกาลนั้นมีความสนุกสนาน
๓. เพื่อผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยและสร้างความบันเทิงใจให้กับคนในท้องถิ่น จึงเกิดการแสดง ต่าง ๆ ขึ้น

การแสดงนาฏศิลป์มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความบันเทิง และใช้ประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ในท้องถิ่น เช่น การฟ้อนผีมดผีเม้ง เป็นการฟ้อนรำเพื่อบูชาผีปู่ย่า ระเบิดารีกีปัส เป็นการร่ายรำเพื่อเฉลิมฉลองในงานรื่นเริงต่าง ๆ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนาฏศิลป์พื้นเมือง

การแสดงพื้นเมืองของไทยแบ่งออกเป็น ๔ ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคอีสาน แต่ละภาคจะมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ แตกต่างกันไปทั้งรูปแบบของเพลงพื้นเมือง และการแสดงพื้นเมือง สิ่งเหล่านี้เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

๑. ปัจจัยสภาพทางภูมิศาสตร์ มีอิทธิพลต่อการสืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นของแต่ละภาค เนื่องจากในสมัยอดีตการคมนาคมติดต่อกับส่วนกลางยากลำบาก ในภูมิภาคที่อยู่ห่างไกลจึงมักจะรับวัฒนธรรมจากประเทศใกล้เคียงเข้ามาในสังคมนั้น

- ภาคกลาง ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบเหมาะแก่การทำนา เพาะปลูก ทำไร่ ทำสวน การแสดงพื้นเมืองจึงมีการบวงสรวงขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้มีพืชพันธุ์ธัญญาหารสมบูรณ์
- ภาคเหนือ ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขา อุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติมีพันธุ์ไม้ที่สวยงาม นานาชนิด ส่งผลให้ชาวเหนือยิ้มแย้มแจ่มใส นาฏศิลป์พื้นเมืองจึงมีลีลาเชื่องช้า ละเมียดละไม
- ภาคอีสาน ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบค่อนข้างแห้งแล้ง ส่งผลให้นาฏศิลป์พื้นเมืองอีสาน ฟ้อนรำเพื่อเช่นสรวงบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นการฟ้อนรำเพื่อความเป็นสิริมงคล และสร้างความสนุกสนานในเทศกาลต่างๆ
- ภาคใต้ ภูมิประเทศติดต่อกับมลายูจึงทำให้รับเอาศิลปะของมลายูมาผสมผสานกับท้องถิ่น นาฏศิลป์พื้นเมืองจึงมีลักษณะเป็นการเต้นรำตามจังหวะดนตรีเน้นลีลาการเคลื่อนไหวของมือและเท้า

๒. ขนบธรรมเนียมประเพณี คำว่า "ประเพณี" มาจากศัพท์บาลีสันสกฤตว่า "ปเวณิ ; ประเวริ" ได้แก่ ขนบธรรมเนียมหรือแบบแผน คนเราไม่ว่าชาติไหน ภาษาใด ย่อมต้องมีประเพณีเป็นของตนเอง คนในชาติต้องเคารพนับถือ ถ้าไม่เคารพนับถือจะถูกตราหน้าว่าเป็นคนไม่มีชาติ ในเรื่องประเพณีของประชาชนทุกภูมิภาคส่วนมากจะมีขึ้นในลักษณะที่คล้ายคลึงกันบ้าง และแตกต่างกันบ้างในบางประเพณี

๓. ศาสนา เป็นสิ่งสำคัญมากมาสิ่งหนึ่ง ที่ทำให้เกิดการแสดงพื้นเมืองแตกต่างกันออกไป ในแต่ละท้องถิ่นหรือในแต่ละภูมิภาค สำหรับประเทศไทยนับเป็นประเทศหนึ่งที่มีความเป็นประชาธิปไตยในเรื่องการนับถือศาสนา ทำให้ประชาชนมีโอกาสในการเลือกนับถือศาสนาที่ตนเองชอบได้อย่างอิสระ ผลของการนับถือศาสนานั้นมักมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเพณีความเชื่อ อันเป็นผลให้เกิดการแสดงพื้นเมืองแตกต่างกันไป

๔. ความเชื่อ เป็นเรื่องที่มีความผูกพันในวิถีชีวิตของคนไทยมานาน ความเชื่อมีผลทำให้เกิดรูปแบบของประเพณีต่าง ๆ อันเป็นผลต่อการแสดงพื้นเมืองอย่างยิ่งในแต่ละท้องถิ่น โดยแต่ละท้องถิ่นก็จะแตกต่างกันออกไป

๕. ค่านิยม เรื่องของค่านิยมเป็นสิ่งสำคัญขั้นมูลฐานในการทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมบุคคล เพราะพฤติกรรมหรือการแสดงออกต่าง ๆ ของบุคคล ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะค่านิยมที่ผู้นั้นมีอยู่ ค่านิยมที่เรามักพบในแต่ละท้องถิ่นแต่ละภาค เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับการทำบุญ ค่านิยมเกี่ยวกับความสนุกสนาน ค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นต้น

๖. การประกอบอาชีพ ท้องถิ่นที่ต่างกัน มีการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพที่ต่างกันไปตามลักษณะของท้องถิ่นนั้น การแสดงพื้นเมืองจะมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของท้องถิ่นนั้น ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพ

๗. วัฒนธรรมต่างชาติ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้แต่ละภาครับอิทธิพลของการแสดงจากประเทศเพื่อนบ้าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒

รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๓.๒

เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม
เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด ม.๒/๒ ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้านหรือมหรสพอื่นที่เคย
นิยมกันในอดีต

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆหรือนาฏศิลป์พื้นเมืองนั้นมีเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของแต่ละท้องถิ่น วัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองของไทยแบ่งออกเป็น ๔ ภูมิภาค ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน สะท้อนถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนไทยในท้องถิ่น มีลักษณะ ดังนี้ นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลาง นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคอีสาน นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้

๓. สาระการเรียนรู้

วัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือและภาคกลาง ได้แก่

๑. วัฒนธรรมทางสังคม
๒. วัฒนธรรมด้านที่อยู่อาศัย
๓. วัฒนธรรมด้านภาษา
๔. วัฒนธรรมด้านอาหาร
๕. วัฒนธรรมด้านการแต่งกาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- เข้าใจและอธิบายวัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือและภาคกลาง

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- เขียนสรุปวัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือและภาคกลาง

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- เห็นคุณค่าและความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของ

ชาติไทย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

นำเสนอแผนผังความคิดนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค เห็นคุณค่าและความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทยแต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย

๑. พุดกายทอดประเด็นสำคัญจากสถานการณ์หรือหัวข้อที่กำหนด โดยเรียบเรียงประเด็นเนื้อหาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)

๒. ระบุองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่กำหนด และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชาศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน - นำเสนอแผนผัง ความคิดนาฏศิลป์ พื้นเมือง ๔ ภาค เห็น คุณค่าและความสำคัญ ของการแสดงนาฏศิลป์ ไทยแต่ละท้องถิ่น ที่ เป็นเอกลักษณ์ของชาติ ด้านความรู้ - เข้าใจและอธิบาย วัฒนธรรมและนาฏศิลป์ พื้นเมืองภาคเหนือและ ภาคกลาง	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนเล่นเกม เปิดภาพท่ายาค่า ครูถามคำถามเชิงท้าทาย - นักเรียนคิดว่าการแสดงที่นักเรียนได้ศึกษานั้น เป็นการแสดงของภาคอะไร	- นักเรียนร่วมกันเล่นเกมและช่วยกันตอบ คำถามจากภาพที่เปิดมา	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง การแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค(๑) ๒. ใบความรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑)	- ใบงานที่ ๑๑ เรื่อง การแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑)	- แบบประเมิน - แบบสังเกต
	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูอธิบาย ผ่านสื่อPowerPoint เรื่อง การ แสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑) ภาคเหนือ ภาคกลาง ให้นักเรียนเรียนรู้พร้อมกับตั้งคำถาม เป็นระยะๆขณะที่สอน ครูตั้งคำถามเชิงท้าทาย - การที่แต่ละท้องถิ่นมีขนบธรรมเนียมประเพณีที่ ต่างกันนั้น นักเรียนคิดว่าจะส่งผลต่อการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมืองหรือไม่ อย่างไร	- นักเรียนตั้งใจฟัง ศึกษาที่ครูอธิบายในเรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมืองร่วมแสดงความ คิดเห็นและตอบคำถาม	๓. วิดิทัศน์ - ฟ้อนเทียน ฟ้อน เล็บ บรรเลงโดย วงตั้งโน้ต แสดงโดย ศิษย์นาฏศิลป์ https://youtu.be/BjarOOq7Cbs		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชาศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านทักษะกระบวนการ - เขียนสรุปวัฒนธรรม และนาฏศิลป์พื้นเมือง ภาคเหนือและภาค กลาง ด้านคุณลักษณะ เจต คติ ค่านิยม - เห็นคุณค่าและ ความสำคัญของการ แสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ของแต่ละท้องถิ่น ที่ เป็นเอกลักษณ์ของชาติ ไทย คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ - มุ่งมั่นในการทำงาน	๒. นักเรียนศึกษาเรื่องของลักษณะการแสดง พื้นเมืองของภาคเหนือและภาคกลาง ครูเปิดภาพ ตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคเหนือแต่ละแบบให้ นักเรียนศึกษา ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและ ตอบแบบทดสอบเกี่ยวกับการแสดงพื้นเมือง ภาคเหนือ และครูต้นทางเฉลย โดยข้อที่ ๑ ตอบ E และ ข้อที่ ๒ ตอบ C ๓. ครูเปิดภาพตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาค กลางแต่ละแบบให้นักเรียนศึกษา นักเรียนร่วมกัน อภิปรายและตอบแบบทดสอบเกี่ยวกับการแสดง พื้นเมืองภาคกลางและครูต้นทางเฉลย โดยข้อที่ ๑ ตอบ c และ ข้อที่ ๒ ตอบ E		- ระบายสี https://youtu.be/LUTBI๕๕Uisw		
	ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ ๔-๖ คน รับ กระดาษ A๔ และส่งตัวแทนที่ครูปลายทาง ๒. ครูอธิบายให้นักเรียนทำชิ้นงานโปสเตอร์ โดย เขียนแผนผังสรุปความคิดลักษณะการแสดง	- นักเรียนทำชิ้นงานโปสเตอร์ โดยเขียน แผนผังสรุปความคิดลักษณะการแสดง พื้นเมืองของภาคเหนือและภาคกลาง พร้อม ยกตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคเหนือและ			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชาศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
- รักความเป็นไทย	พื้นเมืองของภาคเหนือและภาคกลาง พร้อมยกตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคเหนือและภาคกลางที่นักเรียนชื่นชอบ ตกแต่งระบายสีให้สวยงาม	ภาคกลางที่นักเรียนชื่นชอบ ตกแต่งระบายสีให้สวยงาม			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุป เรื่อง การแสดงพื้นเมืองภาคเหนือและภาคกลาง ๒. ครูให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย	๑. นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุป เรื่อง การแสดงพื้นเมืองภาคเหนือและภาคกลาง ๒. นักเรียนสามารถสอบถามข้อสงสัย			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑)
- ๒) สื่อ PowerPoint เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑)
- ๓) ใบความรู้ (สำหรับครู) เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑)
- ๔) วิดีทัศน์ - วิดีทัศน์ เรื่องฟ้อนเทียน ฟ้อนเล็บ - บรรเลงโดย วงตึงโน้ง แสดงโดยศิษย์

นาฏศิลป์ <https://youtu.be/BjarOQq๗Cbs>

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๑๑ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค(๑)

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - เข้าใจและอธิบายวัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือและภาคกลาง ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนสรุปวัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือและภาคกลาง คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นคุณค่าและความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย	- ศึกษาจากหนังสือเรียน ดนตรี-นาฏศิลป์ - PowerPoint เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑) - ศึกษาจากอินเทอร์เน็ต - ตรวจสอบผลงานจากใบงาน	- ใบงานที่ ๑๑ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑) - แบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ ขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - นำเสนอแผนผังความคิดนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค เห็นคุณค่าและความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทยแต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มุ่งมั่นในการทำงาน ๒. รักความเป็นไทย	- การสังเกตพฤติกรรมตามตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑)

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๓ (ดีมาก)	๒ (ดี)	๑ (พอใช้)	๐ (ปรับปรุง)
เนื้อหา	- เนื้อหาถูกต้องครบถ้วน - เนื้อหาตรงตามหัวเรื่อง - เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	เนื้อหาไม่สอดคล้อง
การสร้างสรรค์ใบงาน	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามดีมาก	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามเรียบร้อยดี	ตกแต่งชิ้นได้เรียบร้อยพอใช้	ตกแต่งชิ้นงานไม่เรียบร้อย
ใบงานมีความเป็นระเบียบ	ใบงานมีความเป็นระเบียบแสดงออกถึงความประณีต	ใบงานส่วนใหญ่มีความเป็นระเบียบแต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย	ใบงานมีความเป็นระเบียบแต่มีข้อบกพร่องบางส่วน	ผลงานส่วนใหญ่ไม่เป็นระเบียบและมีข้อบกพร่องมาก
ความร่วมมือในการทำงาน	ทุกคนมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่	๘๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๖๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๔๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙ - ๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๗ - ๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๕ - ๖ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๔ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมิน เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑)
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

กลุ่มที่(ชื่อกลุ่ม).....

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน				รวม
		ความถูกต้อง สมบูรณ์ของงาน				
		ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของพฤติกรรมบ่งชี้

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม คะแนน ๓ คะแนน	สิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา
		นำเสนอแผนผังความคิด นาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค เห็นคุณค่าและความสำคัญ ของการแสดงนาฏศิลป์ไทย แต่ละท้องถิ่น ที่เป็น เอกลักษณ์ของชาติไทย				
		๓	๒	๑		
						
						

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับความสามารถ		
	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง (๑)
นำเสนอแผนผังความคิดนาฏศิลป์ พื้นเมือง ๔ ภาค เห็นคุณค่าและ ความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทย แต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ ไทย			

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

[illegible]

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ปานกลาง)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา				
๒. การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม				
๓. การให้ความร่วมมือในการทำงาน				
๔. การแสดงความคิดเห็น				
๕. การนำเสนอความคิดสร้างสรรค์				
รวม				

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๓	หมายถึง	ดี
คะแนน ๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค(๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค(๑)
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ

วัฒนธรรมภาคเหนือ หรือ วัฒนธรรมไทยล้านนา เป็นภูมิภาคที่มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีคนไทยหลายเชื้อชาติอาศัยอยู่และได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน คือ พม่า และลาว วัฒนธรรมภาคเหนือ มีลักษณะดังนี้

- วัฒนธรรมทางสังคมคน ในภาคเหนือจะอยู่กันแบบครอบครัว รักสงบ มีนิสัยอ่อนโยนเป็นมิตร จึงได้ชื่อว่า ถิ่นไทยงาม
- วัฒนธรรมด้านที่อยู่อาศัย คนในภาคเหนือนิยมสร้างบ้านด้วยไม้ มุงด้วยกระเบื้องดินเผาแบบใบตองดิ่ง มีไม้กาแลที่แกะสลักลวดลายสวยงามไขว้ที่หน้าจั่วเป็นสัญลักษณ์ของภาคเหนือจั่ว
- วัฒนธรรมด้านภาษา ภาคเหนือจะมีภาษาพูดและภาษาท้องถิ่นที่ใช้สื่อสารกันเรียกว่า ภาษาคำเมือง ซึ่งมีลักษณะเสียงที่ไพเราะ นุ่มนวล อ่อนหวาน แต่อาจมีสำเนียงแตกต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่น
- วัฒนธรรมด้านอาหาร ชาวล้านนานิยมรับประทานอาหารตามธรรมชาติอาจเป็นผักป่า ผักข้างไร่ต่าง ๆ และรับประทานข้าวเหนียวเป็นหลัก รสชาติของอาหารจะมีรสเค็มนำแลเผ็ด นิยมแกงแบบน้ำขลุกขลิก ไม่ใช้กะทิเยอะเหมือนภาคกลางการจัดอาหารใส่ขันโตก อาหารภาคเหนือ เช่น แกงโฮะ แกงฮังเล แคบหมู น้ำพริกหนุ่ม น้ำพริกอ่อน จิ้นส้ม (แหนม)
- วัฒนธรรมด้านกายแต่งกาย การแต่งกายของชาวเหนือจะแตกต่างกันไปตามเชื้อชาติและกลุ่มชน ซึ่งมีลักษณะ ดังนี้
 - ผู้หญิง สวมเสื้อคอกลมหรือคอจีนแขนยาว ห่มสไบทับและเกล้าผมสวมเครื่องประดับเงิน หรือทอง
 - ผู้ชาย สวมเสื้อคอกลมหรือคอจีนสวมกางเกงป้ายหน้า มีผ้าคาดเอว ผ้าพาดบ่า หรือผ้าโพกศีรษะ หรือสวมเสื้อม่อฮ่อม สวมกางเกงสามส่วน มีผ้าคาดเอว และสวมเครื่องประดับเงินทอง
 นอกจากวัฒนธรรมดังกล่าวที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยการดำรงชีวิต ความเป็นอยู่ของชาวเหนือแล้ว ภาคเหนือยังมีประเพณีที่สำคัญและแสดงถึงวัฒนธรรมทางภาคเหนือ เช่น ประเพณีตานก๋วยสลาก ประเพณียี่เป็ง ประเพณีบวชลูกแก้ว

ลักษณะเฉพาะของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ

การแสดงพื้นเมืองภาคเหนือ เป็นลักษณะศิลปะที่มีการผสมผสานกันระหว่างชนพื้นเมืองชาติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นไทยลานนา ไทยใหญ่ เจี้ยว รวมถึงพวกพม่าที่เคยเข้ามาปกครองล้านนาไทย ทำให้นาฏศิลป์หรือการแสดงที่เกิดขึ้นในภาคเหนือมีความหลากหลายแต่ยังคงมีเอกลักษณ์เฉพาะที่แสดงถึงความนุ่มนวลของท่วงท่า และทำนองเพลง ประกอบกับความไพเราะของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องดีด สี ดี เป่า ที่มีความเด่นชัด ไม่ว่าจะเป็น เปียะ สะล้อ ซอ ซึง และกลอง ที่ปรากฏอยู่ในการฟ้อนประเภทต่าง ๆ รวมทั้งการแสดงที่มีความเข้มข้น หนักแน่นในแบบฉบับของการตีกลองสะบัดชัย และการตบมะผาบ

ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการที่ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชายาพระนามว่าเจ้าดารารัศมี พระราชธิดาของพระเจ้าอินทวิชยานนท์และเจ้าแม่ทิพเกสร เจ้าเมืองเชียงใหม่ ทำให้อิทธิพลการแสดงของภาคเหนือในสมัยพระราชชายาเจ้าดารารัศมี มีลักษณะของภาคกลางปะปนอยู่บ้าง ทำให้สามารถแบ่งลักษณะการแสดงพื้นเมืองภาคเหนือได้เป็น ๓ ลักษณะ

๑. **ลักษณะการฟ้อนแบบพื้นเมืองเดิม** เป็นการแสดงที่มีอยู่ตามท้องถิ่นทั่วไป เช่น ฟ้อนครีวทาน ฟ้อนเล็บ ฟ้อนเทียน เป็นต้น

๒. **ลักษณะการฟ้อนที่ได้รับอิทธิพลจากชาติอื่น** อาทิ พม่า ไทยใหญ่ เจี้ยว เช่น ฟ้อนไต ฟ้อนโต ฟ้อนเจี้ยว เป็นต้น

๓. **ลักษณะการฟ้อนแบบคຸ່ມหลวง** เป็นการฟ้อนที่เกิดขึ้นในคຸ່ມของพระราชชายา เจ้าดารารัศมี ซึ่งมีลักษณะการฟ้อนของภาคกลางผสมอยู่ เช่น ฟ้อนม่านม้วยเชียงตา ฟ้อนน้อยใจยา เป็นต้น

ปัจจุบันการแสดงพื้นเมืองภาคเหนือ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ได้สร้างสรรค์จากท่าและทำนองเพลงพื้นเมืองล้านนา ใช้ท่ารำพื้นบ้านเป็นอุปกรณ์ประกอบการแสดง เช่น ฟ้อนผาง ฟ้อนที เป็นต้น

ตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคเหนือ

- **ฟ้อนผีผด** ฟ้อนผีเม็ง เป็นการบูชาผีบรรพบุรุษ
- **ฟ้อนกิ่งกะหลา** เป็นการฟ้อนเรียนแบบนก มีลักษณะเป็นการรำคู่ เกี่ยวพาราสีหรือหยอกล้อเล่นหัวกัน
- **ตบมะผาบ** เป็นการฟ้อนด้วยมือเปล่า โดยใช้มือตบไปตามร่างกายด้วยความรวดเร็ว เพื่อให้เกิดเสียงดัง
- **ฟ้อนเล็บ** เป็นการฟ้อนแบบดั้งเดิมที่มีความสวยงาม โดยผู้ฟ้อนสวมเล็บสีทอง
- **ฟ้อนเทียน** เป็นการฟ้อนแบบดั้งเดิมแต่จะฟ้อนเวลากลางคืน โดยผู้ฟ้อนจะถือเทียน
- **ฟ้อนม่านม้วยเชียงตา** เป็นการฟ้อนที่พระราชชายา เจ้าดารารัศมีทรงประดิษฐ์ร่วมกับครูช่างฟ้อนของพม่า โดยใช้ท่ารำของราชสำนักพม่าผสมท่าฟ้อน โดยใช้ท่ารำของสำนักพม่าผสมท่าฟ้อนของไทย
- **ฟ้อนสาวไหม** เป็นการฟ้อนที่แสดงถึงกรรมวิธีการทอผ้าไหม
- **ฟ้อนผาง** เป็นการฟ้อนโดยใช้ผู้แสดงหญิงล้วน แต่งกายพื้นเมือง อุปกรณ์ประกอบการแสดง คือ ตะคันดินเผาจุดเทียน

การแสดงตีกลองสะบัดชัย

ฟ้อนผาง

นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลาง

วัฒนธรรมภาคกลาง ภาคกลางมีวัฒนธรรมที่หลากหลาย เพราะมีประชาชนอาศัยอยู่จำนวนมาก ทำให้สะท้อนวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ อุปนิสัยของคนในภาคกลาง รวมไปถึงลักษณะของวัฒนธรรมและศิลปะพื้นบ้าน ซึ่งลักษณะทางวัฒนธรรมมีดังนี้

- **วัฒนธรรมทางสังคม** คนในภาคกลางมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย อยู่กันแบบพึ่งพาอาศัยกัน ให้ความช่วยเหลือกัน

- **วัฒนธรรมด้านที่อยู่อาศัย** ลักษณะที่อยู่ของคนในภาคกลางจะเป็นเรือนไทยยกพื้นมีใต้ถุนสูง เพื่อป้องกันน้ำท่วม หลังคาทรงจั่วมีชายคายื่นยาว เพื่อกันฝนกันแดด แดดส่อง และให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก เรือนไทยที่เป็นที่นิยมคือ เรือนไทยฝาปะกน คือ เรือนที่ฝาทำจากไม้สัก มีไม้ลูกตั้งและลูกนอน มีแผ่นไม้บางเข้าลิ้นประกบกันสนิท หน้าจั่วทำด้วยวิธีเดียวกัน

- **วัฒนธรรมด้านภาษา** ภาษาในภาคกลางจะมีภาษาพูด และภาษาเขียนที่เป็นภาษากลาง แต่อาจมีลักษณะสำเนียงที่แตกต่างไปตามแต่ละจังหวัด เช่น จังหวัดสุพรรณบุรี อ่างทอง ราชบุรี นครปฐม จะมีสำเนียงเหนือ กรุงเทพมหานคร จะมีสำเนียงภาษากลางชัดเจน

- **วัฒนธรรมด้านอาหาร** อาหารในภาคกลางมีหลากหลายชนิด โดยจะรับประทานข้าวเจ้ากับอาหารคาว ที่เรียกว่า ก๋วยเตี๋ยว และยังได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศ เนื่องจากเมืองหลวงซึ่งไทยตั้งอยู่ในภาคกลางทำให้ประเทศไทยมีการติดต่อการค้ากับชาวต่างชาติ ทำให้ได้รับอิทธิพลด้านอาหารเข้ามาด้วย จึงส่งผลให้อาหารภาคกลาง บางชนิดกลายเป็นที่รู้จักแพร่หลายและเป็นอาหารประจำชาติ เช่น ต้มยำกุ้ง แกงส้ม แกงมัสมั่น หรืออาหารที่มีการประดิษฐ์ให้สวยงามด้วยการแกะสลัก อาหารที่มีเครื่องเคียง เช่น น้ำพริกปลาทุร รสชาติของอาหารภาคกลางมีหลากหลาย ทั้งเปรี้ยว เค็ม เผ็ด หวาน ตามชนิดของอาหาร ซึ่งอาหารของภาคกลางส่วนใหญ่จะใส่เครื่องเทศและกะทิเป็นส่วนประกอบ

- **วัฒนธรรมด้านกายแต่งกาย** กายแต่งกายในภาคกลางจะมีลักษณะที่เป็นวัฒนธรรมพื้นบ้านและวัฒนธรรมหลวง ในวัฒนธรรมพื้นบ้าน ผู้หญิงจะนุ่งโจงกระเบนหรือผ้าซิ่น สวมเสื้อแขนกระบอก ถ้าเป็นผู้ชายจะนุ่งกางเกงสามส่วน สวมเสื้อคอกลมแขนสั้น เน้นความเรียบง่าย ในวัฒนธรรมหลวงจะเป็นชุดไทย ถ้าเป็นผู้หญิงจะเป็นชุดไทยพระราชนิยม มีทั้งสิ้น ๘ ชุด ซึ่งใช้สวมใส่ตามความเหมาะสมของงาน ผู้ชายจะสวมชุดไทยพระราชนา

นอกจากวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ แล้ว ภาคกลางยังมีประเพณีที่แสดงถึงความร่วมมือร่วมใจ ความสามัคคีของคนในท้องถิ่น การเคารพบูชาศาสนาอีกด้วย เช่น ประเพณีตักบาตรดอกไม้อันแสดงถึงความร่วมมือร่วมใจ ประเพณีแข่งเรือยาว ประเพณีรับบัว

ลักษณะเฉพาะของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลาง

ลักษณะของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลางจะมีความสนุกสนานเรียบง่ายสะท้อนวิถีชีวิตของคนในภาค เน้นความสนุกสนานบันเทิง เช่น รำเถิดเทิง ระเบ้าชาวนา บางการแสดงอาจมีวัฒนธรรมหลวงเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น รำวงมาตรฐาน ระเบ้าต้นวรเชษฐ์ รำสีนวล

ตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคกลาง

- **รำโทน** เป็นการรำและการร้องของชาวบ้าน โดยมีโทนเป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ เป็นการร้อง และการรำไปตามความถนัด ไม่มีแบบแผนหรือท่ารำที่กำหนดแน่นอน
- **รำกลองยาว** เป็นการแสดงเพื่อความรื่นเริง ในขบวนแห่ต่าง ๆ ของไทยมีผู้แสดงทั้งชาย และหญิง ออกมร่าเป็นคู่ ๆ โดยมีผู้ตีกลองประกอบจังหวะ พร้อม ฉิ่ง ฉาบ กรับ และโหม่ง
- **ระเบ้าชาวนา** เป็นวิถีชีวิตความเป็นมาที่พากันออกมาไถนาหว่าน และเก็บเกี่ยวเมื่อข้าวเจริญงอกงาม หลังจากนั้นพากันร้องรำเพลงด้วยความสนุกสนาน
- **เต็นกำรำเคียว** เป็นการแสดงพื้นเมืองของจังหวัดนครสวรรค์ นิยมเล่นกันตามท้องนา ผู้แสดงทั้งชาย และหญิงถือเคียวมือหนึ่งถือถือรวงข้าว ร้องเกี่ยวพาราสีกันอย่างสนุกสนาน
- **รำเหยอย หรือ รำพาดผ้า** เป็นการละเล่นที่แสดงวิถีชีวิตอันสนุกของชาวบ้านหมู่บ้านเก่า ตำบลจระเข้เผือก อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการร้องรำ เกี่ยวพาราสีระหว่างชาย-หญิง เริ่มการแสดงด้วยการประโคม กลองยาว จบแล้วผู้แสดงชาย-หญิง ออกรำทีละคู่

รำกลองยาว

เต็นกำรำเคียว

ใบงานที่ ๑๑ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค(๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค(๑)
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปเนื้อหา แล้วเขียนลงในกระดาษ A๔ เพื่อออกแบบโปสเตอร์แผนผังความคิด ให้สวยงามน่าสนใจ (เขียนชื่อสมาชิกในกลุ่มด้านหลังใบงาน)

ใบความรู้ (สำหรับครู) เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๑)
รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

วัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองของไทย ๔ ภูมิภาค

วัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองของไทยแบ่งออกเป็น ๔ ภูมิภาคซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน สะท้อนถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนไทยในท้องถิ่น มีลักษณะ ดังนี้

๑. นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ

วัฒนธรรมภาคเหนือ หรือ วัฒนธรรมไทยล้านนา เป็นภูมิภาคที่มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีคนไทยหลายเชื้อชาติอาศัยอยู่และได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน คือ พม่า และลาว วัฒนธรรมภาคเหนือ มีลักษณะดังนี้

- วัฒนธรรมทางสังคมคน ในภาคเหนือจะอยู่กันแบบครอบครัว รักสงบ มีนิสัยอ่อนโยน เป็นมิตร จึงได้ชื่อว่า ถิ่นไทยงาม
- วัฒนธรรมด้านที่อยู่อาศัย คนในภาคเหนือนิยมสร้างบ้านด้วยไม้ มุงด้วยกระเบื้องดินเผาแบบใบตองดิง มีไม้กาแลที่แกะสลักลวดลายสวยงามไขว้ที่หน้าจั่วเป็นสัญลักษณ์ของภาคเหนือ
- วัฒนธรรมด้านภาษา ภาคเหนือจะมีภาษาพูดและภาษาท้องถิ่นที่ใช้สื่อสารกันเรียกว่า ภาษาคำเมือง ซึ่งมีลักษณะเสียงที่ไพเราะ นุ่มนวล อ่อนหวาน แต่อาจมีสำเนียงแตกต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่น
- วัฒนธรรมด้านอาหาร ชาวล้านนานิยมรับประทานอาหารตามธรรมชาติอาจเป็นผักป่า ผักข้างไร่ต่าง ๆ และรับประทานอาหารข้าวเหนียวเป็นหลัก รสชาติของอาหารจะมีรสเค็มนำแลเผ็ด นิยมแกงแบบน้ำขลุกขลิก ไม่ใช้กะทิเยอะเหมือนภาคกลางการจัดอาหารใส่ขันโตก อาหารภาคเหนือ เช่น แกงโฮะ แกงฮังเล แดงหมู น้ำพริกหนุ่ม น้ำพริกอ่อน จิ้นส้ม (แหนม)
- วัฒนธรรมด้านการแต่งกาย การแต่งกายของชาวเหนือจะแตกต่างกันไปตามเชื้อชาติและกลุ่มชน ซึ่งมีลักษณะ ดังนี้

ผู้หญิง สวมเสื้อคอกลมหรือคอจีนแขนยาว ห่มสไบทับและเกล้าผมสวมเครื่องประดับเงิน หรือทอง

ผู้ชาย สวมเสื้อคอกลมหรือคอจีนสวมกางเกงป้ายหน้า มีผ้าคาดเอว ผ้าพาดบ่า หรือผ้าโพกศีรษะ หรือสวมเสื้อม่อฮ่อม สวมกางเกงสามส่วน มีผ้าคาดเอว และสวมเครื่องประดับเงินทอง

นอกจากวัฒนธรรมดังกล่าวที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยการดำรงชีวิต ความเป็นอยู่ของชาวเหนือแล้ว ภาคเหนือยังมีประเพณีที่สำคัญและแสดงถึงวัฒนธรรมทางภาคเหนือ เช่น ประเพณีตานก๋วยสลาก ประเพณีเป็ง ประเพณีบวชลูกแก้ว

ลักษณะเฉพาะของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ

การแสดงพื้นเมืองภาคเหนือ ศิลปะการแสดงทางภาคเหนือ เป็นลักษณะศิลปะที่มีการผสมผสานกันระหว่างชนพื้นเมืองชาติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นไทยล้านนา ไทยใหญ่ เจี้ยว รวมถึงพวพม่าที่เคยเข้ามาปกครองล้านนาไทย ทำให้นาฏศิลป์หรือการแสดงที่เกิดขึ้นในภาคเหนือมีความหลากหลายแต่ยังคงมีเอกลักษณ์เฉพาะที่แสดงถึงความนุ่มนวลของท่วงท่า และทำนองเพลงประกอบกับความไพเราะของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องดีด สี ตี เป่า ที่มีความเด่นชัด ไม่ว่าจะเป็น เปียะ สะล้อ ซอ ซึง และกลอง ที่ปรากฏอยู่ในการฟ้อนประเภทต่าง ๆ รวมทั้งการแสดงที่มีความเข้มข้น หนักแน่นในแบบฉบับของการตีกลองสะบัดชัย และการตบมะผาบ

การแสดงพื้นเมืองภาคเหนือนอกจากจะมีลักษณะเป็นแบบพื้นเมืองเดิม ไทยล้านนา ไทยใหญ่ เจี้ยวรวมถึงพม่า ผสมกันอยู่แล้ว ยังมีลักษณะการแสดงของภาคกลางรวมอยู่ด้วย ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการที่ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชยาพระนามว่าเจ้าดารารัศมี พระราชธิดาของพระเจ้าอินทวิชยานนท์และเจ้าแม่ทิพเกสร เจ้าเมืองเชียงใหม่ ทำให้อิทธิพลการแสดงของภาคเหนือในสมัยพระราชยาเจ้าดารารัศมี มีลักษณะของภาคกลางปะปนอยู่บ้าง ทำให้สามารถแบ่งลักษณะการแสดงพื้นเมืองภาคเหนือได้เป็น ๓ ลักษณะ

๑. ลักษณะการฟ้อนแบบพื้นเมืองเดิม เป็นการแสดงที่มีอยู่ตามท้องถิ่นทั่วไป เช่น ฟ้อนครีวทาน ฟ้อนเล็บ ฟ้อนเทียน เป็นต้น

๒. ลักษณะการฟ้อนที่ได้รับอิทธิพลจากชาติอื่น อาทิ พม่า ไทยใหญ่ เจี้ยว เช่น ฟ้อนไต ฟ้อนโต ฟ้อนเจี้ยว เป็นต้น

๓. ลักษณะการฟ้อนแบบคຸ່ມหลวง เป็นการฟ้อนที่เกิดขึ้นในคຸ່ມของพระราชยาเจ้าดารารัศมี ซึ่งมีลักษณะการฟ้อนของภาคกลางผสมอยู่ เช่น ฟ้อนม่านมัยเชียงตา ฟ้อนน้อยใจยา เป็นต้น

ปัจจุบันการแสดงพื้นเมืองภาคเหนือ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ได้สร้างสรรค์จากท่าและทำนองเพลงพื้นเมืองล้านนา ใช้หัตถกรรมพื้นบ้านเป็นอุปกรณ์ประกอบการแสดง เช่น ฟ้อนผาง ฟ้อนที เป็นต้น

ตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคเหนือ

- ฟ้อนผีเม้ง ฟ้อนผีเม้ง เป็นการบูชาผีบรรพบุรุษ
- ฟ้อนกิ่งกะหลา เป็นการฟ้อนเรียนแบบนก มีลักษณะเป็นการรำคู่ เกี่ยวพาราสี หรือหยอกล้อเล่นหัวกัน
- ฟ้อนเล็บ เป็นการฟ้อนแบบดั้งเดิมที่มีความสวยงาม โดยผู้ฟ้อนสวมเล็บสีทอง
- ฟ้อนผาง เป็นการฟ้อนโดยใช้ผู้แสดงหญิงล้วน แต่งกายพื้นเมือง อุปกรณ์ประกอบการแสดง คือ ตะคันดินเผาจุดเทียน

การแสดงตีกลองสะบัดชัย

ฟ้อนผาง

ที่มา : <http://poppy-porntipa.blogspot.com>

ฟ้อนเล็บ

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=dc๙loZmtNTc>

ฟ้อนม่านม้ายเชียงตา

ฟ้อนสาวไหม

ที่มา : <https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=abird&month=๐๑-๐๙-๒๐๑๒&group=๔๘&blog=๔๐>

๒. นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลาง

วัฒนธรรมภาคกลาง ภาคกลางมีวัฒนธรรมที่หลากหลาย เพราะมีประชาชนอาศัยอยู่จำนวนมาก ทำให้สะท้อนวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ อุปนิสัยของคนในภาคกลาง รวมไปถึงลักษณะของวัฒนธรรมและศิลปะพื้นบ้าน ซึ่งลักษณะทางวัฒนธรรมมีดังนี้

- **วัฒนธรรมทางสังคม** คนในภาคกลางมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย อยู่กันแบบพึ่งพาอาศัยกัน ให้ความช่วยเหลือกัน
- **วัฒนธรรมด้านที่อยู่อาศัย** ลักษณะที่อยู่ของคนในภาคกลางจะเป็นเรือนไทยยกพื้นมีใต้ถุนสูง เพื่อป้องกันน้ำท่วม หลังคาทรงจั่วมีชายคายื่นยาว เพื่อกันฝนกันแดด แดดส่อง และให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก เรือนไทยที่เป็นที่นิยม คือ เรือนไทยฝาปะกน คือ เรือนที่ฝาทำจากไม้สัก มีไม้ลูกตั้งและลูกนอน มีแผ่นไม้บางเข้าลิ้นประกบกันสนิท หน้าจั่วทำด้วยวิธีเดียวกัน
- **วัฒนธรรมด้านภาษา** ภาษาในภาคกลางจะมีภาษาพูด และภาษาเขียนที่เป็นภาษากลาง แต่อาจมีลักษณะสำเนียงที่แตกต่างกันไปตามแต่ละจังหวัด เช่น จังหวัดสุพรรณบุรี อ่างทอง ราชบุรี นครปฐม จะมีสำเนียงเหนือ กรุงเทพมหานคร จะมีสำเนียงภาษากลางชัดเจน
- **วัฒนธรรมด้านอาหาร** อาหารในภาคกลางมีหลากหลายชนิด โดยจะรับประทานข้าวเจ้า กับอาหารคาว ที่เรียกว่า กับข้าว และยังได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศ เนื่องจากเมืองหลวงของไทยตั้งอยู่ในภาคกลางทำให้ประเทศไทยมีการติดต่อการค้ากับชาวต่างชาติ ทำให้ได้รับอิทธิพลด้านอาหารเข้ามาด้วย จึงส่งผลให้อาหารภาคกลาง บางชนิดกลายเป็นที่รู้จักแพร่หลายและเป็นอาหารประจำชาติ เช่น ต้มยำกุ้ง แกงส้ม แกงมัสมั่น หรืออาหารที่มีการประดิษฐ์ให้สวยงามด้วยการแกะสลัก อาหารที่มีเครื่องเคียง เช่น น้ำพริก ปลาทุรชาติของอาหารภาคกลางมีหลากหลาย ทั้งเปรี้ยว เค็ม เผ็ด หวาน ตามชนิดของอาหาร ซึ่งอาหารของภาคกลางส่วนใหญ่จะใส่เครื่องเทศและกะทิเป็นส่วนประกอบ
- **วัฒนธรรมด้านกายแต่งกาย** กายแต่งกายในภาคกลางจะมีลักษณะที่เป็นวัฒนธรรมพื้นบ้านและวัฒนธรรมหลวง ในวัฒนธรรมพื้นบ้าน ผู้หญิงจะนุ่งโจงกระเบนหรือผ้าซิ่น สวมเสื้อแขนกระบอก ถ้าเป็นผู้ชายจะนุ่งกางเกงสามส่วน สวมเสื้อคอกลมแขนสั้น เน้นความเรียบง่าย ในวัฒนธรรมหลวงจะเป็นชุดไทย ถ้าเป็นผู้หญิงจะเป็นชุดไทยพระราชนิยม มีทั้งสิ้น ๘ ชุด ซึ่งใช้สวมใส่ตามความเหมาะสมของงาน ผู้ชายจะสวมชุดไทยพระราชนา

นอกจากวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ แล้ว ภาคกลางยังมีประเพณีที่แสดงถึงความร่วมมือร่วมใจ ความสามัคคีของคนในท้องถิ่น การเคารพบูชาศาสนาอีกด้วย เช่น ประเพณีตักบาตรดอกไม้วี ประเพณีแข่งเรือยาว ประเพณีรับบัว

ลักษณะเฉพาะของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลาง

ลักษณะของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลางจะมีความสนุกสนานเรียบง่ายสะท้อนวิถีชีวิตของคนในภาค เน้นความสนุกสนานบันเทิง เช่น รำเถิดเทิง ระบำชวนา บางการแสดงอาจมีวัฒนธรรมหลวงเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น รำวงมาตรฐาน ระบำต้นวรเชษฐ์ รำสีนวล

ตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคกลาง

- **รำไท่น** เป็นการรำและการร้องของชาวบ้าน โดยมีไท่นเป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ เป็นการร้อง และการรำไปตามความถนัด ไม่มีแบบแผนหรือท่ารำที่กำหนดแน่นอน
- **รำกลองยาว** เป็นการแสดงเพื่อความรื่นเริง ในขบวนแห่ต่าง ๆ ของไทยมีผู้แสดงทั้งชายและหญิง ออกม่ารำเป็นคู่ ๆ โดยมีผู้ตีกลองประกอบจังหวะ พร้อม ฉิ่ง ฉาบ กรับ และโหม่ง
- **ระบำชวนา** เป็นวิถีชีวิตความเป็นมาที่พากันออกมาไถนาหว่าน และเก็บเกี่ยวเมื่อข้าวเจริญงอกงาม หลังจากนั้นพากันร้องรำเพลงด้วยความสนุกสนาน

รำกลองยาว

เต้นกำรำเคียว

ที่มา : <http://poppy-porntipa.blogspot.com>

ที่มา : <https://sites.google.com/site/naiyarinnoe/ten-ka-ra-kheiyw>

รำไท่น

เพลงเหย่ย

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=oG๑OiEnvHc>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม
 เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด ม.๒/๒ ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้านหรือมหรสพอื่นที่เคย
 นิยมกันในอดีต

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆหรือนาฏศิลป์พื้นเมืองนั้นมีเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของแต่ละท้องถิ่น วัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองของไทยแบ่งออกเป็น ๔ ภูมิภาค ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน สะท้อนถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนไทยในท้องถิ่น มีลักษณะ ดังนี้ นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลาง นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคอีสาน นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้

๓. สาระการเรียนรู้

วัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคอีสานและภาคใต้ ได้แก่

๑. วัฒนธรรมทางสังคม
๒. วัฒนธรรมด้านที่อยู่อาศัย
๓. วัฒนธรรมด้านภาษา
๔. วัฒนธรรมด้านอาหาร
๕. วัฒนธรรมด้านการแต่งกาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- เข้าใจและอธิบายวัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคอีสานและภาคใต้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- เขียนสรุปวัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคอีสานและภาคใต้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- เห็นคุณค่าและความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

นำเสนอแผนผังความคิดนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค เห็นคุณค่าและความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทยแต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย

๑. พุดกายทอดประเด็นสำคัญจากสถานการณ์หรือหัวข้อที่กำหนด โดยเรียบเรียงประเด็นเนื้อหาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)

๒. ระบุองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่กำหนด และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชาศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน - นำเสนอแผนผัง ความคิดนาฏศิลป์ พื้นเมือง ๔ ภาค เห็น คุณค่าและความสำคัญ ของการแสดงนาฏศิลป์ ไทยแต่ละท้องถิ่น ที่ เป็นเอกลักษณ์ของชาติ ไทย ด้านความรู้ - เข้าใจและอธิบาย วัฒนธรรมและนาฏศิลป์ พื้นเมืองภาคอีสานและ ภาคใต้	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนเล่นเกม เปิดภาพท่ายาค่า ครูถามคำถามเชิงท้าทาย - นักเรียนคิดว่าการแสดงที่นักเรียนได้ศึกษานั้น เป็นการแสดงของภาคอะไร	- นักเรียนร่วมกันเล่นเกมและช่วยกันตอบ คำถามจากภาพที่เปิดมา	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง การแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒) ๒. ใบความรู้ที่ ๑๒ เรื่อง การแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒) ๓. วิดีทัศน์ - เชิงกะโป่ว โปงลาง สนุกสนาน เฟลิดเฟลิน โดย ศิลปินกรม ศิลปากรณ์ โรงละคร แห่งชาติ ดนตรี พื้นเมืองอีสาน	- ใบงานที่ ๑๒ เรื่อง การแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)	- แบบประเมิน - แบบสังเกต
	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูอธิบาย ผ่านสื่อPowerPoint เรื่อง การ แสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค(๑) ภาคอีสานและ ภาคใต้ ให้นักเรียนเรียนรู้พร้อมกับตั้งคำถามเป็น ระยะเวลาขณะที่สอน ครูตั้งคำถามเชิงท้าทาย - นักเรียนคิดว่าการแสดงของภาคอีสานกับภาคใต้ มีความเหมือนกันหรือไม่ อย่างไร ๒. นักเรียนศึกษาเรื่องของลักษณะการแสดง พื้นเมืองของภาคอีสานและภาคใต้ ครูเปิดภาพ	- นักเรียนตั้งใจฟัง ศึกษาที่ครูอธิบายในเรื่อง ที่มาของนาฏศิลป์พื้นเมืองร่วมแสดงความ คิดเห็นและตอบคำถาม			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชาศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านทักษะกระบวนการ - เขียนสรุปวัฒนธรรม และนาฏศิลป์พื้นเมือง ภาคอีสานและภาคใต้ ด้านคุณลักษณะ เจต คติ ค่านิยม - เห็นคุณค่าและ ความสำคัญของการ แสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ของแต่ละท้องถิ่น ที่ เป็นเอกลักษณ์ของชาติ ไทย คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ - มุ่งมั่นในการทำงาน - รักความเป็นไทย	ตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคอีสานแต่ละแบบให้ นักเรียนศึกษา ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและ ตอบแบบทดสอบเกี่ยวกับการแสดงพื้นเมือง ภาคเหนือ และครูต้นทางเฉลย โดยข้อที่๑ตอบ D และ ข้อที่ ๒ ตอบ B ๓. ครูเปิดภาพตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคใต้ แต่ละแบบให้นักเรียนศึกษา นักเรียนร่วมกัน อภิปรายและตอบแบบทดสอบเกี่ยวกับการแสดง พื้นเมืองภาคกลางและครูต้นทางเฉลย โดยข้อที่๑ ตอบ C และ ข้อที่ ๒ ตอบ B		https://youtu.be/DIZZrvHLAWM - ย่อเกีตปาหัง การ แสดงพื้นเมืองภาคใต้ โดยศิลปินกรม ศิลปากร https://youtu.be/KfYtLLWubuo		
	ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ ๔-๖ คน รับ กระดาษ A๔ และส่งตัวแทนที่ครูปลายทาง ๒. ครูอธิบายให้นักเรียนทำชิ้นงานโปสเตอร์ โดย เขียนแผนผังสรุปความคิดลักษณะการแสดง พื้นเมืองของภาคอีสานและภาคใต้ พร้อม ยกตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคอีสานและ	- นักเรียนทำชิ้นงานโปสเตอร์ โดยเขียน แผนผังสรุปความคิดลักษณะการแสดง พื้นเมืองของภาคอีสานและภาคใต้ พร้อม ยกตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคเหนือและ ภาคกลางที่นักเรียนชื่นชอบ ตกแต่งระบายสี ให้สวยงาม			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชาศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ภาคใต้ ที่นักเรียนชื่นชอบ ตกแต่งระบายสีให้สวยงาม				
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุป เรื่อง การแสดงพื้นเมืองภาคอีสานและภาคใต้ ๒. ครูให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย	๑. นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุป เรื่อง การแสดงพื้นเมืองภาคอีสานและภาคใต้ ๒. นักเรียนสามารถสอบถามข้อสงสัย			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑๒ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)
- ๒) สื่อ PowerPoint เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)
- ๓) ใบความรู้ (สำหรับครู) เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)
- ๔) วิดีทัศน์ - เชิงกะโป่ว วงโปงลาง สุนทสนาน เพลิดเพลิน โดยศิลปินกรมศิลปากร โรงละคร

แห่งชาติ ดนตรีพื้นเมืองอีสาน <https://youtu.be/DIZZrvHLAWM>

- ยอเกีตปาหัง การแสดงพื้นเมืองภาคใต้โดยศิลปินกรมศิลปากร

<https://youtu.be/KfYtLLWubuo>

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๑๒ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - เข้าใจและอธิบายวัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคอีสานและภาคใต้	- ศึกษาจากหนังสือเรียน ดนตรี-นาฏศิลป์ - PowerPoint เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒) - ศึกษาจากอินเทอร์เน็ต - ตรวจสอบผลงานจากใบงาน	- ใบงานที่ ๑๒ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒) - แบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ ขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนสรุปวัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคอีสานและภาคใต้			
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นคุณค่าและความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - นำเสนอแผนผังความคิดนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค เห็นคุณค่าและความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทยแต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย			

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มุ่งมั่นในการทำงาน ๒. รักความเป็นไทย	- การสังเกตพฤติกรรมตามตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๓ (ดีมาก)	๒ (ดี)	๑ (พอใช้)	๐ (ปรับปรุง)
เนื้อหา	- เนื้อหาถูกต้องครบถ้วน - เนื้อหาตรงตามหัวเรื่อง - เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	เนื้อหาไม่สอดคล้อง
การสร้างสรรค์ใบงาน	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามดีมาก	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามเรียบร้อยดี	ตกแต่งชิ้นได้เรียบร้อยพอใช้	ตกแต่งชิ้นงานไม่เรียบร้อย
ใบงานมีความเป็นระเบียบ	ใบงานมีความเป็นระเบียบแสดงออกถึงความประณีต	ใบงานส่วนใหญ่มีความเป็นระเบียบแต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย	ใบงานมีความเป็นระเบียบแต่มีข้อบกพร่องบางส่วน	ผลงานส่วนใหญ่ไม่เป็นระเบียบและมีข้อบกพร่องมาก
ความร่วมมือในการทำงาน	ทุกคนมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่	๘๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๖๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๔๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของพฤติกรรมบ่งชี้

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม คะแนน ๓ คะแนน	สิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา
		นำเสนอแผนผังความคิด นาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค เห็นคุณค่าและความสำคัญ ของการแสดงนาฏศิลป์ไทย แต่ละท้องถิ่น ที่เป็น เอกลักษณ์ของชาติไทย				
		๓	๒	๑		
						
						

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับความสามารถ		
	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง (๑)
นำเสนอแผนผังความคิดนาฏศิลป์ พื้นเมือง ๔ ภาค เห็นคุณค่าและ ความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทย แต่ละท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ ไทย			

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																				รวม
																						
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ปานกลาง)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา				
๒. การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม				
๓. การให้ความร่วมมือในการทำงาน				
๔. การแสดงความคิดเห็น				
๕. การนำเสนอความคิดสร้างสรรค์				
รวม				

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๓ หมายถึง ดี
 คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑๒ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ(ภาคอีสาน)

วัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือ ภาคอีสาน มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากประเทศเพื่อนบ้าน คือ ประเทศลาว และประเทศกัมพูชา ทำให้ลักษณะทางวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความแตกต่างกัน การแสดงพื้นเมืองภาคอีสานแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของชนพื้นเมืองกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ การแสดงพื้นเมืองภาคอีสานจะมีทั้งการแสดงที่เป็นแบบดั้งเดิมที่มีการสืบทอดกันมา และการแสดงที่เกิดขึ้นในแต่ละท้องถิ่นเป็นไปตามความถนัดหรือความสามารถของแต่ละคน ซึ่งมีลักษณะดังนี้

- วัฒนธรรมทางสังคมคนในภาคอีสาน จะมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ความเป็นกันเองใช้ชีวิตแบบธรรมชาติ กินง่าย อยู่อย่างง่าย ๆ มีน้ำใจ

- วัฒนธรรมด้านที่อยู่อาศัย ลักษณะที่อยู่ของภาคอีสาน จะมีการสร้างบ้านด้วยการฝังเสา เป็นเรือนไม้ ไม่นิยมเจาะช่องหน้าต่าง มีประตูช่องออกทางด้านหน้าเรือนไว้ป้องกันลม เพราะในฤดูหนาวมีลมพัดแรง หลังคาเป็นทรง

- วัฒนธรรมด้านภาษา ภาษาที่ใช้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือภาษาถิ่นอีสานจะมีสำเนียงแตกต่างกันไปตามแต่ละจังหวัด แต่ลักษณะของคำและความหมายจะคล้ายกัน สามารถเข้าใจกันได้ง่าย

- วัฒนธรรมด้านอาหาร ชาวอีสานมีวิธีการรับประทานอาหารที่เรียบง่าย อาหารส่วนใหญ่จะมาจากธรรมชาติที่สามารถหาได้ง่ายในท้องถิ่นและรับประทานกับข้าวเหนียวเป็นหลัก อาหารอีสานส่วนใหญ่จะมีรสชาติ เผ็ด เค็ม เปรี้ยว และมีเครื่องปรุงที่สำคัญ ได้แก่ ปลาร้า ที่นำมาใส่ในอาหารประเภทต่าง ๆ อาหารอีสาน เช่น ลาบ ก้อย อ่อม หมก หม่า แจ่ว

- วัฒนธรรมด้านกายแต่งกาย การแต่งกายของคนในภาคอีสานจะมีความเรียบง่ายโดยใช้ผ้าที่มีลวดลายสวยงาม ซึ่งถักทอขึ้นมาเอง ลักษณะการแต่งกาย

ผู้หญิง นุ่งผ้าซิ่นยาวคลุมเข่า สวมเสื้อแขนกระบอก ห่มสไบ ผมเกล้ามวยสวมเครื่องประดับเงิน

ผู้ชาย นุ่งกางเกงขาก๊วย สวมหม้อฮ่อมแขนสั้น มีผ้าคาดเอว หรือพาดบ่าการแต่งกายจะแต่งตามโอกาสและความเหมาะสมกับงานต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีประเพณีที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมของคน

ลักษณะเฉพาะของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ(ภาคอีสาน)

ลักษณะการแสดงนาฏศิลป์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะแบ่งออกเป็นกลุ่มวัฒนธรรม คือ กลุ่มอีสานเหนือ กลุ่มอีสานใต้ และกลุ่มอีสานเฉพาะเมืองโคราช ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน ดังนี้

๑. กลุ่มอีสานเหนือ จะได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมมาจากประเทศลาว ซึ่งได้แก่ เซิ้ง ฟ้อน และลำ เช่น เซิ้งกระติบข้าว เซิ้งโปงลาง เซิ้งแหยไข่มดแดง ฟ้อนผู้ไทย (ภูไท) เซิ้งสวิง เซิ้งกะหย่ง เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง เช่น แคน พิณ ซอ โปงลาง โหวด ฉิ่ง ฉาบ กรับ

๒. กลุ่มอีสานใต้ จะได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมมาจากประเทศกัมพูชา ซึ่งได้แก่ เรือม เช่น เรือมลูตอันเร (รำกระทบสาก) รำกระโน็บตึงต้อง (รำตักแตนตำข้าว) เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง เช่น กลองกันตรึมปี่สไล รำมะนา พิณ

๓. กลุ่มอีสานเฉพาะเมืองโคราช เป็นกลุ่มวัฒนธรรมเฉพาะในเขตจังหวัดนครราชสีมา มีลักษณะการแสดงที่โดดเด่น คือ การเล่นเพลงโคราช มีลักษณะคล้ายกับการละเล่นประเภทเพลงฉ่อย ลำตัดของภาคกลาง มีความสนุกสนาน เป็นการใช้ปฏิภาณไหวพริบของผู้ขับร้อง

ตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคอีสาน

- กันตรึม เป็นการแสดงเพื่อบูชาหรือบูชาหรือบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใช้ในงานพิธีกรรมต่าง ๆ
- ฟ้อนภูไท เป็นการฟ้อนเพื่อบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือเพื่อแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ และฟ้อนในงานประเพณีต่าง ๆ
- เซิ้งตังหวาย เป็นการแสดงเพื่อถวายสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือในงานพิธีกรรมต่าง ๆ
- เซิ้งบั้งไฟ เป็นการฟ้อนในพิธีบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และในพิธีกรรมที่เกี่ยวกับการขอฝน
- เรือมจับกรับ เป็นการแสดงที่ใช้ผู้ชายถือกรับออกมารำรำไปตามจังหวะเพลงโดยไม่มีแบบแผน หรือทำท่าที่แน่นอน เป็นการรำเพื่อความสนุกสนาน
- เรือมอันเร หรือ กระทบไม้ บางทีก็เรียกว่า แสกเต้นสาก เป็นการแสดงที่ใช้ไม้ไผ่มากระทบกันตามจังหวะเพลง แล้วผู้รำก็กระโดดข้ามไม้ด้วยท่าทางต่าง ๆ
- มวยโบราณ เป็นศิลปะการต่อสู้ที่แสดงถึงความกล้าหาญ เข้มแข็ง นิยมแสดงในเทศกาลต่าง ๆ

ฟ้อนภูไทเรณู

เซิ้งเหย้าไข่มดแดง

นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้

วัฒนธรรมภาคใต้ ภาคใต้มีวัฒนธรรมที่หลากหลายและได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมมาจากประเทศมาเลเซีย จึงเกิดการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม ซึ่งวัฒนธรรมภาคใต้มีลักษณะ ดังนี้

- **วัฒนธรรมทางสังคม** ชาวภาคใต้มีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย รักเพื่อนพ้อง มีน้ำใจ เข้มแข็ง ช่วยเหลือกัน อยู่กันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน

- **วัฒนธรรมด้านที่อยู่อาศัย** ลักษณะที่อยู่อาศัยของภาคใต้ จะมีการสร้างบ้านหรือเรียกว่า เรือน แบบเรือน เครื่องผูก เรือนเครื่องสับและเรือนก่ออิฐฉาบปูน เอกลักษณ์ของบ้านจะอยู่ที่หลังคาเรือนและเสาเรือน โดยเสาไม้ตั้งบนคอนกรีต เพื่อให้มีโครงสร้างแข็งแรง ป้องกันลมฝนพายุ

- **วัฒนธรรมด้านภาษา** ภาษาภาคใต้หรือภาษาปักษ์ใต้ในแต่ละจังหวัดจะมีสำเนียงที่แตกต่างกันไป และบางจังหวัดก็มีภาษาวิถีย่อย เช่น จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี ยะลา

- **วัฒนธรรมด้านอาหาร** อาหารภาคใต้ส่วนใหญ่มีรสจัดมีกลิ่นเครื่องเทศ โดยเฉพาะขมิ้น เพราะช่วยดับกลิ่นคาวของอาหารทะเลเป็นหลัก อาหารใต้จึงมักมีสีเหลืองขมิ้น เช่น แกงไตปลา แกงเหลือง คั่วกลิ้ง

- **วัฒนธรรมด้านกายแต่งกาย** การแต่งกายของชาวใต้ ผู้หญิงนิยมนุ่งผ้าซิ่นยาวคลุมถึงข้อเท้า มีลวดลายเรียกว่า ผ้าบาติก หรือ ปาเต๊ะ สวมเสื้อรัดรูปปล่อยชาย ผู้ชายจะนิยมนุ่งโสร่ง สวมเสื้อปล่อยชาย นอกจากวัฒนธรรมดังกล่าวแล้ว ภาคใต้ยังมีประเพณีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและความเชื่อต่าง ๆ ซึ่งแสดงถึงความสามัคคี ความร่วมแรงร่วมใจ การเคารพบูชาในศาสนา เช่น ประเพณีชักพระ ประเพณีชิงเปรต ประเพณีสารทเดือนสิบ ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุไฟ

ลักษณะเฉพาะของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้

การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้ จะแสดงถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพของชาวใต้ เช่น ระบาย ร่อนแร่ ระบายกริดยาง ลักษณะการแสดงมีจังหวะและทำนองที่คึกคัก สนุกสนานบางการแสดงอาจผสมผสานกับวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน คือ ประเทศมาเลเซียด้วย ซึ่งการแสดงแต่ละการแสดง จะมีลักษณะรูปแบบการแสดงที่แตกต่างกันไป ใช้แสดงในโอกาสต่าง ๆ ที่สร้างความสนุกสนานให้คนในท้องถิ่น

ตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคใต้

- หนังตะลุง เรียกว่า “หนัง” หรือ “หนังควน” ในสมัยโบราณนิยมแสดงในงานนักขัตฤกษ์ และงานฉลองต่าง ๆ

- ลิเกป่า เป็นการแสดงพื้นเมืองภาคใต้อีกอย่างหนึ่ง นิยมแสดงในงานทั่วไปหรือใช้ในงานแก้บน

- โนรา เป็นการแสดงแบบโบราณที่มีมาช้านาน นิยมแสดงเพื่อความเป็นสิริมงคล

- สิละ เป็นศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่า

- ร่องเง็ง เป็นการแสดงของชาวไทยมุสลิมที่ได้รับความนิยมมาก เป็นการเต้นรำระหว่าง

หญิง - ชาย ในงานมงคล

- ชัมเป็ง เป็นการรำตามจังหวะเพลง แสดงในงานรื่นเริง หรืองานต้อนรับแขกบ้านแขกเมือง
- มะโย่ง เป็นศิลปะการแสดงละครของชาวไทยมุสลิมจากวังรายา เมืองปัตตานีในอดีตใช้ผู้แสดงส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ยกเว้นตัวตลก พระเอกเรียกว่าเปาะโย่ง นางเอกเรียกว่ามะโย่ง
- ตารีกีปัส เป็นการรำฟัต ซึ่งเกิดจากการผสมผสานกับการแสดงของมาเลเซียในเพลงชือ บัวกาน่า วงดนตรีพื้นบ้านผสมสากล แสดงได้สองแบบคือชาย-หญิง และหญิงล้วน
- ร่อนแร่ เป็นการแสดงที่นำกรรมวิธีร่อนแร่มาสร้างสรรค์ลีลาท่ารำ
- ปาเต๊ะ เป็นการแสดงระบำพื้นเมือง ลีลาท่ารำนำมาจากกรรมวิธีการย้อมทำลวดลายสโร่งปาเต๊ะของชาวไทยมุสลิม ใช้ผู้หญิงแสดงล้วน

หนังตะลุง

โนรา

ใบงานที่ ๑๒ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปเนื้อหา แล้วเขียนลงในกระดาษ A๔ เพื่อออกแบบโปสเตอร์แผนผังความคิด ให้สวยงามน่าสนใจ (เขียนชื่อสมาชิกในกลุ่มด้านหลังใบงาน)

ใบความรู้ (สำหรับครู) เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

วัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองของไทย ๔ ภูมิภาค

วัฒนธรรมและนาฏศิลป์พื้นเมืองของไทยแบ่งออกเป็น ๔ ภูมิภาคซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน สะท้อนถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนไทยในท้องถิ่น มีลักษณะ ดังนี้

๑. นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ(ภาคอีสาน)

วัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือ ภาคอีสาน มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากประเทศเพื่อนบ้าน คือ ประเทศลาว และประเทศกัมพูชา ทำให้ลักษณะทางวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความแตกต่างกัน การแสดงพื้นเมืองภาคอีสานแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของชนพื้นเมืองกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ การแสดงพื้นเมืองภาคอีสานจะมีทั้งการแสดงที่เป็นแบบดั้งเดิมที่มีการสืบทอดกันมา และการแสดงที่เกิดขึ้นในแต่ละท้องถิ่นเป็นไปตามความถนัดหรือความสามารถของแต่ละคน ซึ่งมีลักษณะดังนี้

วัฒนธรรมทางสังคมคนในภาคอีสาน จะมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ความเป็นกันเองใช้ชีวิตแบบธรรมชาติ ง่าย อยู่อย่างง่าย ๆ มีน้ำใจ

- วัฒนธรรมด้านที่อยู่อาศัย ลักษณะที่อยู่ของภาคอีสาน จะมีการสร้างบ้านด้วยการฝังเสาเป็นเรือนไม้ไม้นิยมเจาะช่องหน้าต่าง มีประตูช่องออกทางด้านหน้าเรือนไว้ป้องกันลม เพราะในฤดูหนาว มีลมพัดแรง หลังคาเป็นทรงจั่ว
- วัฒนธรรมด้านภาษา ภาษาที่ใช้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือภาษาถิ่นอีสานจะมีสำเนียงแตกต่างกันไปตามแต่ละจังหวัด แต่ลักษณะของคำและความหมายจะคล้ายกัน สามารถเข้าใจกันได้ง่าย
- วัฒนธรรมด้านอาหาร ชาวอีสานมีวิธีการรับประทานอาหารที่เรียบง่าย อาหารส่วนใหญ่จะมาจากธรรมชาติที่สามารถหาได้ง่ายในท้องถิ่นและรับประทานกับข้าวเหนียวเป็นหลัก อาหารอีสานส่วนใหญ่จะมีรสชาติ เผ็ด เค็ม เปรี้ยว และมีเครื่องปรุงที่สำคัญ ได้แก่ ปลาร้า ที่นำมาใส่ในอาหารประเภทต่าง ๆ อาหารอีสาน เช่น ลาบ ก้อย อ่อม หมก หม่า แจ่ว
- วัฒนธรรมด้านกายแต่งกาย การแต่งกายของคนในภาคอีสานจะมีความเรียบง่ายโดยใช้ผ้าที่มีลวดลายสวยงาม ซึ่งถักทอขึ้นมาเอง ลักษณะการแต่งกาย
 - ผู้หญิง นุ่งผ้าซิ่นยาวคลุมเข่า สวมเสื้อแขนกระบอก ห่มสไบ ผูกเกล้ามวยสวมเครื่องประดับเงิน
 - ผู้ชาย นุ่งกางเกงขาก๊วย สวมหม้อฮ่อมแขนสั้น มีผ้าคาดเอว หรือพาดบ่าการแต่งกายจะแต่งตามโอกาสและความเหมาะสมกับงานต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีประเพณีที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมของคนในภาคอีสานอีกด้วย เช่น ประเพณีไหลเรือไฟ ประเพณีแห่ผีตาโชน ประเพณีบุญบั้งไฟ

ลักษณะเฉพาะของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ(ภาคอีสาน)

ลักษณะการแสดงนาฏศิลป์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะแบ่งออกเป็นกลุ่มวัฒนธรรม คือ กลุ่มอีสานเหนือ กลุ่มอีสานใต้ และกลุ่มอีสานเฉพาะเมืองโคราช ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน ดังนี้

๑. **กลุ่มอีสานเหนือ** จะได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมมาจากประเทศลาว ซึ่งได้แก่ เซิ้ง ฟ้อน และลำ เช่น เซิ้งกระติบข้าว เซิ้งโปงลาง เซิ้งแห่ไข่มดแดง ฟ้อนผู้ไทย (ภูไท) เซิ้งสวิง เซิ้งกะหยัง เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง เช่น แคน พิณ ซอ โปงลาง โหวด ฉิ่ง ฉาบ กรับ

๒. **กลุ่มอีสานใต้** จะได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมมาจากประเทศกัมพูชา ซึ่งได้แก่ เรือม เช่น เรือมลูกอันเร (รำกระทบสาก) รำกระโน็บตึงตึง (รำตึกแต่น้ำข้าว) เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง เช่น กลองกันตรึมปี่สไล รำมะนา พิณ

๓. **กลุ่มอีสานเฉพาะเมืองโคราช** เป็นกลุ่มวัฒนธรรมเฉพาะในเขตจังหวัดนครราชสีมา มีลักษณะการแสดงที่โดดเด่น คือ การเล่นเพลงโคราช มีลักษณะคล้ายกับการละเล่นประเภทเพลงฉ่อย ลำตัด ของภาคกลาง มีความสนุกสนาน เป็นการใช้ปฏิภาณไหวพริบของผู้ขับร้อง

ตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคอีสาน

- กันตรึม เป็นการแสดงเพื่อบูชาหรือบูชาหรือบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในงานพิธีกรรมต่าง ๆ
- ฟ้อนภูไท เป็นการฟ้อนเพื่อบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือเพื่อแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ และฟ้อนในงานประเพณีต่าง ๆ
- เซิ้งตังหวาย เป็นการแสดงเพื่อถวายสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือในงานพิธีกรรมต่าง ๆ
- เซิ้งบั้งไฟ เป็นการฟ้อนในพิธีบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และในพิธีกรรมที่เกี่ยวกับการขอฝน
- เรือมจับกรับ เป็นการแสดงที่ใช้ผู้ชายถือกรับออกมารำรำไปตามจังหวะเพลงโดยไม่มีแบบแผน หรือท่าท่าที่แน่นอน เป็นการรำเพื่อความสนุกสนาน
- เรือมอันเร หรือ กระทบไม้ บางทีก็เรียกว่า แสกแต่นสาก เป็นการแสดงที่ใช้ไม้ไผ่มากระทบกันตามจังหวะเพลง แล้วผู้รำก็กระโดดข้ามไม้ด้วยท่าทางต่าง ๆ
- มวยโบราณ เป็นศิลปะการต่อสู้ที่แสดงถึงความกล้าหาญ เข้มแข็ง นิยมแสดงในเทศกาลต่าง ๆ

ฟ้อนภูไทเรณู

เซิ้งแห่ไข่มดแดง

ที่มา : <https://www.bloggang.com/m/viewdiary.php?id=rouenrarai&month=๑๒-๒๐๑๑&date=๒๑&group=๑๖&gblog=๒๑>

เรือมจับกรับ

ที่มา : <https://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=abird&month=๐๘-๒๐๑๒&date=๐๖&group=๔๘&gblog=๓๗>

๒.นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้

วัฒนธรรมภาคใต้ ภาคใต้มีวัฒนธรรมที่หลากหลายและได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมมาจากประเทศมาเลเซีย จึงเกิดการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม ซึ่งวัฒนธรรมภาคใต้มีลักษณะ ดังนี้

- **วัฒนธรรมทางสังคม** ชาวภาคใต้มีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย รักเพื่อนพ้อง มีน้ำใจ เข้มแข็ง ช่วยเหลือกัน อยู่กันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน
 - **วัฒนธรรมด้านที่อยู่อาศัย** ลักษณะที่อยู่อาศัยของภาคใต้ จะมีการสร้างบ้านหรือเรียกว่า เรือนแบบเรือนเครื่องผูก เรือนเครื่องสับและเรือนก่ออิฐฉาบปูน เอกลักษณ์ของบ้านจะอยู่ที่หลังคาเรือนและเสาเรือน โดยเสาไม้ตั้งบนคอนกรีต เพื่อให้มีโครงสร้างแข็งแรง ป้องกันลมฝนพายุ
 - **วัฒนธรรมด้านภาษา** ภาษาภาคใต้หรือภาษาปักษ์ใต้ในแต่ละจังหวัดจะมีสำเนียงที่แตกต่างกันไป และบางจังหวัดก็มีภาษายาวีด้วย เช่น จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี ยะลา
 - **วัฒนธรรมด้านอาหาร** อาหารภาคใต้ส่วนใหญ่มีรสจัดมีกลิ่นเครื่องเทศ โดยเฉพาะขมิ้น เพราะช่วยดับกลิ่นคาวของอาหารทะเลเป็นหลัก อาหารใต้จึงมักมีสีเหลืองขมิ้น เช่น แกงไตปลา แกงเหลืองควักลิ้ง
 - **วัฒนธรรมด้านกายแต่งกาย** การแต่งกายของชาวใต้ ผู้หญิงนิยมนุ่งผ้าซิ่นยาวคลุมถึงข้อเท้า มีลวดลาย เรียกว่า ผ้าบาติก หรือ ปาเต๊ะ สวมเสื้อรัดรูปปล่อยชาย ผู้ชายจะนิยมนุ่งโสร่ง สวมเสื้อปล่อยชาย
- นอกจากวัฒนธรรมดังกล่าวแล้ว ภาคใต้ยังมีประเพณีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและความเชื่อต่าง ๆ ซึ่งแสดงถึงความสามัคคี ความร่วมแรงร่วมใจ การเคารพบูชาในศาสนา เช่น ประเพณีชักพระ ประเพณีชิงเปรต ประเพณีสารทเดือนสิบ ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ

ลักษณะเฉพาะของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้

การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้ จะแสดงถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพของชาวใต้ เช่น ระบายอ่อนแร่ ระบายรืดยาง ลักษณะการแสดงมีจังหวะและทำนองที่คึกคัก สนุกสนานบางการแสดงอาจผสมผสานกับวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน คือ ประเทศมาเลเซียด้วย ซึ่งการแสดงแต่ละการแสดง จะมีลักษณะรูปแบบการแสดงที่แตกต่างกันไป ใช้แสดงในโอกาสต่าง ๆ ที่สร้างความสนุกสนานให้คนในท้องถิ่น

ตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคใต้

- หนังตะลุง เรียกว่า “หนัง” หรือ “หนังควน” ในสมัยโบราณนิยมแสดงในงานนักขัตฤกษ์และงานฉลองต่าง ๆ
- ลิเกป่า เป็นการแสดงพื้นเมืองภาคใต้อีกอย่างหนึ่ง นิยมแสดงในงานทั่วไปหรือใช้ในงานแก้บน
- โนรา เป็นการแสดงแบบโบราณที่มีมาช้านาน นิยมแสดงเพื่อความเป็นสิริมงคล
- สิละ เป็นศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่า
- รongเจ้ง เป็นการแสดงของชาวไทยมุสลิมที่ได้รับความนิยมมาก เป็นการเต้นรำระหว่างหญิง - ชาย ในงานมงคล
- ชัมเป้ง เป็นการรำตามจังหวะเพลง แสดงในงานรื่นเริง หรืองานต้อนรับแขกบ้านแขกเมือง
- มะโย่ง เป็นศิลปะการแสดงละครของชาวไทยมุสลิมจากวังรายา เมืองปัตตานีในอดีตใช้ผู้แสดงส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ยกเว้นตัวตลก พระเอกเรียกว่าเปาะโย่ง นางเอกเรียกว่ามะโย่ง
- ตารีกีปัส เป็นการรำพัด ซึ่งเกิดจากการผสมผสานกับการแสดงของมาเลเซียในเพลงชื่อบัวกาน่า วงดนตรีพื้นบ้านผสมสากล แสดงได้สองแบบคือชาย-หญิง และหญิงล้วน
- ร่อนแร่ เป็นการแสดงที่นำกรรมวิธีร่อนแร่มาสร้างสรรค์ลีลาท่ารำ
- ปาเต๊ะ เป็นการแสดงระบำพื้นเมือง ลีลาท่ารำนำมาจากกรรมวิธีการย้อมทำลวดลายโสร่งปาเต๊ะของชาวไทยมุสลิม ใช้ผู้หญิงแสดงล้วน

หนังตะลุง

รองเง็ง

โนรา

ตารีกีปัส

ลิเกฮูลู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
 เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ภูมิปัญญาไทยและสากล
 ตัวชี้วัด ม.๒/๓ อธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหาของละคร

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

วัฒนธรรมเป็นพื้นฐานสำคัญที่มีอิทธิพลต่อละครและนาฏศิลป์ ทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบการแสดง
 ดนตรี การแต่งกาย และพิธีกรรม โดยสะท้อนถึงความเชื่อ วิถีชีวิต และคุณค่าของแต่ละท้องถิ่น

๓. สาระการเรียนรู้

- ๓.๑ ความหมายของวัฒนธรรม - ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมกับละครและนาฏศิลป์
- ๓.๒ วิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน - ตั้งแต่สมัยนางเจ้าถึงสมัยรัตนโกสินทร์ใน
 รัชการปัจจุบัน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - อธิบายความหมายของวัฒนธรรมและวิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - วิเคราะห์และเขียนอธิบายความหมายของวัฒนธรรมและวิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่
 อดีตถึงปัจจุบัน
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)
 - เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของอิทธิพลวัฒนธรรมต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม
 ไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

นำเสนอการวิเคราะห์และเขียนอธิบายความหมายของวัฒนธรรมและวิวัฒนาการของการละครไทย
 ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของอิทธิพลวัฒนธรรมต่อความหลากหลายทาง
 วัฒนธรรมไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน

- ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ขอบคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ
 มีเหตุผลสนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย (๑.๒)

๒. ระบุประเด็นที่คิด ประมวลข้อมูลทั้งทางดานขอเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่คิดอย่างหลากหลาย และคิดอย่างลึกซึ้ง วิเคราะห์ข้อมูลและเลือกข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการหาคำตอบ ประเมินข้อมูลที่ใช้ในการคิดตามเกณฑ์ที่กำหนด พิจารณาข้อมูล ข้อโต้แย้งและความคิดเห็นตามหลักเหตุผล ระบุทางเลือกและเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด (๒.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน - นำเสนอการวิเคราะห์และ เขียนอธิบายความหมายของ วัฒนธรรมและวิวัฒนาการ ของการละครไทยตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน เข้าใจและ ตระหนักถึงความสำคัญของ อิทธิพลวัฒนธรรมต่อความ หลากหลายทางวัฒนธรรม ไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน ด้านความรู้ - อธิบายความหมายของ วัฒนธรรมและวิวัฒนาการ ของการละครไทยตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) ๑. ครูเปิดวิดีโอทัศน์-ฟ้อนแห่ไข่มดแดงและ รำเถิดเทิง ให้นักเรียนรับชม ๒. เมื่อรับชมจบ ครูถามคำถามเชิงท้าทาย ดังประเด็น - นักเรียนสังเกตเห็นอะไรเกี่ยวกับการแต่ง กาย/ท่ารำ - นักเรียนคิดว่าทำไมการแสดงจึงแตกต่าง กันในแต่ละพื้นที่	- นักเรียนรับชมการแสดงด้วยความตั้งใจ ร่วมแสดงความคิดเห็นและช่วยกันตอบ คำถาม	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง อิทธิพลของ วัฒนธรรมต่อละครและ นาฏศิลป์ (๑) ๒. ใบความรู้ที่ ๑๓ เรื่อง เรื่อง อิทธิพลของ วัฒนธรรมต่อละครและ นาฏศิลป์ ๓. วิดีทัศน์ -ฟ้อนแห่ไข่มดแดง Forn yae khai mot Daeng https://youtu.be/qfhToGtjRmk?si=๑qe๔Gk๙oomqK๑utg -รำเถิดเทิง https://youtu.be/n๓	- ใบงานที่ ๑๓ เรื่อง เรื่อง อิทธิพลของ วัฒนธรรมต่อ ละครและ นาฏศิลป์ (๑)	- แบบประเมิน - แบบสังเกต
	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูอธิบายประกอบสื่อ PowerPoint เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและ นาฏศิลป์(๑) ครูถามคำถามเชิงท้าทาย ดังประเด็น ในความคิดของนักเรียน	๑. นักเรียนตั้งใจฟังอธิบาย ครูอธิบาย ประกอบสื่อ PowerPoint เรื่อง อิทธิพลของ วัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๑)			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านทักษะกระบวนการ - วิเคราะห์และเขียนอธิบาย ความหมายของวัฒนธรรม และวิวัฒนาการของการ ละครไทยตั้งแต่อดีตถึง ปัจจุบัน ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - เข้าใจและตระหนักถึง ความสำคัญของอิทธิพล วัฒนธรรมต่อความ หลากหลายทางวัฒนธรรม ไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - มุ่งมั่นในการทำงาน - รักความเป็นไทย	- วัฒนธรรมหมายถึงอะไร - นาฏศิลป์หมายถึงอะไร - ละครหมายถึงอะไร ๒. ครูอธิบายให้นักเรียนเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ความหมายของ วัฒนธรรม ละครและ นาฏศิลป์ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ เช่น การ แต่งกาย ดนตรี และท่ารำที่สะท้อน วัฒนธรรม และยกตัวอย่างการแสดงจาก ภูมิภาคต่าง ๆ พร้อมอธิบายองค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม เช่น - โขน/ วัฒนธรรมราชสำนัก - รำโนรา/ ความเชื่อภาคใต้ - ละครตลกภาคกลาง/ ภาษาและมุขำ ขันทองถิ่น ๓. จากนั้นครูได้อธิบาย เกี่ยวกับเรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรม ที่มีมาตั้งแต่สมัย	๒. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ตาม ประสบการณ์ที่เคยได้เรียนมา	๕TKIS๓VZg?si=ifzjokF QZ-RSyzPi		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	นำนักร้องถึงสมัยธนบุรี โดยมีการตั้งคำถามพร้อมกับการเรียนไปจนจบเนื้อหา โดยมีการเก็บคะแนนไปเรื่อยๆเพื่อเป็นการเสริมแรง กระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น				
	ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที) ๑. แบ่งกลุ่มนักเรียนเท่าๆกัน แต่ละกลุ่มคละนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ๒. ให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์การแสดงของแต่ละประเภท (ละคร/นาฏศิลป์)ลงในใบงานให้ครบสมบูรณ์ ตามกำหนดเวลา ๓. เมื่อหมดเวลา นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมานำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มไหน	๑. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ และเขียนลงในใบงาน ๒. ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	สามารถทำเสร็จก่อนและนำเสนอก่อนจะ ได้คะแนนพิเศษ				
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการ นำเสนอ เรื่องอิทธิพลของวัฒนธรรม ที่มี มาตั้งแต่สมัยน่านเจ้าจนถึงสมัยธนบุรี ๒. ให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๓. ครูแจ้งว่าในชั่วโมงต่อไปจะเรียนรู้ใน เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรม ที่มีมาในสมัย รัตนโกสินทร์	๑. นักเรียนร่วมกัน เรื่องอิทธิพลของ วัฒนธรรม ที่มีมาตั้งแต่สมัยน่านเจ้าจนถึงสมัย ธนบุรี ๒. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๓. นักเรียนรับทราบและไปเตรียมพร้อมใน การเรียนในชั่วโมงต่อไป			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์
- ๒) สื่อ PowerPoint เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๑)
- ๔) ใบความรู้ (สำหรับครู) ที่ ๓ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์
- ๕) วิดีทัศน์ - ฟ้อนแห่ไข่มดแดง Forn yae khai mot Daeng

<https://youtu.be/qfhT๑GtjRmk?si=๑qe๔Gk๙๐๐mqK๑๐๓๓>

- จำเกิดเหิง <https://youtu.be/n๓๕TKIS๓VZg?si=ifzjokFQZ-RSyzPi>

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๑๓ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๑)

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายความหมายของวัฒนธรรมและวิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน	- ศึกษาจากหนังสือเรียน ดนตรี-นาฏศิลป์ - PowerPoint เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๑) - ศึกษาจากอินเทอร์เน็ต - ตรวจผลงานจากใบงาน	- ใบงานที่ ๑๓ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๑) - แบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ ขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - วิเคราะห์และเขียนอธิบายความหมายของวัฒนธรรมและวิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน			
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของอิทธิพลวัฒนธรรมต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - นำเสนอการวิเคราะห์และเขียนอธิบายความหมายของวัฒนธรรมและวิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของอิทธิพลวัฒนธรรมต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน			

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มุ่งมั่นในการทำงาน ๒. รักความเป็นไทย	- การสังเกตพฤติกรรมตามตัวบ่งชี้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์(๑)

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๓ (ดีมาก)	๒ (ดี)	๑ (พอใช้)	๐ (ปรับปรุง)
เนื้อหา	- เนื้อหาถูกต้องครบถ้วน - เนื้อหาตรงตามหัวเรื่อง - เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- เนื้อหาไม่สอดคล้อง
การสร้างสรรค์ใบงาน	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามดีมาก	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามเรียบร้อยดี	ตกแต่งชิ้นได้เรียบร้อยพอใช้	ตกแต่งชิ้นงานไม่เรียบร้อย
ใบงานมีความเป็นระเบียบ	ใบงานมีความเป็นระเบียบแสดงออกถึงความประณีต	ใบงานส่วนใหญ่มีความเป็นระเบียบแต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย	ใบงานมีความเป็นระเบียบแต่มีข้อบกพร่องบางส่วน	ผลงานส่วนใหญ่ไม่เป็นระเบียบและมีข้อบกพร่องมาก

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของพฤติกรรมบ่งชี้

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม คะแนน ๓ คะแนน	สิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา
		นำเสนอการวิเคราะห์ และเขียนอธิบายความหมาย ของวัฒนธรรมและ วิวัฒนาการของการละคร ไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เข้าใจและตระหนักถึง ความสำคัญของอิทธิพล วัฒนธรรมต่อความ หลากหลายทางวัฒนธรรม ไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน				
		๓	๒	๑		

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับความสามารถ		
	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง (๑)
นำเสนอการวิเคราะห์และเขียนอธิบายความหมายของวัฒนธรรมและวิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของอิทธิพลวัฒนธรรมต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน			

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																				รวม
																						
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ปานกลาง)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา				
๒. การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม				
๓. การให้ความร่วมมือในการทำงาน				
๔. การแสดงความคิดเห็น				
๕. การนำเสนอความคิดสร้างสรรค์				
รวม				

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๓ หมายถึง ดี
 คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

[illegible]

ใบความรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์
รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ความหมายของ “วัฒนธรรม”

วัฒนธรรม หมายถึง วิถีชีวิต ความเชื่อ ค่านิยม ภาษา ประเพณี และศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้นและถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง เช่น การแต่งกาย อาหาร ศิลปะ การละเล่น หรือพิธีกรรมต่าง ๆ

ความหมายของ “ละคร” และ “นาฏศิลป์”

- ละคร คือ ศิลปะการแสดงที่เล่าเรื่องราวผ่านการกระทำ การพูด การแต่งกาย และฉากต่าง ๆ
- นาฏศิลป์ คือ ศิลปะการร่ายรำที่แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก และเรื่องราวผ่านท่ารำ ดนตรี และลีลาการเคลื่อนไหว

อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์

วัฒนธรรมส่งผลต่อละครและนาฏศิลป์ในหลายด้าน เช่น

๑. เนื้อหาและเรื่องราว
 - สะท้อนคติ ความเชื่อ หรือประเพณี เช่น ละครรามเกียรติ์ โนราห์
๒. ดนตรีและเครื่องดนตรี
 - ใช้เครื่องดนตรีพื้นบ้าน เช่น ซอ แคน
๓. เครื่องแต่งกาย
 - สะท้อนเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เช่น ชฎา ขนนก
๔. ท่ารำและการเคลื่อนไหว
 - ท่ารำแต่ละภาคก็มีลักษณะเฉพาะ เช่น ภาคกลางอ่อนช้อย ภาคอีสานเร็วและกระชับ

ตัวอย่างละครและนาฏศิลป์ที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมไทย

ประเภท	ชื่อการแสดง	แหล่งกำเนิด	ลักษณะเด่น
ละคร	ละครนอก	ภาคกลาง	ใช้เนื้อเรื่องพื้นบ้าน แต่งตัวเรียบง่าย
นาฏศิลป์	โนราห์	ภาคใต้	รำเร็ว ใช้ท่าทางเฉพาะ เช่น ท่าปรบมือ ตีนเดียว
นาฏศิลป์	ฟ้อนเล็บ	ภาคเหนือ	ใช้เล็บยาว รำช้า อ่อนช้อย

สรุป

วัฒนธรรมมีอิทธิพลอย่างมากต่อละครและนาฏศิลป์เพราะเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์รูปแบบการแสดงต่าง ๆ ซึ่งช่วยสะท้อนเอกลักษณ์ ความเชื่อ และความงดงามของท้องถิ่นไทยไว้ในงานศิลปะ

วิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

๑. สมัยน่านเจ้า

มีนิยายเรื่อง นามาโนห์รา เป็นนิยายของพวกไต หรือคนไทย ในสมัยน่านเจ้าที่มีปรากฏอยู่ ก่อนหน้านี้คือ การแสดงจำพวกระบำ เช่นระบำหมาก ระบำนกยูง

๒. สมัยสุโขทัย

พบหลักฐาน การละครและฟ้อนรำ ปรากฏอยู่ในศิลาจารึก ของพ่อขุนรามคำแหง กล่าวว่า เมื่อจักเข้ามาเรียงกันแต่ร่ายฎีกาพูนเท่าหัวลานด้วยเสียงพาทย์ เสียงพิณ เสียงเลื้อน เสียงขับ ใครจักมักเหล่ เหล่ใครจักมักหัว หัวใครจักมักเลื้อน เลื้อน และปรากฏในไตรภูมิพระร่วง “บ้างเต้น บ้างรำ บ้างฟ้อน ระบำบันลือ” รับวัฒนธรรมของอินเดีย ผสมผสานกับวัฒนธรรมไทย มีการบัญญัติศัพท์ขึ้นใหม่ เพื่อนำมาใช้เรียกศิลปะการแสดงของไทย ว่า โขน ละคร ฟ้อนรำ

๓. สมัยอยุธยา

มีการแสดงละครชาตรี ละครนอก ละครใน แต่เดิม ที่เล่นเป็นละครเร่ จะแสดงตามพื้นที่ว่างโดยไม่ต้องมีโรงละคร เรียกว่า ละครชาตรี ต่อมาได้มีการวิวัฒนาการ เป็นละครรำ เรียกว่า ละครใน ละครนอก โดยปรับปรุงรูปแบบให้มีการแต่งการที่ประณีตงดงามมากขึ้น มีดนตรีและบทร้อง และมีการสร้างโรงแสดงละครใน แสดงในพระราชวัง จะใช้ผู้หญิงล้วน ห้ามไม่ให้ชาวบ้านเล่น เรื่องที่นิยมมาแสดงมี ๓ เรื่องคือ อิเหนา รามเกียรติ์ อุณรุท ส่วนละครนอก ชาวบ้านจะแสดง ใช้ผู้ชายล้วนดำเนินเรื่องอย่างรวดเร็ว

สมัยสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๓ เป็นสมัยที่โขนเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างมาก มีละครเรื่องใหญ่ๆ อยู่ ๔ เรื่องคือ อิเหนา รามเกียรติ์ อุณรุท ดาหลัง

๔. สมัยธนบุรี

สมัยนี้บทละครในสมัยอยุธยาได้สูญหายไป สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี หรือ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงรวบรวมศิลปิน บทละคร ที่เหลือมาทรงพระราชนิพนธ์บทละคร เรื่อง รามเกียรติ์ อีก ๕ ตอนได้แก่

- ๑.ตอนอนุมานเกี้ยวนางวานริน
- ๒.ตอนท้าวมาลีวราชว่าความ
- ๓.ตอนทศกัณฐ์ตั้งพิธีทรายกรด
- ๔.ตอนพระลักษมณ์ถูกหอกกบิลพัท
- ๕.ตอนปล่อนม้าอุปการ

นอกจากทรงพระราชนิพนธ์ บทละครในเรื่องรามเกียรติ์ด้วยพระองค์เองแล้ว พระองค์ยังทรง ฝึกซ้อม ด้วยพระองค์เองอีกด้วย

๕. สมัยรัตนโกสินทร์

๕.๑ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (รัชกาลที่ ๑)

สมัยนี้ได้ฟื้นฟูและรวบรวม สิ่งที่สูญหายให้มีความสมบูรณ์มากขึ้นและรวบรวม ตำราการฟ้อนรำ ไว้เป็นหลักฐานที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ พระองค์ทรงพัฒนาโขน โดยให้ผู้แสดงเปิดหน้าและสวมมงกุฎ หรือชฎา ทรงพระราชนิพนธ์บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนก

๕.๒ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ ๒)

สมัยนี้วรรณคดี และละครเจริญถึงขีดสุด พระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงการแต่งกาย ให้เป็นการแต่งยืนเครื่องแบบในละครใน ทรงพระราชนิพนธ์บทละครเรื่องอิเหนา ซึ่งเป็นละครที่ได้รับการยกย่องจาก วรรณคดีสโมสร ว่าเป็นยอดของบทละครร่ำ คือแสดงได้ครบองค์ ๕ คือ ตัวละครงาม ร่าเริง ร้องเพราะ พิณพาทย์เพราะ และกลอนเพราะ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๑ ยูเนสโก ได้ถวายพระเกียรติคุณแด่พระองค์ ให้ในฐานะบุคคลสำคัญ ที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมระดับโลก

๕.๓ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓)

สมัยนี้พระองค์ ให้ยกเลิกละครหลวง พระบรมวงศานุวงศ์ จึงพากันฝึกหัดโขนละคร คณะละครที่มีแบบแผนในเชิงฝึกหัดและแสดง ทางโขน ละครถือเป็นแบบแผนในการปฏิบัติสืบต่อมา ถึงปัจจุบันได้แก่

- ๑.ละครของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าลักขณาคณ
- ๒.ละครของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพนมวัน กรมพระพิพิธโภคภูเบนทร์
- ๓.ละครของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าไกรสร กรมหลวงรักษ์รณเรศ
- ๔.ละครของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้ากุญชร กรมพระพิทักษ์เทเวศร์
- ๕.ละครของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าทนกร กรมหลวงภูวเนตรนรินทรฤทธิ์
- ๖.ละครของเจ้าพระยาบดินทรเดชา
- ๗.ละครของเจ้าจอมมารดาอมพา
- ๘.ละครเจ้ากรับ

๕.๔ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๔)

ได้ฟื้นฟูละครหลวง ขึ้นใหม่อนุญาตให้ราษฎรฝึกละครในได้ ซึ่งแต่เดิมละครในจะแสดงได้แต่เฉพาะในพระราชวังเท่านั้น ด้วยเหตุที่ละครแพร่หลายไปสู่ประชาชนมากขึ้น จึงมีการบัญญัติข้อห้ามในการแสดงลำครที่มีใช้ละครหลวง ดังต่อไปนี้

- ๑.ห้ามฉุดบุตรชาย-หญิง ผู้อื่นมาฝึกละคร
- ๒.ห้ามใช้รัดเกล้า ยอดเป็นเครื่องประดับศีรษะ
- ๓.ห้ามใช้เครื่องประกอบการแสดงที่เป็นพานทอง หีบทอง
- ๔.ห้ามใช้เครื่องประดับลงยา
- ๕.ห้ามเป่าแตรสังข์
- ๖.ห้ามช้างที่เป็นอุปกรณ์ในการแสดงห้ามใช้สีเผือก ยกเว้นช้างเฮอร์วีน

๕.๕ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๕)

ในสมัยนี้สภาพบ้านเมืองมีความเจริญก้าวหน้า และขยายตัวอย่างรวดเร็ว เพราะได้รับวัฒนธรรมจากตะวันตก ทำให้ศิลปะการแสดงละครได้มีวิวัฒนาการขึ้นอีกรูปแบบหนึ่ง นอกจากนี้ ยังกำเนิดละครดึกดำบรรพ์ และละครพันทางอีกด้วย นอกจากพระองค์ทรงส่งเสริมให้เอกชนตั้งคณะละครอย่างแพร่หลายแล้ว ละครคณะใดที่มีชื่อเสียงแสดงได้ดี พระองค์ทรงเสด็จมาทอดพระเนตร และโปรดเกล้าฯ ให้แสดงในพระราชฐานเพื่อเป็นการต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองอีกด้วย

๕.๖ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๖)

ในสมัยนี้เป็นสมัยที่โซนละครดนตรีปีพาทย์เจริญถึงขีดสุด พระองค์ทรงเป็นราชาแห่งศิลปิน แม้ว่าจะมีประสมการณ์ด้านละครพูดแบบตะวันตก แต่ก็ทรงมีพระราชปณิธานอันแรงกล้าที่จะทรงไว้ซึ่ง “ความเป็นไทย” และดนตรีปีพาทย์ ทั้งยังทรงพระราชทานบรรดาศักดิ์ให้แก่ศิลปินโซนที่มีฝีมือให้เป็นขุนนาง เช่น พระยานัฏกานฤักษ์ พระยาพรหมภิบาล เป็นต้น

๕.๗ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๗)

สมัยนี้ประสมภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ การเมืองเกิดการคับขัน จึงได้มีการปรับปรุงระบบบริหาร ราชการกระทรวงวังครั้งใหญ่ ให้โอนงานช่างกองวังนอก และกองมหรสพไปอยู่ในสังกัดของกรมศิลปากร และการช่างจึงย้ายมาอยู่ในสังกัดของกรมศิลปากร ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๔๗๘ โขนกรรมมหรสพ กระทรวงวังจึงกลายเป็น โขนกรรมศิลปากร มาแต่ครั้งนั้น ในสมัยนี้มีละครแนวใหม่เกิดขึ้น ที่เรียกว่า ละครเพลง หรือที่รู้จักกันว่า ละครจันทโรภาส

๕.๘ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล (รัชกาลที่ ๘)

ในสมัยนี้การแสดงนาฏศิลป์ โขน ละคร จัดอยู่ในการกำกับดูแลของกรมศิลปากร หลวงวิจิตรวาทการ อธิบดีคนแรกของกรมศิลปากรได้ฟื้นฟู เปลี่ยนแปลงการแสดง โขน ละครในรูปแบบใหม่ โดยจัดตั้งโรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์ขึ้น เพื่อให้การศึกษาทั้งด้านศิลปะและสามัญ และเพื่อยกระดับศิลปินให้ทัดเทียมกับนานาชาติ ในสมัยนี้ได้เกิดละครรูปแบบใหม่ ที่เรียกว่า ละครหลวงวิจิตรวาทการ เป็นละครที่มีแนวคิดปลูกใจให้รักชาติ บางเรื่องเป็นละครพูด เช่น เรื่องราชนู เรื่องศึกกลาง เรื่องพระเจ้ากรุงธนบุรี เป็นต้น

๕.๙ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช (รัชกาลที่ ๙)

ในสมัยนี้พระองค์โปรดเกล้าฯ ให้บันทึกภาพยนตร์สี่ส่วนพระองค์ บันทึกทำรำเพลงหน้าพาทย์องค์พระพิราพ ทำรำเพลงหน้าพาทย์ของพระ นาง ยักษ์ ลิง และโปรดเกล้าฯ ให้จักพิธีไหว้ครู อีกทั้งยังมีการปลูกฝังจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ สืบสาน สืบทอด และพัฒนาศิลปะการแสดงของชาติผ่านการเรียนการสอนในระดับการศึกษาทุกระดับ มีสถาบันที่เปิดสอนวิชาการละครเพิ่มมากขึ้นทั้งของรัฐและเอกชน มีรูปแบบในการแสดงลำครไทยที่หลากหลายให้เลือกชม เช่น ละครเวที ละครพูด ละครร้อง ละครรำ เป็นต้น

๕.๑๐ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล (รัชกาลที่ ๑๐)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นแบบอย่างด้านการอนุรักษ์โซน ทรงสนพระราชหฤทัยในศิลปะการแสดงมาตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ ทั้งยังทรงเป็นองค์ต้นแบบของเยาวชนไทยในการฝึกหัดโขน เมื่อครั้งดำรงพระราชอิสริยยศ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามกุฎราชกุมาร ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจแทนพระองค์ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ เพื่อแบ่งเบาพระราชภาระงานด้านศิลปวัฒนธรรม และจาริตประเพณีต่างๆ อยู่เนืองๆ โดยเฉพาะศิลปะการแสดง นาฏศิลป์และดนตรี ทรงมพระมหากรุณาธิคุณต่อวงการนาฏศิลป์และดนตรีไทยอย่างยิ่ง สนพระราชหฤทัยและทรงตระหนักถึงคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย โดยเฉพาะ “การแสดงโขน” ทรงส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้ชมศิลปะการแสดงชั้นสูงที่ถือเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติ

จวบจนมาถึงปัจจุบันพระองค์ยังทรงส่งเสริมและสนับสนุนการแสดงโขนของกรมศิลปากรอย่างต่อเนื่อง โดยเสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรและทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดการแสดงนาฏศิลป์ โขน ละคร ระบำ รำ

พ่อนเพื่อเป็นการสืบสานพระราชปณิธานในพระราชบิดาและพระราชมารดาที่ทรงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของ
ประเทศไทยและเพื่อให้ประชาชนชาวไทยได้รับความสุข สนุกสนาน เนื่องในโอกาสต่าง ๆ

ใบความรู้ (สำหรับครู) เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง นาฏศิลป์สร้างสรรค์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์
รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ความหมายของ “วัฒนธรรม”

วัฒนธรรม หมายถึง วิถีชีวิต ความเชื่อ ค่านิยม ภาษา ประเพณี และศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้นและถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง เช่น การแต่งกาย อาหาร ศิลปะ การละเล่น หรือพิธีกรรมต่าง ๆ

ความหมายของ “ละคร” และ “นาฏศิลป์”

- ละคร คือ ศิลปะการแสดงที่เล่าเรื่องราวผ่านการกระทำ การพูด การแต่งกาย และฉากต่าง ๆ
- นาฏศิลป์ คือ ศิลปะการร่ายรำที่แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก และเรื่องราวผ่านท่ารำ ดนตรี และลีลาการเคลื่อนไหว

อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์

วัฒนธรรมส่งผลต่อละครและนาฏศิลป์ในหลายด้าน เช่น

๑. เนื้อหาและเรื่องราว
 - สะท้อนคติ ความเชื่อ หรือประเพณี เช่น ละครรามเกียรติ์ โนราห์
๒. ดนตรีและเครื่องดนตรี
 - ใช้เครื่องดนตรีพื้นบ้าน เช่น ซอ แคน
๓. เครื่องแต่งกาย
 - สะท้อนเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เช่น ชฎา ขนนก
๔. ท่ารำและการเคลื่อนไหว
 - ท่ารำแต่ละภาคมักมีลักษณะเฉพาะ เช่น ภาคกลางอ่อนช้อย ภาคอีสานเร็วและกระชับ

ตัวอย่างละครและนาฏศิลป์ที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมไทย

ประเภท	ชื่อการแสดง	แหล่งกำเนิด	ลักษณะเด่น
ละคร	ละครนอก	ภาคกลาง	ใช้เนื้อเรื่องพื้นบ้าน แต่งตัวเรียบง่าย
นาฏศิลป์	โนราห์	ภาคใต้	รำเร็ว ใช้ท่าทางเฉพาะ เช่น ท่าปรบมือ ตีนเดียว
นาฏศิลป์	ฟ้อนเล็บ	ภาคเหนือ	ใช้เล็บยาว รำช้า อ่อนช้อย

สรุป

วัฒนธรรมมีอิทธิพลอย่างมากต่อละครและนาฏศิลป์เพราะเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์รูปแบบการแสดงต่าง ๆ ซึ่งช่วยสะท้อนเอกลักษณ์ ความเชื่อ และความงดงามของท้องถิ่นไทยไว้ในงานศิลปะ

วิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

๑. สมัยน่านเจ้า

มีนิยายเรื่อง นามาโนห์รา เป็นนิยายของพวกไต หรือคนไทย ในสมัยน่านเจ้าที่มีปรากฏอยู่ ก่อนหน้านี้คือ การแสดงจำพวกกระบี่ เช่นระบำหมาก ระบำนกยูง

๒. สมัยสุโขทัย

พบหลักฐาน การละครและฟ้อนรำ ปรากฏอยู่ในศิลาจารึก ของพ่อขุนรามคำแหง กล่าวว่า เมื่อจักเข้ามาเรียงกันแต่ร่ายกู่พันเท่าหัวลานด้วยเสียงพาทย์ เสียงพิณ เสียงเลื้อน เสียงขับ ใครจักมักเล่น เล่นใครจักมักหัว หัวใครจักมักเลื้อน เลื้อน และปรากฏในไตรภูมิพระร่วง “บ้างเต้น บ้างรำ บ้างฟ้อน ระบำบันลือ”

รับวัฒนธรรมของอินเดีย ผสมผสานกับวัฒนธรรมไทย มีการบัญญัติศัพท์ขึ้นใหม่ เพื่อนำใช้เรียกศิลปะการแสดงของไทย ว่า โขน ละคร ฟ้อนรำ

๓. สมัยอยุธยา

มีการแสดงละครชาตรี ละครนอก ละครใน แต่เดิม ที่เล่นเป็นละครเร่ จะแสดงตามพื้นที่ว่างโดยไม่ต้องมีโรงละคร เรียกว่า ละครชาตรี ต่อมาได้มีการวิวัฒนาการ เป็นละครรำ เรียกว่า ละครใน ละครนอก โดยปรับปรุงรูปแบบให้มีการแต่งการที่ประณีตงดงามมากขึ้น มีดนตรีและบทร้อง และมีการสร้างโรงแสดง

ละครในแสดงในพระราชวัง จะใช้ผู้หญิงล้วน ห้ามไม่ให้ชาวบ้านเล่น เรื่องที่นิยมมาแสดงมี ๓ เรื่องคือ อิเหนา รามเกียรติ์ อนุรุธ ส่วนละครนอก ชาวบ้านจะแสดง ใช้ผู้ชายล้วนดำเนินเรื่องอย่างรวดเร็ว

สมัยสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๓ เป็นสมัยที่โขนเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างมาก มีละครเรื่องใหญ่ๆ อยู่ ๔ เรื่องคือ อิเหนา รามเกียรติ์ อนุรุธ ดาหลัง

๔. สมัยธนบุรี

สมัยนี้บทละครในสมัยอยุธยาได้สูญหายไป สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี หรือ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงรวบรวมศิลปิน บทละคร ที่เหลือมาทรงพระราชนิพนธ์บทละคร เรื่อง รามเกียรติ์ อีก ๕ ตอนได้แก่

๑. ตอนอนูมานเกี้ยวนางวานริน
๒. ตอนท้าวมาลีวราชว่าความ
๓. ตอนทศกัณฐ์ตั้งพิธีทรายกรด
๔. ตอนพระลักษมณ์ถูกหอกกบิลพัท
๕. ตอนปล่อนม้าอุปการ

นอกจากทรงพระราชนิพนธ์ บทละครในเรื่องรามเกียรติ์ด้วยพระองค์เองแล้ว พระองค์ยังทรง ฝึกซ้อม ด้วยพระองค์เองอีกด้วย

๕. สมัยรัตนโกสินทร์

๕.๑ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (รัชกาลที่๑)

สมัยนี้ได้ฟื้นฟูและรวบรวม สิ่งที่ยสูญหายให้มีความสมบูรณ์มากขึ้นและรวบรวม ตำราการฟ้อนรำ ไว้เป็นหลักฐานที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ พระองค์ทรงพัฒนาโขน โดยให้ผู้แสดงเปิดหน้าและสวมมงกุฎ หรือชฎา ทรงพระราชนิพนธ์บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก

๕.๒ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่๒)

สมัยนี้วรรณคดี และละครเจริญถึงขีดสุด พระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงการแต่งกาย ให้เป็นการแต่งยืนเครื่องแบบในละครใน ทรงพระราชนิพนธ์บทละครเรื่องอิเหนา ซึ่งเป็นละครที่ได้รับการยกย่องจาก วรรณคดีสโมสร ว่าเป็นยอดของบทละครรำ คือแสดงได้ครบองค์ ๕ คือ ตัวละครงาม ร่าม ร้องเพราะ พิณพาทย์เพราะ และกลอนเพราะ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๑ ยูเนสโก ได้ถวายพระเกียรติคุณแด่พระองค์ ให้ในฐานะบุคคลสำคัญ ที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมระดับโลก

๕.๓ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่๓)

สมัยนี้พระองค์ ให้ยกเลิกละครหลวง พระบรมวงศานุวงศ์ จึงพากันฝึกหัดโขนละคร คณะละครที่มีแบบแผนในเชิงฝึกหัดและแสดง ทางโขน ละครถือเป็นแบบแผนในการปฏิบัติสืบต่อมา ถึงปัจจุบันได้แก่

- ๑.ละครของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าลักขณาคุณ
- ๒.ละครของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพนมวัน กรมพระพิพิธโภคภูเบนทร์
- ๓.ละครของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าไกรสร กรมหลวงรักษ์รณเรศ
- ๔.ละครของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้ากุญชร กรมพระพิทักษ์เทเวศร์
- ๕.ละครของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าทรรณกร กรมหลวงภูวเนตรนรินทรฤทธิ์
- ๖.ละครของเจ้าพระยาบดินทรเดชา
- ๗.ละครของเจ้าจอมมารดาอัมพา
- ๘.ละครเจ้ากรับ

๕.๔ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่๔)

ได้ฟื้นฟูละครหลวง ขึ้นใหม่อนุญาตให้ราษฎรฝึกละครในได้ ซึ่งแต่เดิมละครในจะแสดงได้แต่เฉพาะในพระราชวังเท่านั้น ด้วยเหตุที่ละครแพร่หลายไปสู่ประชาชนมากขึ้น จึงมีการบัญญัติข้อห้ามในการแสดงลำครที่มีใช้ละครหลวง ดังต่อไปนี้

- ๑.ห้ามฉุดบุตรชาย-หญิง ผู้อื่นมาฝึกละคร
- ๒.ห้ามใช้รัดเกล้ายอดเป็นเครื่องประดับศีรษะ
- ๓.ห้ามใช้เครื่องประกอบการแสดงที่เป็นพานทอง หีบทอง
- ๔.ห้ามใช้เครื่องประดับลงยา
- ๕.ห้ามเป่าแตรสังข์
- ๖.ห้ามช้างที่เป็นอุปกรณ์ในการแสดงห้ามใช้สีเผือก ยกเว้นช้างเราวัน

๕.๕ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่๕)

ในสมัยนี้สถาปนาเมืองมีความเจริญก้าวหน้า และขยายตัวอย่างรวดเร็ว เพราะได้รับวัฒนธรรมจากตะวันตก ทำให้ศิลปะการแสดงละครได้มีวิวัฒนาการขึ้นอีกรูปแบบหนึ่ง นอกจากนี้ ยังกำเนิดละครดึกดำบรรพ์ และละครพันทางอีกด้วย นอกจากพระองค์ทรงส่งเสริมให้เอกชนตั้งคณะละครอย่างแพร่หลายแล้ว ละครคณะใดที่มีชื่อเสียงแสดงได้ดี พระองค์ทรงเสด็จมาทอดพระเนตร และโปรดเกล้าฯ ให้แสดงในพระราชฐานเพื่อเป็นการต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองอีกด้วย

๕.๖ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่๖)

ในสมัยนี้เป็นสมัยที่โขน ละคร ดนตรี ปี่พาทย์เจริญถึงขีดสุด พระองค์ทรงเป็นราชาแห่งศิลปิน แม้ว่าจะมีประสมการณ์ด้านละครพูดแบบตะวันตก แต่ก็ทรงมีพระราชปณิธานอันแรงกล้า ที่จะทรงไว้ซึ่ง “ความเป็นไทย “ และดนตรีปี่พาทย์ ทั้งยังทรงพระราชทานบรรดาศักดิ์ให้แก่ศิลปินโขนที่มีฝีมือให้เป็นขุนนาง เช่น พระยานัฏกานุรักษ์ พระยาพรหมภิบาล เป็นต้น

๕.๗ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่๗)

สมัยนี้ประสมภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ การเมืองเกิดการคับขัน จึงได้มีการปรับปรุงระบบบริหาร ราชการกระทรวงวังครั้งใหญ่ ให้โอนงานช่างกองวังนอก และกองมหรสพไปอยู่ในสังกัดของกรมศิลปากร และการช่างจึงย้ายมาอยู่ในสังกัดของกรมศิลปากร ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๔๗๘ โขนกรรมมหรสพ กระทรวงวังจึงกลายเป็น โขนกรมศิลปากร มาแต่ครั้งนั้น ในสมัยนี้มีละครแนวใหม่เกิดขึ้น ที่เรียกว่า ละครเพลง หรือที่รู้จักกันว่า ละครจันทโรภาส

๕.๘ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล (รัชกาลที่ ๘)

ในสมัยนี้การแสดงนาฏศิลป์ โขน ละคร จัดอยู่ในการกำกับดูแลของกรมศิลปากร หลวงวิจิตรวาทการ อธิบดีคนแรกของกรมศิลปากรได้ฟื้นฟู เปลี่ยนแปลงการแสดงโขน ละครในรูปแบบใหม่ โดยจัดตั้งโรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์ขึ้น เพื่อให้การศึกษาทั้งด้านศิลปะและสามัญ และเพื่อยกระดับศิลปินให้ทัดเทียมกับนานาชาติ ในสมัยนี้ได้เกิดละครรูปแบบใหม่ ที่เรียกว่า ละครหลวงวิจิตรวาทการ เป็นละครที่มีแนวคิดปลูกใจให้รักชาติ บางเรื่องเป็นละครพูด เช่น เรื่องราชนู เรื่องศึกกลาง เรื่องพระเจ้ากรุงธนบุรี เป็นต้น

๕.๙ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช (รัชกาลที่ ๙)

ในสมัยนี้พระองค์โปรดเกล้าฯ ให้บันทึกภาพยนตร์สี่ส่วนพระองค์ บันทึกทำรำเพลงหน้าพาทย์องค์พระพิราพ ทำรำเพลงหน้าพาทย์ของพระ นาง ยักษ์ ลิง และโปรดเกล้าฯ ให้จักพิธีไหว้ครู อีกทั้งยังมีการปลูกฝังจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ สืบสาน สืบทอด และพัฒนาศิลปะการแสดงของชาติผ่านการเรียนการสอนในระดับการศึกษาทุกระดับ มีสถาบันที่เปิดสอนวิชาการละครเพิ่มมากขึ้นทั้งของรัฐและเอกชน มีรูปแบบในการแสดงลำครไทยที่หลากหลายให้เลือกชม เช่น ละครเวที ละครพูด ละครร้อง ละครรำ เป็นต้น

๕.๑๐ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่๑๐)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นแบบอย่างด้านการอนุรักษ์ขน ทรงสนพระราชหฤทัยใน ศิลปะการแสดงมาตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ ทั้งยังทรงเป็นองค์ต้นแบบของเยาวชนไทยในการฝึกหัดโขน เมื่อครั้งดำรง พระราชอิสริยยศ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามกุฎราชกุมาร ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจแทนพระองค์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ เพื่อแบ่งเบาพระราชภาระงานด้านศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีต่างๆ อยู่เนืองๆ โดยเฉพาะศิลปะการแสดง นาฏศิลป์และดนตรี ทรงมพระมหากรุณาธิคุณต่อวงการนาฏศิลป์และดนตรีไทยอย่างยิ่ง สนพระราชหฤทัยและทรง ตระหนักถึงคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย โดยเฉพาะ“การแสดงโขน”ทรงส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้ชม ศิลปะการแสดงชั้นสูงที่ถือเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติ

จวบจนมาถึงปัจจุบันพระองค์ยังทรงส่งเสริมและสนับสนุนการแสดงโขนของกรมศิลปากรอย่างต่อเนื่อง โดยเสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรและทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้จัดการแสดงนาฏศิลป์ โขน ละคร ระบำ รำ ฟ้อนเพื่อเป็นการสืบสานพระราชปณิธานในพระราชบิดาและพระราชมารดาที่ทรงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของ ประเทศชาติและเพื่อให้ประชาชนชาวไทยได้รับความสุข สนุกสนาน เนื่องในโอกาสต่าง ๆ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด ม.๒/๓ อธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหาของละคร

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

วัฒนธรรมเป็นพื้นฐานสำคัญที่มีอิทธิพลต่อละครและนาฏศิลป์ ทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบการแสดง ดนตรี การแต่งกาย และพิธีกรรม โดยสะท้อนถึงความเชื่อ วิถีชีวิต และคุณค่าของแต่ละท้องถิ่น

๓. สาระการเรียนรู้

- ๓.๑ ความหมายของวัฒนธรรม - ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมกับละครและนาฏศิลป์
- ๓.๒ วิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน – ตั้งแต่สมัยนางเจ้าถึงสมัยรัตนโกสินทร์ในรัชการปัจจุบัน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - อธิบายความหมายของวัฒนธรรมและวิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - วิเคราะห์และเขียนอธิบายความหมายของวัฒนธรรมและวิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)
 - เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของอิทธิพลวัฒนธรรมต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

นำเสนอการวิเคราะห์และเขียนอธิบายความหมายของวัฒนธรรมและวิวัฒนาการของการละครไทย ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของอิทธิพลวัฒนธรรมต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน

- ๑. พูดยึดแสดงความคิด ความรู้สึก ขอบคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ มีเหตุผลสนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย (๑.๒)

๒. ระบุประเด็นที่คิด ประมวลข้อมูลทั้งทางดานข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่คิดอย่างหลากหลาย และคิดอย่างลึกซึ้ง วิเคราะห์ข้อมูลและเลือกข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการหาคำตอบ ประเมินข้อมูลที่ใช้ในการคิดตามเกณฑ์ที่กำหนด พิจารณาข้อมูล ข้อโต้แย้งและความคิดเห็นตามหลักเหตุผล ระบุทางเลือกและเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด (๒.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน - นำเสนอการวิเคราะห์และ เขียนอธิบายความหมายของ วัฒนธรรมและวิวัฒนาการ ของการละครไทยตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน เข้าใจและ ตระหนักถึงความสำคัญของ อิทธิพลวัฒนธรรมต่อความ หลากหลายทางวัฒนธรรม ไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน ด้านความรู้ - อธิบายความหมายของ วัฒนธรรมและวิวัฒนาการ ของการละครไทยตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) ๑. ครูเปิดวิดีโอทัศน์ -ระบำเก็บใบชา และ รำ "มโนราห์บุชายัญ" สถาบันบัณฑิตพัฒน ศิลป์ ให้นักเรียนรับชม ๒. เมื่อรับชมจบ ครูถามคำถามเชิงท้าทาย ดังประเด็น - นักเรียนสังเกตเห็นอะไรเกี่ยวกับการแต่ง กาย/ท่ารำ - นักเรียนคิดว่าทำไมการแสดงจึงแตกต่าง กันในแต่ละพื้นที่	๑. นักเรียนรับชมการแสดงด้วยความตั้งใจ ๒. นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นและ ช่วยกันตอบคำถาม	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง อิทธิพลของ วัฒนธรรมต่อละครและ นาฏศิลป์ (๒) ๒. วิดีทัศน์ -ระบำเก็บใบชา https://youtu.be/UDelglBnXg?si=qZZd๓๒๖๕Uarf๗fBw - "มโนราห์บุชายัญ" สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ https://youtu.be/Yev_๘rgzorE?si=๔_๗๓๒๖VsvXuJddBt	- ใบงานที่ ๑๔ เรื่อง อิทธิพลของ วัฒนธรรมต่อ ละครและ นาฏศิลป์ (๒)	- แบบประเมิน - แบบสังเกต
	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูทบทวนโดย ครูถามคำถามเชิง ท้าทาย ดังประเด็น - วัฒนธรรมหมายถึงอะไร - นาฏศิลป์หมายถึงอะไร	๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเพื่อเป็นการ ทบทวนบทเรียน			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านทักษะกระบวนการ - วิเคราะห์และเขียนอธิบาย ความหมายของวัฒนธรรม และวิวัฒนาการของการ ละครไทยตั้งแต่อดีตถึง ปัจจุบัน ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - เข้าใจและตระหนักถึง ความสำคัญของอิทธิพล วัฒนธรรมต่อความ หลากหลายทางวัฒนธรรม ไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - มุ่งมั่นในการทำงาน - รักความเป็นไทย	- ละครหมายถึงอะไร - จากที่นักเรียนได้ศึกษามา ในสมัยใดมี ความรู้เรื่องด้านการละครและนาฏศิลป์ และได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งใด ๒. จากนั้นครูได้อธิบาย เกี่ยวกับเรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรม ที่มีมาสมัย รัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๑ ถึงรัชการ ปัจจุบัน โดยมีการตั้งคำถามพร้อมกับการ เรียนไปจนจบเนื้อหาโดยมีการเก็บคะแนน ไปเรื่อยๆ เพื่อเป็นการเสริมแรง กระตุ้นให้ นักเรียนสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น	๒. นักเรียนตั้งใจฟังอธิบาย ครูอธิบายและ ช่วยกันตอบคำถาม ตามประสบการณ์ที่เคย ได้เรียนมา			
	ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที) ๑. แบ่งกลุ่มนักเรียนเท่าๆ กัน แต่ละกลุ่ม คละนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน	๑. นักเรียนร่วมกันสรุป และเขียนลงในใบงาน			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒. ให้นักเรียนเรียงลำดับพัฒนาการของละครไทยตั้งแต่สมัยนางเจ้าจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ สรุปในรูปแบบมายแมพ เขียนลักษณะเด่นของละครในแต่ละยุคตัวอย่างรูปแบบ นางเจ้า → สุโขทัย → อยุธยา → ธนบุรี → รัตนโกสินทร์ แต่ละยุคให้เขียนลักษณะเด่น เช่น รูปแบบการแสดง ตัวละคร เครื่องแต่งกาย และบทบาทในสังคม ลงในกระดาษรูป ๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมานำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มไหนสามารถทำเสร็จก่อนและนำเสนอก่อนจะได้คะแนนพิเศษ	๒. ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการนำเสนอ เรื่องอิทธิพลของวัฒนธรรม ที่มีมาสมัยรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่๑ ถึงรัชกาลปัจจุบัน ๒. ให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๓. ครูแจ้งว่าในชั่วโมงต่อไปจะเรียนรู้ในเรื่อง ฝึกปฏิบัติแฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค	๑. นักเรียนร่วมกัน สรุปเรื่องอิทธิพลของวัฒนธรรม ที่มีมาตั้งแต่สมัยน่านเจ้าจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ ๒. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๓. นักเรียนรับทราบและไปเตรียมพร้อมในการเรียนในชั่วโมงต่อไป			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑) สื่อ PowerPoint เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๒)

๒) วิดีทัศน์ - ระบายเก็บใบชา

<https://youtu.be/UDelglBnXg?si=qZZd๓๖๕Uarf๗fBw>

- "มโนราห์บูชาโย" สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

https://youtu.be/Yev_๘rgzorE?si=๔_๗๓๒๖VsvXuJddBt

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๑๔ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๒)

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายความหมายของวัฒนธรรมและวิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน	- ศึกษาจากหนังสือเรียน ดนตรี-นาฏศิลป์ - PowerPoint เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๒)	- ใบงานที่ ๑๔ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๒) - แบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ตั้งแต่ระดับคุณภาพ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - วิเคราะห์และเขียนอธิบายความหมายของวัฒนธรรมและวิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน	- ศึกษาจากอินเทอร์เน็ต - ตรวจสอบผลงานจากใบงาน		
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของอิทธิพลวัฒนธรรมต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - นำเสนอการวิเคราะห์และเขียนอธิบายความหมายของวัฒนธรรมและวิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของอิทธิพลวัฒนธรรมต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน			

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มุ่งมั่นในการทำงาน ๒. รักความเป็นไทย	- การสังเกตพฤติกรรมตามตัวบ่งชี้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์(๒)

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๓ (ดีมาก)	๒ (ดี)	๑ (พอใช้)	๐ (ปรับปรุง)
เนื้อหา	- เนื้อหาถูกต้องครบถ้วน - เนื้อหาตรงตามหัวเรื่อง - เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- เนื้อหาไม่สอดคล้อง
การสร้างสรรค์ใบงาน	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามดีมาก	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามเรียบร้อยดี	ตกแต่งชิ้นได้เรียบร้อยพอใช้	ตกแต่งชิ้นงานไม่เรียบร้อย
ใบงานมีความเป็นระเบียบ	ใบงานมีความเป็นระเบียบแสดงออกถึงความประณีต	ใบงานส่วนใหญ่มีความเป็นระเบียบแต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย	ใบงานมีความเป็นระเบียบแต่มีข้อบกพร่องบางส่วน	ผลงานส่วนใหญ่ไม่เป็นระเบียบและมีข้อบกพร่องมาก

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๐ - ๔ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

กลุ่มที่(ชื่อกลุ่ม).....

[illegible]

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของพฤติกรรมบ่งชี้

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม คะแนน ๓ คะแนน	สิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา
		นำเสนอการวิเคราะห์ และเขียนอธิบายความหมาย ของวัฒนธรรมและ วิวัฒนาการของการละคร ไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เข้าใจและตระหนักถึง ความสำคัญของอิทธิพล วัฒนธรรมต่อความ หลากหลายทางวัฒนธรรม ไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน				
		๓	๒	๑		

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับความสามารถ		
	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง (๑)
นำเสนอการวิเคราะห์และเขียนอธิบายความหมายของวัฒนธรรมและวิวัฒนาการของการละครไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของอิทธิพลวัฒนธรรมต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน			

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																				รวม
																						
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	
																						๒๐

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ปานกลาง)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา				
๒. การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม				
๓. การให้ความร่วมมือในการทำงาน				
๔. การแสดงความคิดเห็น				
๕. การนำเสนอความคิดสร้างสรรค์				
รวม				

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๓ หมายถึง ดี
 คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๑๔ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๒)
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับพัฒนาการของละครไทยตั้งแต่สมัยนางเจ้าจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ สรุปรูปแบบ
 มายแมพ พร้อมเขียนลักษณะเด่นของละครในแต่ละยุค

ตัวอย่างรูปแบบ

นางเจ้า → สุโขทัย → ออยุธยา → ธนบุรี → รัตนโกสินทร์

แต่ละยุคให้เขียนลักษณะเด่น เช่น รูปแบบการแสดง ตัวละคร เครื่องแต่งกาย และบทบาทในสังคม ลงใน
 กระดาษบรูฟ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕	เรื่อง ฝึกปฏิบัติแฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ม.๒/๒ สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร

มาตรฐานการเรียนรู้ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด ม.๒/๒ ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้านหรือมหรสพ อื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเราจึงควรอนุรักษ์ และรักษาให้คงอยู่ ซึ่งการสืบทอดและการอนุรักษ์ทำได้หลายวิธีและในโลกยุคปัจจุบันก็ได้พัฒนาทางด้านเทคโนโลยีไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการที่จะให้เยาวชนคนรุ่นใหม่มาช่วยกันดูแลและสานต่อเราก็ต้องมีการประยุกต์ใช้ เพิ่มเติมรูปแบบการแสดงที่ทันสมัยแต่ยังคงความเป็นไทยและรักษาเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทย

๓. สาระการเรียนรู้

๑. การเดินแบบแฟชั่นโชว์ - ประวัติความเป็นมาของการเดินแฟชั่นโชว์
 - การเดินแฟชั่นโชว์

๒. การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค
 - ประวัติการแสดง - ภาคเหนือ / ระบำเก็บใบชา
 - ภาคกลาง / รำเถิดเทิง
 - ภาคใต้ / ระบำร่อนแร่
 - ภาคอีสาน / เซิ้งกะโป๋

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- อธิบายประวัติความเป็นมาของการเดินแฟชั่นโชว์ ลักษณะการเดินแฟชั่นโชว์
- อธิบายประวัติความเป็นมาของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ฝึกปฏิบัติการเดินแฟชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

นำเสนอการการเดินแฟชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป

๑. พุดเจรจาโน้มน้าว ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเสนอมุมมองและเหตุผล เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม (๒.๑)

๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒)

๓. ระบุปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมที่สอดคล้องกับปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ หรือที่ตนเองสนใจ ผ่านการพูด เขียน แผนภาพหรือแผนผัง วาดภาพ หรือเคลื่อนไหวร่างกาย (๑.๑)

๔. ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ แสดงความคิดเห็นอย่างสมเหตุสมผล รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นโดยสนับสนุนหรือคัดค้านด้วยกิริยาจากที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น ทำงานของกลุ่มที่ตนรับผิดชอบโดยพยายามพัฒนางานให้สำเร็จด้วยดีโดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า (๓.๑)

๕. เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อลดขั้นตอนเวลา ทรัพยากร ในการทำงาน การแก้ปัญหาและนำเสนอผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่มีผลกระทบตอสสิ่งแวดล้อม (๑.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มุ่งมั่นในการทำงาน

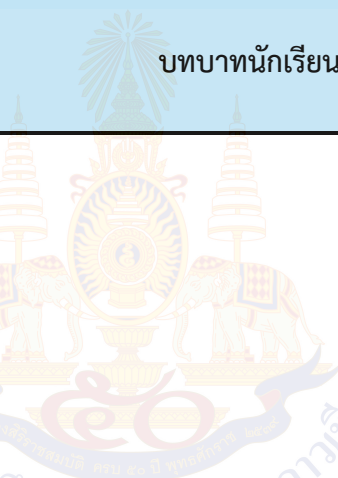
๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน - นำเสนอการการเดินแพชั่น โชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการ แสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ยอมรับและเห็น ความสำคัญของการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกัน อนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่ คู่ชาติไทยต่อไป ด้านความรู้ - อธิบายประวัติความเป็นมา ของการเดินแพชั่น โชว์ ลักษณะการเดินแพชั่น โชว์	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ครูเปิดภาพการแสดง ๔ ภาคให้นักเรียนดู ครูถามคำถามเชิงท้าทาย ดังประเด็น - จากที่นักเรียนดูภาพการแสดงแล้ว นักเรียน ทราบหรือไม่ว่าแต่ละภาพคือการแสดงอะไร และอยู่ในภาคใดบ้าง	- นักเรียนดูการแสดงด้วยความตั้งใจ ร่วมกันแสดงความคิดเห็นและช่วยกันตอบ ว่าแต่ละภาพเป็นการแสดงอะไรและอยู่ ภาคใดบ้าง	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่น โชว์การแสดง นาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค ๒. ใบความรู้ที่ ๑๔ เรื่อง แพชั่นโชว์ ๓. ใบความรู้ที่ ๑๕ เรื่อง การแสดง ๔ ภาค ๔. วิดีทัศน์ - สอนเดินแบบ how to เดินแบบอย่างมืออาชีพ พื้นฐานสำคัญ ของการเดินแบบ	- ใบงานที่ ๑๕ เรื่อง บันทึกการ ปฏิบัติกิจกรรม ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาค พื้นเมือง	- แบบประเมิน - แบบสังเกต
	ขั้นสอน (๒๐ นาที) ๑. ครูอธิบายพร้อมกับเปิด PowerPoint เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค(แพชั่นโชว์) ครูถามคำถามดังประเด็น - นักเรียนคิดว่านักเรียนสามารถปฏิบัติการ เดินแบบนี้ได้หรือไม่ ครูบอกนักเรียนว่าเราจะมาเรียนการเดินแบบ กัน ดังนั้นทุกคนต้องเดินแบบได้	- นักเรียนทุกคนตั้งใจฟังครูอธิบายร่วมกัน ตอบคำถาม ตามความคิดเห็นตาม ประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้มา			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านทักษะกระบวนการ - ฝึกปฏิบัติการเดินแพชั่น โชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการ แสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - ยอมรับและเห็น ความสำคัญของการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกัน อนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่ คู่ชาติไทยต่อไป คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - มีความมุ่งมั่นในการทำงาน - รักความเป็นไทย	๒. จากนั้นครูให้นักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่อง ประวัติการแสดง ๔ ภาคต่อ ครูบอกนักเรียน ว่าจะต้องเดินแบบการแสดง ๔ ภาคที่เรา จะได้เรียนรู้ และฝึกปฏิบัติการแสดง ๔ ภาค เพื่อนำการเดินแพชั่นโชว์และการแสดงรำ พื้นเมือง ทั้ง ๔ ภาค ๓. ครูอธิบายพร้อมกับเปิด PowerPoint เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค(ประวัติการแสดง ๔ ภาค) ครูถามคำถาม เชิงท้าทาย ดังประเด็น - เพราะเหตุใดการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค จึงไม่เหมือน ทั้งการแต่งกาย การรำรำ รวมทั้งดนตรี ๔. ครูอธิบายพร้อมกับเปิด PowerPoint เรื่อง		เพื่อเป็นนางแบบมือ อาชีพ https://youtu.be/_DQxTpwNGmo?si=cqJ๙Plp-fXUCaocW - แพชั่นโชว์ ชุดไทย ราชนิยม Miss Grand Thailand ๒๐๒๒ EP.๒ https://youtu.be/VnLmg๔SGYiQ?si=P๑LVWWHTX๒GemMul		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค(ประวัติการแสดง ๔ ภาค) อธิบายพร้อมตั้งคำถาม การแสดงไปที่ละภาค ตั้งแต่ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคอีสาน โดยครูจะตั้งคำถาม เช่น - การแสดงระบำเก็บใบชาเป็นการแสดงของภาคใด - การแสดงรำเถิดเทิงสันนิษฐานว่าน่าจะเคยเป็นการแสดงของชาติใดมาก่อน - การแสดงร่อนแร่ได้แรงบันดาลใจจากที่ใด - กะโป้ คืออะไร		- ระบำเก็บใบชา https://youtu.be/UDelg-IBnXg?si=tVgw_DrJCuz๑zEfu - รำเถิดเทิงกลองยาว สำนักงานสังคีตกรมศิลปากร https://youtu.be/zoAvK๓iW๓kE?si=q๑RPolQGTETviSGJ - ระบำร่อนแร่ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที) ๑. แบ่งกลุ่มนักเรียนเท่าๆกัน ๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มดูวีดิทัศน์การเดินอีกครั้งและให้นักเรียน เริ่มฝึกการเดินแบบ ตั้งแต่การยืน การใช้ช่วงตัว การใช้หน้า สีหน้า และเริ่มฝึกเดิน โดยให้เพื่อนๆช่วยกันฝึกและช่วยกันดูความสวยงามของการเดิน โดยมีครูเป็นผู้คอยแนะนำ ๓. เมื่อหมดเวลา ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอการเดินแพชั่นโชว์ ให้เพื่อนๆดู และร่วมกันวิจารณ์การเดินของเพื่อนได้อย่างสร้างสรรค์	๑. นักเรียนตั้งใจดูวีดิทัศน์ ด้วยความตั้งใจ ๒. นักเรียนเรียนรู้และฝึกการเดินแพชั่นโชว์อย่างตั้งใจ ๓. นักเรียนสามารถนำเสนอการเดินแพชั่นโชว์ได้อย่างสวยงาม	https://youtu.be/i๕AOT๔xv๙๘๘c?si=๙JhcODgZqkFyJhXe - เชิงกะโป Soeng krapo https://youtu.be/GLCwQcZ๗๔Yg?si=B๕hOT_CsYJbnmVrR		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปในเรื่องการฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์ ๒. ครูให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยและแนะนำในส่วนของการเดินว่ามีอะไรต้องแก้ไขปรับปรุง ๓. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงต่อไปเราจะเรียนเรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค (การแสดงภาคเหนือภาคกลาง)	๑. นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาและการฝึกเดินแพชั่นโชว์ ๒. นักเรียนสามารถ เสนอแนะและแนวทางแก้ไข ๓. นักเรียนรับทราบว่าชั่วโมงต่อไปต้องเรียนรู้ในเรื่องใดและไปเตรียมตัวเพื่อมาเรียนในชั่วโมงต่อไป			

๘. สื่อ/แหล่งเรียน

- ๑) สื่อ PowerPoint เรื่อง ฝึกปฏิบัติแฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
- ๒) ใบความรู้ที่ ๑๔ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแฟชั่นโชว์
- ๓) ใบความรู้ที่ ๑๕ เรื่อง การแสดง ๔ ภาค
- ๔) วิดีทัศน์
 - สอนเดินแบบ how to เดินแบบอย่างมืออาชีพ พื้นฐานสำคัญของการเดินแบบเพื่อเป็นนางแบบมืออาชีพ https://youtu.be/_DQxTpWNGmo?si=cqJfPlp-fXUCaocW
 - แฟชั่นโชว์ ชุดไทยราชินี Miss Grand Thailand ๒๐๒๒ EP.๒ <https://youtu.be/VnLmgSGYiQ?si=P๑LVWWHTX๒GemMul>
 - ระบายเก็บใบชา https://youtu.be/UDelg-lBnXg?si=tVgw_DrJCuz๑zEfu
 - รำเถิดเทิงกลองยาว สำนักการสังคีตกรมศิลปากร <https://youtu.be/zoAvK๓iW๓kE?si=qaRPolQGTETviSGJ>
 - ระบายอ่อนแร่ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ <https://youtu.be/i๕AOT๔xv๔๘c?si=๔JhcODgZqkFyJhXe>
 - เชื้อกะโป้ Soeng krapo https://youtu.be/GLCwQcZ๓๔Yg?si=B๕hOT_CsYJbnmVrR

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๑๕ เรื่อง แฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายการคิดประดิษฐ์ทำรำ/ท่าเต้น นาฏศิลป์สร้างสรรค์ตามโครงร่างการแสดงโดยใช้	- ศึกษาจากหนังสือเรียน ดนตรี-นาฏศิลป์ - PowerPoint เรื่อง ฝึกปฏิบัติแฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค - ศึกษาจากอินเทอร์เน็ต - ตรวจสอบผลงานจากใบงาน	- ใบงานที่ ๑๕ เรื่อง แฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค - แบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ ขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - ฝึกปฏิบัติทำรำ/ท่าเต้น นาฏศิลป์สร้างสรรค์ตามโครงร่างการแสดง โดยใช้อุปกรณ์ประกอบที่สำคัญของการแสดง			
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - ยอมรับและเห็นความสำคัญของการสร้างสรรค์การแสดง			

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - นำเสนอการการเดินทางแพ้นโซว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาควยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มุ่งมั่นในการทำงาน ๒. รักความเป็นไทย	- การสังเกตพฤติกรรมตามตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง แพ้นโซว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๓ (ดีมาก)	๒ (ดี)	๑ (พอใช้)	๐ (ปรับปรุง)
เนื้อหา	- เนื้อหาถูกต้องครบถ้วน - เนื้อหาตรงตามหัวเรื่อง - เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	เนื้อหาไม่สอดคล้อง
การสร้างสรรค์ใบงาน	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามดีมาก	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามเรียบร้อยดี	ตกแต่งชิ้นได้เรียบร้อยพอใช้	ตกแต่งชิ้นงานไม่เรียบร้อย

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๓ (ดีมาก)	๒ (ดี)	๑ (พอใช้)	๐ (ปรับปรุง)
ใบงานมีความเป็นระเบียบ	ใบงานมีความเป็นระเบียบแสดงออกถึงความประณีต	ใบงานส่วนใหญ่มีความเป็นระเบียบแต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย	ใบงานมีความเป็นระเบียบแต่มีข้อบกพร่องบางส่วน	ผลงานส่วนใหญ่ไม่เป็นระเบียบและมีข้อบกพร่องมาก
ความร่วมมือในการทำงาน	ทุกคนมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่	๘๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๖๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๔๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙ - ๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๗ - ๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๕ - ๖ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๔ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมิน เรื่อง แฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

กลุ่มที่(ชื่อกลุ่ม).....

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน				รวม
		ความถูกต้อง สมบูรณ์ของงาน				
		ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของพฤติกรรมบ่งชี้

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม คะแนน ๓ คะแนน	สิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา
		นำเสนอการการเดิน แฟชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ยอมรับ และเห็นความสำคัญของ การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบ ทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป				
		๓	๒	๑		

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ปานกลาง)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา				
๒. การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม				
๓. การให้ความร่วมมือในการทำงาน				
๔. การแสดงความคิดเห็น				
๕. การนำเสนอความคิดสร้างสรรค์				
รวม				

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๓ หมายถึง ดี
 คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๑๕ เรื่อง แฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันสรุปประวัติความเป็นมาของแฟชั่นโชว์และประวัติความเป็นมาของการแสดงนาฏศิลป์ ๔ ภาค ลงในกระดาษบรูฟ

ใบความรู้ที่ ๑๔ เรื่อง แพนชันโซว์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพนชันโซว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

การเดินแบบแพนชันโซว์ เริ่มขึ้นเมื่อใด

ถ้าพูดถึงเรื่องแพนชันแล้ว จะไม่นึกถึงโซว์สวย ๆ อย่างการเดินแบบแพนชันโซว์ก็คงจะ
 ไม่ได้ เพราะดูเหมือนว่าจะกลายเป็นของคู่กันไปแล้ว...แต่จะมีใครบ้าง ที่รู้ว่าการเดินแพนชัน
 โซว์นั้น เริ่มมีมาตั้งแต่เมื่อใด...

การเดินแพนชันโซว์ เริ่มมีมาตั้งแต่เมื่อปี ค.ศ.๑๘๔๖ โดยชาวอังกฤษผู้หนึ่ง ที่ได้บรรจุ
 เป็นพนักงานในร้านเสื้อที่มีชื่อแห่งหนึ่งของประเทศฝรั่งเศส ต่อมาเขาได้ออกแบบเสื้อคลุมไหล่
 ตัวใหม่ขึ้นมา และได้ให้พนักงานสาวสวยของร้านคนหนึ่งเป็นผู้ใส่โซว์ ปรากฏว่าทำให้ขายดี

ต่อมาเขาได้แต่งงานกับหล่อน และได้ออกแบบเสื้อให้หล่อนใส่อีกมากมาย จนประสบ
 ผลสำเร็จทางการค้าเป็นอย่างดี ปี ๑๘๕๘ เขาจึงได้เปิดร้านแพนชันนำยุคของตัวเอง และได้
 จ้างสาว ๆ เป็นนางแบบโซว์เสื้อผ้า ทำให้กิจการก้าวหน้าขึ้นด้วยดี
 ในที่สุด ร้านเสื้ออื่น ๆ ก็ทำตาม และพัฒนามาเป็นการจัดงานแพนชันโซว์ที่สุดแสนจะอลังการอยู่
 ในปัจจุบันนั่นเอง...

ใบความรู้ที่ ๑๕ เรื่อง การแสดง ๔ ภาค
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพ้นัซโว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

๑. ระบำเก็บใบชา

พ.ศ. ๒๕๒๓ นักศึกษาระดับปริญญาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในความควบคุมของนางสาวปราณี สำราญวงศ์ หัวหน้าภาควิชานาฏดุริยางค์คีตศิลป์ศึกษา ได้ร่วมกันประดิษฐ์ท่ารำและทำนองเพลงระบำชุดนี้ขึ้น เพื่อนำออกแสดงเป็นผลงานการบรรเลงดนตรีและการแสดงนาฏศิลป์ ณ โรงละครแห่งชาติลีลาและลักษณะการแสดงสะท้อนให้เห็นกรรมวิธีในการเก็บใบชาของพวกชาวเขา เริ่มตั้งแต่เช้าตรู่ออกเดินทางไปเก็บใบชาซึ่งปลูกขึ้นตามไหล่เขา ต่อจากนั้นจึงนำมาเลือกใบและผึ่งแดดขณะที่รอให้ใบชาแห้งต่างก็รื่นเริงสนุกสนานกัน จวบเวลาเย็นจึงเก็บใบชาและเดินทางกลับสู่เหย้าตน ผู้แต่งเพลง คือ นายปกรณ์ รอดช้างเผื่อน ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงเป็นดนตรีพื้นเมืองภาคพายัพเป็นระบำที่แสดงถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเขาที่อาศัยอยู่ตอนเหนือของไทยลักษณะการแสดง สะท้อนให้เห็นกรรมวิธีในการเก็บใบชา เริ่มตั้งแต่เช้าตรู่ ออกเดินทางไปเก็บใบชาตามไหล่เขา นำมาเลือกใบและผึ่งแดด ขณะที่รอให้ใบชาแห้งต่างก็รื่นเริงสนุกสนาน จวบจนเวลาเย็นจึงเก็บใบชาและ เดินทางกลับสู่ที่พัก ผู้แสดงจะแต่งกายเลียนแบบชาวเขา

www.google.com/search?q=รูประบำเก็บใบชา

๒. รำเถิดเทิง

สันนิษฐานว่าเป็นของพม่านิยมเล่นกัน เมื่อครั้งพม่ายกทัพมาตีไทยในสมัยกรุงธนบุรีหรือสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ เวลาพักรบ ก็นำกลองยาวมาเล่นกัน พวกไทยเห็นจึงจำมาเล่นบ้างเพราะเห็นว่าเป็นการละเล่นที่ง่าย ๆ ก็เลยนิยมเล่นกันแพร่หลายสืบมาจนถึงทุกวันนี้

รำเถิดเทิงกลองยาว เป็นการแสดงที่ปรับปรุงให้เป็นแบบแผนโดยพัฒนาจากการแสดงกลองยาวพื้นบ้าน รำเถิดเทิงกลองยาว เน้นที่จังหวะกลองและลีลาท่ารำ ท่าเต้น ผู้ปรับปรุงให้เป็นแบบแผนคือคุณหญิงแพ้ว สนิทวงศ์เสนีย์ อาจารย์ลมูล ยมะคุปต์ อาจารย์มนตรี ตราโมท ในการแสดงนั้นผู้ชายจะตีกลองระบำคู่กับผู้หญิง และมีผู้ชายอีกพวกหนึ่งยืนประกอบจังหวะพร้อมด้วยฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่ง

<https://images.app.goo.gl/Am4VhU4cc4qmUmFJG>

๓. ระเบ๋ร่อนแร่

เป็นระบำที่ปรับปรุงขึ้นตามลีลาท่าทางในการประกอบอาชีพของชาวไทยภาคใต้ จัดแสดงถวายแด่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เมื่อครั้งเสด็จพระราชดำเนินเยือนภาคใต้ เป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ต่อมานักศึกษาระดับปริญญา วิทยาลัยนาฏศิลปสมทบในคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้นำระเบ๋ร่อนแร่มาปรับปรุง และเรียบเรียงทำขึ้นใหม่ โดยใช้เพลง "ตลุงราษฎร์" ซึ่งนายประสิทธิ์ ถาวร ผู้เชี่ยวชาญดนตรีไทยและศิลป์แห่งชาติ เป็นผู้แต่งทำนองเพลง ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมของนางสาวปราณี สำนามวงศ์ หัวหน้าภาควิชานาฏดุริยางค์ คีตศิลป์ศึกษา

<https://images.app.goo.gl/h๗๓๒RR๙axiXTGHD๐๗>

๔. เชิ้งกะโป้/ฟ้อนกะโป้

กะโป้ คือกลาหมะพร้าว ชาวอีสานรู้จักการใช้ประโยชน์จากกลาหมะพร้าวมาเป็นวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น กระบวยตักน้ำ และสามารถทำเป็นเครื่องดนตรี เช่น พิณกระแสดียว และซอของชาวอีสานได้ เป็นต้น

เชิ้งกะโป้/ฟ้อนกะโป้ เป็นการแสดงที่ได้ดัดแปลงมาจากการละเล่นของชาวอีสานใต้ ซึ่งได้แกในบริเวณ จังหวัด สุรินทร์ บุรีรัมย์ และศรีสะเกษ เป็นการแสดงที่มีความสนุกสนานรื่นเริง โดยใช้กลาที่ขัดผิวจนมันเป็นอุปกรณ์หลักในการประกอบจังหวะ และที่น่าสังเกตคือ ประเทศต่างๆในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย กัมพูชา และมาเลเซีย ก็มีการละเล่นเกี่ยวกับการเคาะกลาเช่นเดียวกัน

www.nattasampun.com/?action=show_category&

ใบความรู้ (สำหรับครู) เรื่อง ฝึกปฏิบัติแฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

การเดินแบบแฟชั่นโชว์ เริ่มขึ้นเมื่อใด

ถ้าพูดถึงเรื่องแฟชั่นแล้ว จะไม่นึกถึงโชว์สวย ๆ อย่างการเดินแบบแฟชั่นโชว์ก็คงจะไม่ได้ เพราะดูเหมือนว่าจะกลายเป็นของคู่กันไปซะแล้ว...แต่จะมีใครบ้าง ที่รู้ว่าการเดินแฟชั่นโชว์นั้น เริ่มมีมาตั้งแต่เมื่อใด...

การเดินแฟชั่นโชว์ เริ่มมีมาตั้งแต่เมื่อปี ค.ศ.๑๘๔๖ โดยชาวอังกฤษผู้หนึ่ง ที่ได้บรรจุเป็นพนักงานในร้านเสื้อที่มีชื่อแห่งหนึ่งของประเทศฝรั่งเศส ต่อมาเขาได้ออกแบบเสื้อคลุมไหล่ตัวใหม่ขึ้นมา และได้ให้พนักงานสาวสวยของร้านคนหนึ่งเป็นผู้ใส่โชว์ ปรากฏว่าทำให้ขายดีมาก

ต่อมาเขาได้แต่งงานกับหล่อน และได้ออกแบบเสื้อให้หล่อนใส่อีกมากมาย จนประสบผลสำเร็จทางด้านการค้าเป็นอย่างดี ปี ๑๘๕๘ เขาจึงได้เปิดร้านแฟชั่นนำยุคของตัวเอง และได้จ้างสาว ๆ เป็นนางแบบโชว์เสื้อผ้า ทำให้กิจการก้าวหน้าขึ้นด้วยดี ในที่สุด ร้านเสื้ออื่น ๆ ก็ทำตาม และพัฒนามาเป็นการจัดงานแฟชั่นโชว์ที่สุดแสนจะอลังการอยู่ในปัจจุบันนั่นเอง...

<https://www.sanook.com>

สอนเดินแบบ how to เดินแบบอย่างมืออาชีพ พื้นฐานสำคัญของการเดินแบบ เพื่อเป็นนางแบบมืออาชีพ
https://youtu.be/_DQxTpWNGmo?si=cqJ9Plp-fXUCa0cW

แฟชั่นโชว์ ชุดไทยราชนิยม Miss Grand Thailand ๒๐๒๒ EP.๒

<https://youtu.be/VnL3g4SGYiQ?si=P1LVWWHTX2GemMul>

ประวัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค

๑. ระเบ็บใบชา

พ.ศ. ๒๕๒๓ นักศึกษาระดับปริญญาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในความควบคุมของนางสาวปราณี สำนามวงศ์ หัวหน้าภาควิชานาฏดุริยางคคีตศิลป์ศึกษา ได้ร่วมกันประดิษฐ์ท่ารำและทำนองเพลงระบำชุดนี้ขึ้น เพื่อนำออกแสดงเป็นผลงานการบรรเลงดนตรีและการแสดงนาฏศิลป์ ณ โรงละครแห่งชาติลีลาและลักษณะการแสดงสะท้อนให้เห็นกรรมวิธีในการเก็บใบชาของพวกชาวเขา เริ่มตั้งแต่เข้าตรู่ออกเดินทางไปเก็บใบชาซึ่งปลูกขึ้นตามไหล่เขา ต่อจากนั้นจึงนำมาเลือกใบและผึ่งแดดขณะที่ยังให้ใบชาแห้งต่างก็รื่นเริงสนุกสนานกัน จวบเวลาเย็นจึงเก็บใบชาและเดินทางกลับสู่หย้าตน ผู้แต่งเพลง คือ นายปกรณ์ รอดช้างเผื่อน ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงเป็นดนตรีพื้นเมืองภาคพายัพเป็นระบำที่แสดงถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเขาที่อาศัยอยู่ตอนเหนือของไทยลักษณะการแสดง สะท้อนให้เห็นกรรมวิธีในการเก็บใบชา เริ่มตั้งแต่เข้าตรู่ออกเดินทางไปเก็บใบชาตามไหล่เขา นำมาเลือกใบและผึ่งแดด ขณะที่ยังให้ใบชาแห้งต่างก็รื่นเริงสนุกสนาน จวบจนเวลาเย็นจึงเก็บใบชาและ เดินทางกลับสู่ที่พัก ผู้แสดงจะแต่งกายเลียนแบบชาวเขา

๒. รำเถิดเทิง

สันนิษฐานว่าเป็นของพม่านิยมเล่นกัน เมื่อครั้งพม่ายกทัพมาตีไทยในสมัยกรุงธนบุรีหรือสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ เวลาพักรบ ก็นำกลองยาวมาเล่นกัน พวกไทยเห็นจึงจำมาเล่นบ้างเพราะเห็นว่าเป็นการละเล่นที่ง่าย ๆ ก็เลยนิยมเล่นกันแพร่หลายสืบมาจนถึงทุกวันนี้

รำเถิดเทิงกลองยาว เป็นการแสดงที่ปรับปรุงให้เป็นแบบแผนโดยพัฒนาจากการแสดงกลองยาวพื้นบ้าน รำเถิดเทิงกลองยาวเน้นที่จังหวะกลอง และลีลาท่ารำ ท่าเต้น ผู้ปรับปรุงให้เป็นแบบแผนคือคุณหญิงแก้ว สนิทวงศ์เสนีย์ อาจารย์ลมุล ยมะคุปต์ อาจารย์มนตรี ตราโมท ในการแสดงนั้นผู้ชายจะตีกลองระบำคู่กับผู้หญิง และมีผู้ชายอีกพวกหนึ่งยืนประกอบจังหวะ พร้อมด้วยฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่ง

๓. ระบำร่อนแร่

เป็นระบำที่ปรับปรุงขึ้นตามลีลาท่าทางในการประกอบอาชีพของชาวไทยภาคใต้ จัดแสดงถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เมื่อครั้งเสด็จพระราชดำเนินเยือนภาคใต้เป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ต่อมานักศึกษาระดับปริญญา วิทยาลัยนาฏศิลป์สมทบในคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้นำระบำร่อนแร่มาปรับปรุง และเรียบเรียงทำขึ้นใหม่ โดยใช้เพลง "ตลุงราษฎร์" ซึ่งนายประสิทธิ์ ถาวร ผู้เชี่ยวชาญดนตรีไทยและศิลป์แห่งชาติ เป็นผู้แต่งทำนองเพลง ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมของนางสาวปราณี สำนามวงศ์ หัวหน้าภาควิชานาฏดุริยางคคีตศิลป์ศึกษา

๔. เชิงกะโป/พ่อนกะโป

กะโป คือกะลามะพร้าว ชาวอีสานรู้จักการใช้ประโยชน์จากกะลามะพร้าวมาเป็นวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น กระบวยตักน้ำ และสามารถทำเป็นเครื่องดนตรี เช่น พิณกระแสดเดียว และซอของชาวอีสานได้ เป็นต้น

เชิงกะโป/พ่อนกะโป เป็นการแสดงที่ได้ดัดแปลงมาจากการละเล่นของชาวอีสานใต้ ซึ่งได้แก่ในบริเวณจังหวัด สุรินทร์ บุรีรัมย์ และศรีสะเกษ เป็นการแสดงที่มีความสนุกสนานรื่นเริง โดยใช้กะลาที่ขัดผิวจนมันเป็น

อุปกรณ์หลักในการประกอบจังหวะ และที่น่าสังเกตคือ ประเทศต่างๆในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น
ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย กัมพูชา และมาเลเซีย ก็มีการเล่นเกี่ยวกับการเคาะกะลาเช่นเดียวกัน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค (ภาคเหนือ ภาคกลาง)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ๓.๑	เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่าง อิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน
ตัวชี้วัด ม.๒/๒	สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร
มาตรฐานการเรียนรู้ ๓.๒	เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล
ตัวชี้วัด ม.๒/๒	ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้านหรือมหรสพ อื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเราจึงควรอนุรักษ์ และรักษาให้คงอยู่ ซึ่งการสืบทอดและการอนุรักษ์ทำได้หลายวิธีและในโลกยุคปัจจุบันก็ได้พัฒนาทางด้านเทคโนโลยีไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการที่จะให้เยาวชนคนรุ่นใหม่มาช่วยกันดูแลและสานต่อเราก็ต้องมีการประยุกต์ใช้ เพิ่มเติมรูปแบบการแสดงที่ทันสมัยแต่ยังคงความเป็นไทยและรักษาเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทย

๓. สาระการเรียนรู้

๑. การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค
 - ประวัติการแสดง - ภาคเหนือ / ระเบียบใบชา
 - ภาคกลาง / รำเถิดเทิง

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - อธิบายประวัติความเป็นมาของการเดินแฟชั่นโชว์ ลักษณะการเดินแฟชั่นโชว์
 - อธิบายประวัติความเป็นมาของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ฝึกปฏิบัติการเดินแฟชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

นำเสนอการการเดินแฟชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป

๑. พุดเจรจาโน้มน้าว ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเสนอมุมมองและเหตุผล เพื่อประโยชน์ตนเองและสังคม (๒.๑)

๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒)

๓. ระบุปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมที่สอดคล้องกับปัญหา จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ หรือที่ตนเองสนใจ ผ่านการพูด เขียน แผนภาพหรือแผนผัง วาดภาพ หรือเคลื่อนไหวร่างกาย (๑.๑)

๔. ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ แสดงความคิดเห็นอย่างสมเหตุสมผล รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นโดยสนับสนุนหรือคัดค้านด้วยกิริยาวาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น ทำงานของกลุ่มที่ตนรับผิดชอบโดยพยายามพัฒนางานให้สำเร็จด้วยดีโดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า (๓.๑)

๕. เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อลดขั้นตอนเวลา ทรัพยากร ในการทำงาน การแก้ปัญหาและนำเสนอผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (๑.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค (ภาคเหนือ ภาคกลาง)
 หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - ฝึกปฏิบัติการเดินแฟชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๖.๑ มุ่งมั่นในการทำงาน ๖.๒ รักความเป็นไทย	๓. ครูเปิดวีดิทัศน์การแสดง รำเถิดเทิง ให้ นักเรียนได้ดู ครูถามคำถาม ดังประเด็น - ทำไมถึงเรียกชุดการแสดงชุดนี้ว่ารำเถิดเทิง ๔. ครูสาธิตการรำเถิดเทิง ให้นักเรียน ฝึก ปฏิบัติตามจนจบท่อนเพลงที่ครูนำมาสอน	๓. นักเรียนฝึกปฏิบัติตามที่ครูสาธิตใน ขณะที่ทำการเรียนการสอนอย่างตั้งใจ	https://youtu.be/zoAvK๓iW๓kE?si=q๑RPolQGTETviSG - ระบายสี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		
	ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละเท่าๆกัน ๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติการรำ ระบายเก็บใบชา โดยครูเป็นผู้สาธิต และให้ นักเรียนฝึกปฏิบัติจนรำได้ และครูเป็นผู้คอย แนะนำขณะฝึกปฏิบัติ ๓. จากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึก ปฏิบัติการรำ รำเถิดเทิง โดยครูเป็นผู้สาธิต	๑. นักเรียนตั้งใจดูครูสาธิตการรำและฝึก ปฏิบัติทำรำ ๒. นักเรียนซักถามข้อสงสัยในการทำรำขณะฝึก ปฏิบัติทำรำได้ตลอดเวลา	https://youtu.be/i๕AOT๔xv๙๘๘c?si=๔JhcODgZqkFyJhXe - เชิงกะโป Soeng krapo https://youtu.be/GLCwQcZ๗๔Yg?si		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค (ภาคเหนือ ภาคกลาง)
 หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจนทำได้ และครูเป็นผู้ คอยแนะนำขณะฝึกปฏิบัติ		=B๕hOT_CsYJbn mVrR		
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. นักเรียนทุกคนร่วมกันรำเพลงระบำเก็บใบ ชาและรำเถิดเทิง ด้วยความมั่นใจ ๒. ครูให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยทำรำ มีอะไร ต้องแก้ไขปรับปรุง ๓. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงต่อไป เราจะเรียนเรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดง นาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค (การแสดงภาคใต้ ภาค อีสาน)	- นักเรียนทุกคนตั้งใจปฏิบัติทำรำได้อย่าง ถูกต้อง			

๘. สื่อ/แหล่งเรียน

- ๑) สื่อ PowerPoint เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค (ภาคเหนือ ภาคกลาง)
- ๔) วิดีทัศน์
 - ระบายเก็บใบชา https://youtu.be/UDelg-lBnXg?si=tVgw_DrJCuz๑zEfu
 - รำเถิดเทิงกลองยาว สำนักการสังคีตกรมศิลปากร <https://youtu.be/zoAvK๓iW๓kE?si=qaRPolQGTETviSGJ>

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายประวัติความเป็นมาของการเดินแฟชั่นโชว์ ลักษณะการเดินแฟชั่นโชว์	- ศึกษาจากหนังสือเรียน ดนตรี-นาฏศิลป์ - PowerPoint เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค (ภาคเหนือ ภาคกลาง) - ศึกษาจากอินเทอร์เน็ต	- แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ ขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - ฝึกปฏิบัติการเดินแฟชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค			
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - นำเสนอการการเดินแฟชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มุ่งมั่นในการทำงาน ๒. รักความเป็นไทย	- การสังเกตพฤติกรรมตามตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของพฤติกรรมบ่งชี้

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม คะแนน ๓ คะแนน	สิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา
		นำเสนอการการเดินทาง แพ้น้ำจืดชาวไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ยอมรับ และเห็นความสำคัญของ การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบ ทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป				
		๓	๒	๑		

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับความสามารถ		
	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง (๑)
นำเสนอการการเดินทางแพ้น้ำจืด ชาวไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ยอมรับและเห็น ความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอด ให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																				รวม
																						
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ปานกลาง)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา				
๒. การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม				
๓. การให้ความร่วมมือในการทำงาน				
๔. การแสดงความคิดเห็น				
๕. การนำเสนอความคิดสร้างสรรค์				
รวม				

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๓ หมายถึง ดี
 คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค (ภาคใต้ ภาคอีสาน)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ๓.๑	เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่าง อิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน
ตัวชี้วัด ม.๒/๒	สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร
มาตรฐานการเรียนรู้ ๓.๒	เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล
ตัวชี้วัด ม.๒/๒	ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้านหรือมหรสพ อื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเราจึงควรอนุรักษ์ และรักษาให้คงอยู่ ซึ่งการสืบทอดและการอนุรักษ์ทำได้หลายวิธีและในโลกยุคปัจจุบันก็ได้พัฒนาทางด้านเทคโนโลยีไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการที่จะให้เยาวชนคนรุ่นใหม่มาช่วยกันดูแลและสานต่อเราก็ต้องมีการประยุกต์ใช้ เพิ่มเติมรูปแบบการแสดงที่ทันสมัยแต่ยังคงความเป็นไทยและรักษาเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทย

๓. สาระการเรียนรู้

๑. การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค
 - ประวัติการแสดง - ภาคใต้ / ระบำร่อนแร่
 - ภาคอีสาน / เชื้อกะโป้

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - อธิบายประวัติความเป็นมาของการเดินแฟชั่นโชว์ ลักษณะการเดินแฟชั่นโชว์
 - อธิบายประวัติความเป็นมาของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ฝึกปฏิบัติการเดินแฟชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

นำเสนอการการเดินแฟชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป

๑. พุดเจรจาโน้มน้าว ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเสนอมุมมองและเหตุผล เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม (๒.๑)

๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒)

๓. ระบุปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมที่สอดคล้องกับปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ หรือที่ตนเองสนใจ ผ่านการพูด เขียน แผนภาพหรือแผนผัง วาดภาพ หรือเคลื่อนไหวร่างกาย (๑.๑)

๔. ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ แสดงความคิดเห็นอย่างสมเหตุสมผล รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นโดยสนับสนุนหรือคัดค้านด้วยกิริยาจากที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น ทำงานของกลุ่มที่ตนรับผิดชอบโดยพยายามพัฒนางานให้สำเร็จด้วยดีโดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า (๓.๑)

๕. เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อลดขั้นตอนเวลา ทรัพยากร ในการทำงาน การแก้ปัญหาและนำเสนอผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (๑.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค (ภาคใต้ ภาคอีสาน)
 หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน - นำเสนอการการเดินแฟชั่น โชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการ แสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ยอมรับและเห็น ความสำคัญของการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกัน อนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่ คู่ชาติไทยต่อไป ด้านความรู้ - อธิบายประวัติความเป็นมา ของการเดินแฟชั่น โชว์ ลักษณะการเดินแฟชั่น โชว์	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ครูทบทวนเนื้อหาประวัติการแสดง ๔ ภาค เฉพาะภาคเหนือและภาคกลาง ครูถามคำถาม เชิงท้าทาย ดังประเด็น - ลักษณะเด่นของการแสดงทางใต้และอีสาน คืออะไร	- นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและ ช่วยกันตอบคำถามถึงลักษณะเด่นของการ แสดงทางภาคใต้และภาคอีสาน	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่น โชว์การแสดง นาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค (ภาคใต้ ภาคอีสาน) - ระบายอ่อนแร่ สถาบันบัณฑิตพัฒน ศิลป์ https://youtu.be/i5AOT4xv5dc?si=๔JhcODgZqkFyJhXe - เชิงกะโป Soeng krapo https://youtu.be/GLCwQcZ๗๔Yg?si		- แบบสังเกต
	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูเปิดวิดีโอทัศน์การแสดง ระบายอ่อนแร่ ให้ นักเรียนได้ดู ครูถามคำถามเชิงท้าทาย ดัง ประเด็น - นักเรียนคิดว่าการแสดงชุดนี้ไม่มี อุปกรณ์ได้หรือไม่ สามารถใช้อุปกรณ์ใดแทน ได้ ๒. ครูสาธิตการรำระบายอ่อนแร่ ให้นักเรียน ฝึก ปฏิบัติตามจนจบท่อนเพลงที่ครูนำมาสอน	๑. นักเรียนทุกคนตั้งใจฟังครูอธิบาย ๒. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม ตามความ คิดเห็นตามประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้มา			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพ้นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค (ภาคใต้ ภาคอีสาน)
 หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านทักษะกระบวนการ - ฝึกปฏิบัติการเดินแพ้นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - ยอมรับและเห็น ความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - มีความมุ่งมั่นในการทำงาน - รักความเป็นไทย	๓. ครูเปิดวีดิทัศน์การแสดง เชื้อกะโปหรือพ็อนกระโป ให้นักเรียนได้ดู ครูถามคำถาม ดังประเด็น - ทำไมถึงเรียกชุดการแสดงชุดนี้ว่าเชื้อกะโป ๔. ครูสาธิตการรำเชื้อกะโป ให้นักเรียน ฝึกปฏิบัติตามจนจบท่อนเพลงที่ครูนำมาสอน	๓. นักเรียนฝึกปฏิบัติตามที่ครูสาธิตในขณะทำการเรียนการสอนอย่างตั้งใจ	=B๕hOT_CsYJbn mVrR		
	ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละเท่าๆกัน ๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติการรำระบำร่อนแร่ โดยครูเป็นผู้สาธิต และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจนรำได้ และครูเป็นผู้คอยแนะนำขณะฝึกปฏิบัติ ๓. จากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติการรำ เชื้อกะโป โดยครูเป็นผู้สาธิต และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจนรำได้ และครูเป็นผู้คอยแนะนำขณะฝึกปฏิบัติ	๑. นักเรียนตั้งใจฝึกปฏิบัติทำรำ ๒. นักเรียนซักถามข้อสงสัยในการทำรำขณะฝึกปฏิบัติทำรำได้ตลอดเวลา			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพ้นักร้องการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค (ภาคใต้ ภาคอีสาน)
 หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. นักเรียนทุกคนร่วมกันรำเพลงระบำร้อนแร่และเซิ้งกะโป๋ ด้วยความมั่นใจ ๒. ครูให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยท่ารำ มีอะไรต้องแก้ไขปรับปรุง ๓. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงต่อไปเราจะเรียนเรื่อง วางแผนการจัดการแสดง	- นักเรียนปฏิบัติท่ารำได้อย่างถูกต้อง			

๘. สื่อ/แหล่งเรียน

๑) สื่อ PowerPoint เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค (ภาคใต้ ภาคอีสาน)

๔) วิดีทัศน์

- ระบายอ่อนแร่ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

<https://youtu.be/i5AOT4xv48c?si=๙JhcODgZqkFyJhXe>

- เชื้อกะโป้ Soeng krapo https://youtu.be/GLCwQcZ๗๔Yg?si=B๕hOT_CsYJbnmVrR

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายประวัติความเป็นมาของการเดินแฟชั่นโชว์ ลักษณะการเดินแฟชั่นโชว์	- ศึกษาจากหนังสือเรียน ดนตรี-นาฏศิลป์ - PowerPoint เรื่อง ฝึกปฏิบัติแพชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค(ภาคใต้ ภาคอีสาน) - ศึกษาจากอินเทอร์เน็ต	- แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ ขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - ฝึกปฏิบัติการเดินแฟชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค			
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - นำเสนอการการเดินแฟชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มุ่งมั่นในการทำงาน ๒. รักความเป็นไทย	- การสังเกตพฤติกรรมตามตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของพฤติกรรมบ่งชี้

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม คะแนน ๓ คะแนน	สิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา
		นำเสนอการการเดินทาง แพชั่นโชว์ชุดไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ยอมรับ และเห็นความสำคัญของ การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบ ทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป				
		๓	๒	๑		

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับความสามารถ		
	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง (๑)
นำเสนอการการเดินทางแพชชันโชว์ชุด ไทย ๔ ภาค และการแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมืองทั้ง ๔ ภาค ยอมรับและเห็น ความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอด ให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																				รวม
																						
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ปานกลาง)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา				
๒. การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม				
๓. การให้ความร่วมมือในการทำงาน				
๔. การแสดงความคิดเห็น				
๕. การนำเสนอความคิดสร้างสรรค์				
รวม				

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๓ หมายถึง ดี
 คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง (การ์ดเชิญ)		
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน.

ตัวชี้วัด ม.๒/๒ สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร
ม.๒/๓ วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

จัดการแสดงแฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค ตามขั้นตอนการดำเนินการจัดการแสดง แบ่งหน้าที่ผู้รับผิดชอบออกเป็นฝ่ายๆเช่น ฝ่ายอำนวยการแสดง ฝ่ายจัดการแสดง ฝ่ายธุรการ

๓. สาระการเรียนรู้

- ๓.๑ การวางแผนการจัดการแสดง - ตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่น่าเสนอการแสดง
- ๓.๒ ทำบัตรเชิญ - ออกแบบและวิธีการทำ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - อธิบายขั้นตอนการวางแผนการจัดการแสดง(การ์ดเชิญ)
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนแผนการจัดการแสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่น่าเสนอการแสดง)
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)
 - ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

วางแผนการจัดการแสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่น่าเสนอการแสดง) และทำบัตรเชิญแบกให้มาชมการแสดง ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป

๑. พุดเจรจาโน้มน้าว ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเสนอมุมมองและเหตุผล เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม (๒.๑)

๒. ระบอบประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่กำหนด และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล (๑.๑)

๔. นำความรู้ ทักษะ และกระบวนการที่หลากหลายมาสร้างผลงาน/โครงการที่เป็นระบบ มีขั้นตอนชัดเจน ไปใช้ในการแก้ปัญหาและดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง (การ์ดเชิญ)

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน - วางแผนการจัดการ แสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่นำเสนอ การแสดง) และทำบัตร เชิญแขกให้มาชมการ แสดง ยอมรับและเห็น ความสำคัญของการ แสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบ ทอดให้อยู่คู่ชาติไทย ต่อไป	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูเปิดวิดีโอทัศน์ การแสดงระบำสี่ภาคให้ นักเรียนดู ครูถามคำถามเชิงท้าทาย ดัง ประเด็น - การแสดงที่นักเรียนได้รับชมไปนั้นเขาสื่อให้ เห็นถึงอะไร ทราบได้จากอะไร ๒. ครูแจ้งนักเรียนว่า การแสดงที่ครูเปิดให้ รับชมเพื่อที่นักเรียนได้นำไปเป็นแบบอย่างใน การแสดงหลังจากเดินแฟชั่นโชว์การแต่งกาย การแสดง ๔ ภาค เพื่อให้นักเรียนจะได้มี แนวทางและวางแผนการฝึกซ้อมการแสดง	๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามและแสดง ความคิดเห็น (ตามประสบการณ์ที่เคยได้รู้)	๑. การแสดงระบำสี่ ภาค ๒. ใบความรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ความสำคัญ ของการทำการ์ด เชิญและลักษณะ การ์ดเชิญที่ดี	๑. ใบงานที่ ๑๖ เรื่อง วางแผนการ จัดการแสดง (การ์ดเชิญ)	- แบบประเมิน - แบบสังเกต
	ขั้นสอน (๑๐ นาที) ๑. ครูทบทวน ในเรื่องการแสดงทั้ง ๔ ภาค ครูถามคำถาม ดังประเด็น - นักเรียนมีข้อสงสัยหรืออยากให้ครูช่วยใน เรื่องการฝึกซ้อมการแสดงตรงไหนบ้าง	๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเพื่อรับ คำแนะนำพิเศษในการตอบคำถาม			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง (การ์ดเชิญ)

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายขั้นตอนการวางแผนการนำเสนอการแสดง(ทำการ์ดเชิญ) ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนแผนการนำเสนอการแสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่นำเสนอการแสดง) ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา) - ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองช่วยกันอนุรักษ์และสืบ	- การแสดงพื้นเมืองหมายความว่าอย่างไร ๒. ครูบอกนักเรียนว่าครูจะให้นักเรียนวางแผนการจัดการแสดงแฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค ชั่วโมงนี้ครูจะให้นักเรียนร่วมกันจัดทำการ์ดเชิญ เพื่อนำไปเชิญแขกมาร่วมชมการแสดง ๓. ครูอธิบายประกอบPower Point เรื่องวางแผนการจัดการแสดง(การ์ดเชิญ)	๒. นักเรียนตั้งใจฟังการบรรยายจากครูผู้สอน			
	ขั้นปฏิบัติ (๓๐ นาที) ๑. ครูชี้แจงว่ากิจกรรมนี้นักเรียนต้องร่วมกันทำทั้งห้อง โดยครูจะให้นักเรียนร่วมกันจัดการแสดงแฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค โดยต้องมีคนแสดง ๑๒ คน และต้องทำบัตรเชิญแขกเข้ามาชมการแสดงในครั้งนี้ด้วย ดังนั้นนักเรียนต้องดูว่าเราจะจัดการแสดงตรงสถานที่ไหน จัดสถานที่อย่างไรด้วย	- นักเรียนร่วมกันประชุม วางแผนและแบ่งหน้าที่การทำงาน			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง (การ์ดเชิญ)

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ทอดให้อยู่คู่ชาติไทย ต่อไป คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ ๑. มุ่งมั่นในการทำงาน ๒. รักความเป็นไทย	๒. ครูให้เวลานักเรียนร่วมกันแบ่งหน้าที่ใน การทำงาน ครูแจกใบงานและให้นักเรียน ประชุมหารือว่าใครจะทำหน้าที่อะไร ตามที่ นักเรียนได้ศึกษามา ครูเป็นผู้คอยแนะนำและ ให้คำปรึกษา ๓. จากนั้นครูนำตัวอย่างภาพการ์ดเชิญให้ นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง ดูรูปแบบการจัด สัดส่วนรูปภาพ การเขียนกำหนดการ เพื่อเป็น แนวทางในการเขียนรายละเอียดลงไปในบัตร เชิญ ๔. ครูแจ้งกับนักเรียนว่า ให้นักเรียนทำการ์ด เชิญ ให้นักเรียนคิดออกแบบรูปภาพ การวาง ภาพ ตัวอักษร และตกแต่งให้สวยงาม แล้วนำมาส่งครูในชั่วโมงถัดไป ซึ่งครูจะ คัดเลือกแบบที่สวยงามที่สุดนำไปเป็นการ์ด เชิญ และมีรางวัลพิเศษให้กับกลุ่มที่ได้รับ คัดเลือก				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง (การ์ตูน)

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการวางแผนการจัดการแสดง(การ์ตูน) ๒. ให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย ๓. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงต่อไปเราจะเรียนเรื่อง ฝึกซ้อมการเดินแฟชั่นโชว์แฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค และให้นักเรียน นำการ์ตูนมาส่ง	๑. นักเรียนร่วมกันสรุปการวางแผนการจัดการแสดง(การ์ตูน) ๒. ซักถามข้อสงสัย			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ความสำคัญของการทำการ์ดเชิญและลักษณะการ์ดเชิญที่ดี
- ๒) สื่อ PowerPoint เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง(การ์ดเชิญ)
- ๓) ใบความรู้ (สำหรับครู) เรื่อง ความสำคัญของการทำการ์ดเชิญและลักษณะการ์ดเชิญที่ดี
- ๔) วิดีทัศน์ - การแสดง ๔ ภาค
- ๕) รูปภาพตัวอย่างการ์ดเชิญ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- วางแผนการจัดการแสดง (ทำการ์ดเชิญ)

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายขั้นตอนการวางแผนการนำเสนอการแสดง(ทำการ์ดเชิญ)	- ศึกษาจากหนังสือเรียน ดนตรี-นาฏศิลป์ ใบความรู้ - PowerPoint เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง(การ์ดเชิญ) - ศึกษาจากอินเทอร์เน็ต - ตรวจสอบผลงานจากใบงาน	- ใบงานที่ ๑๖ วางแผนการจัดการแสดง (ทำการ์ดเชิญ) - แบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ ขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนแผนการนำเสนอการแสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่นำเสนอการแสดง)			
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - วางแผนการจัดการแสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่นำเสนอการแสดง) และทำบัตรเชิญแขกให้มาชมการแสดง ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มุ่งมั่นในการทำงาน ๒. รักความเป็นไทย	- การสังเกตพฤติกรรมตามตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง (ทำการ์ดเชิญ)

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๓ (ดีมาก)	๒ (ดี)	๑ (พอใช้)	๐ (ปรับปรุง)
เนื้อหา	- เนื้อหาถูกต้องครบถ้วน - เนื้อหาตรงตามหัวเรื่อง - เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	เนื้อหาไม่สอดคล้อง
การสร้างสรรค์ใบงาน	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามดีมาก	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามเรียบร้อยดี	ตกแต่งชิ้นได้เรียบร้อยพอใช้	ตกแต่งชิ้นงานไม่เรียบร้อย
ใบงานมีความเป็นระเบียบ	ใบงานมีความเป็นระเบียบแสดงออกถึงความประณีต	ใบงานส่วนใหญ่มีความเป็นระเบียบแต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย	ใบงานมีความเป็นระเบียบแต่มีข้อบกพร่องบางส่วน	ผลงานส่วนใหญ่ไม่เป็นระเบียบและมีข้อบกพร่องมาก
ความร่วมมือในการทำงาน	ทุกคนมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่	๘๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๖๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๔๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๙ - ๑๐ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๗ - ๘ หมายถึง ดี
 คะแนน ๕ - ๖ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๐ - ๔ หมายถึง ปรับปรุง
 เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมิน เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง (ทำการ์ดเชิญ)
 คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

ที่	ประเด็นการประเมิน	ความถูกต้อง สมบูรณ์ของงาน				รวม
		ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
๑	มีการลำดับขั้นตอน					
๒	การแบ่งหน้าที่ชัดเจน					
๓	ทุกคนมีหน้าที่ในการทำงาน					
๔	แสดงความคืบหน้าและปัญหาชัดเจน					
๕	ความสะอาดของใบงาน					

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๓ หมายถึง ดี
 คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง
 เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของพฤติกรรมบ่งชี้

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม คะแนน ๓ คะแนน	สิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา
		วางแผนการจัดการแสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัดหมาย วันที่นำเสนอการแสดง) และ ทำบัตรเชิญแขกให้มาชมการแสดง ยอมรับและเห็น ความสำคัญของการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกัน อนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่ คู่ชาติไทยต่อไป				
		๓	๒	๑		

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับความสามารถ		
	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง (๑)
วางแผนการจัดการแสดง (ตาราง การฝึกซ้อม นัดหมายวันที่นำเสนอการ แสดง) และทำบัตรเชิญแขกให้มาชมการ แสดง ยอมรับและเห็นความสำคัญของ การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุ รัรักษณ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																				รวม
																						
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ปานกลาง)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา				
๒. การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม				
๓. การให้ความร่วมมือในการทำงาน				
๔. การแสดงความคิดเห็น				
๕. การนำเสนอความคิดสร้างสรรค์				
รวม				

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๓ หมายถึง ดี
 คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๑๖ เรื่องวางแผนการจัดการแสดง (การ์ดเชิญ)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง (การ์ดเชิญ)
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกแบบการ์ดเชิญการชมการแสดง

ใบความรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ความสำคัญของการทำการ์ดเชิญและลักษณะการ์ดเชิญที่ดี
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง (การ์ดเชิญ)
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

การทำการ์ดเชิญ

ช่วยให้ผู้ถูกเชิญทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับงาน วันเวลา สถานที่และข้อความอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องส่งต่อไปยังผู้ถูกเชิญ ทำให้งานนั้นเป็นที่น่าตื่นตาตื่นใจ เป็นที่รอคอย และน่าจดจำยิ่งขึ้นในใจคนที่ได้รับการคเชิญนั้น

การทำการ์ดเชิญ จำเป็นสำหรับงานใดบ้าง ?

การทำการ์ดเชิญเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับงานหลาย ๆ ประเภท เช่น:

๑. งานแต่งงาน: การ์ดเชิญเป็นสิ่งสำคัญในการเชิญผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมพิธีแต่งงานของคู่สามีภรรยา
๒. งานธุรกิจ: การ์ดเชิญสามารถใช้เชิญคนอื่นมาร่วมงานสัมมนา การประชุมหรืออีเวนต์ทางธุรกิจอื่นๆ
๓. งานเลี้ยง: เช่น งานครบรอบวันเกิด งานแต่งงานใหม่ งานเลี้ยงขอบคุณ หรืองานเลี้ยงที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นโอกาสสังสรรค์กับคนรักในครอบครัวและเพื่อนฝูง
๔. งานโชว์ศิลปะและวัฒนธรรม: การ์ดเชิญสามารถใช้เชิญคนมาชมนิทรรศการศิลปะ การแสดงละคร หรืออีเวนต์ทางวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

ข้อมูลที่ต้องมีในการ์ดเชิญ

ข้อมูลที่ควรอยู่ในการ์ดเชิญขึ้นอยู่กับลักษณะและสถานะของงาน การทำการ์ดเชิญแต่ละงานอาจมีรายละเอียดที่แตกต่างกันไป อย่างไรก็ตาม ข้อมูลที่สำคัญที่ควรระบุในการ์ดเชิญประกอบด้วยดังนี้

๑. ชื่อเจ้าของงาน: ระบุชื่อคนหรือหน่วยงานที่จัดงาน
๒. ชื่องาน: ระบุชื่องานหรืออีเวนต์ เช่น งานแต่งงาน, งานครบรอบ, งานเลี้ยง, งานธุรกิจ เป็นต้น
๓. วันและเวลา: ระบุวันที่และเวลาที่งานจะเกิดขึ้น
๔. สถานที่: ระบุสถานที่จัดงาน รวมถึงที่อยู่และเส้นทางในการเดินทางถึงสถานที่
๕. รายละเอียดเพิ่มเติม: อาจระบุรายละเอียดเกี่ยวกับโปรแกรมของงาน เช่น กิจกรรมที่จัดขึ้น การแสดง, การแข่งขัน, หรือการสนทนาที่น่าสนใจ
๖. ข้อมูลติดต่อ: แนบข้อมูลติดต่อของเจ้าของงานหรือผู้จัดงาน เพื่อให้ผู้รับการ์ดเชิญสามารถติดต่อสอบถามหากมีข้อสงสัยหรือต้องการยืนยันการเข้าร่วม

ลักษณะของการ์ดเชิญที่ดีควรเป็นอย่างไร

- ดีไซน์ที่น่าสนใจ: ควรทำการ์ดเชิญที่มีดีไซน์ที่สวยงามและน่าดึงดูด ใช้สีที่เข้ากับการตกแต่ง และโอกาสของงาน
- ข้อความชัดเจน: ใช้ภาษาที่ชัดเจนและให้ข้อมูลเต็มที่ ไม่ควรทำให้ผู้เชิญสับสนเกี่ยวกับรายละเอียดของงาน
- รูปแบบและขนาด: ควรเลือกรูปแบบและขนาดของการ์ดที่เหมาะสมกับงาน อาจเป็นการ์ดแบบพับหรือแบบไม่พับก็ได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของงาน
- ใช้ภาพหรือรูปประกอบ: การเพิ่มภาพหรือรูปประกอบที่เกี่ยวข้องกับงานในการ์ดเชิญจะทำให้ดูน่าสนใจและคล้ายคลึงกับลักษณะของงานมากขึ้น
- รายละเอียดพิเศษ: สามารถเพิ่มรายละเอียดพิเศษเกี่ยวกับงาน เช่น กระดาษที่ใช้, การ์ดเสียบ, หรือของฝากเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อเพิ่มความพิเศษให้กับการ์ดเชิญ

(สำหรับครู) ใบความรู้ เรื่องวางแผนการจัดการแสดง (การ์ดเชิญ)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง (การ์ดเชิญ)
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ความสำคัญของการทำการ์ดเชิญและลักษณะการ์ดเชิญที่ดี

การทำการ์ดเชิญช่วยให้ผู้ถูกเชิญทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับงาน วันเวลา สถานที่และข้อความอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องส่งต่อไปยังผู้ถูกเชิญ ทำให้งานนั้นเป็นที่น่าตื่นตาตื่นใจ เป็นที่รอคอย และน่าจดจำยิ่งขึ้นในใจคนที่ได้รับการ์ดเชิญนั้น

การทำการ์ดเชิญ จำเป็นสำหรับงานใดบ้าง ?

การทำการ์ดเชิญเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับงานหลาย ๆ ประเภท เช่น:

๑. งานแต่งงาน: การ์ดเชิญเป็นสิ่งสำคัญในการเชิญผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมพิธีแต่งงานของคู่สามีภรรยา
๒. งานธุรกิจ: การ์ดเชิญสามารถใช้เชิญคนอื่นมาร่วมงานสัมมนา การประชุมหรืออีเวนต์ทางธุรกิจอื่น ๆ
๓. งานเลี้ยง: เช่น งานครบรอบวันเกิด งานแต่งงานใหม่ งานเลี้ยงขอบคุณ หรืองานเลี้ยงที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นโอกาสสังสรรค์กับคนรักในครอบครัวและเพื่อนฝูง
๔. งานโชว์ศิลปะและวัฒนธรรม: การ์ดเชิญสามารถใช้เชิญคนมาชมนิทรรศการศิลปะ การแสดงละคร หรืออีเวนต์ทางวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

ข้อมูลที่ต้องมีในการ์ดเชิญ

ข้อมูลที่ควรอยู่ในการ์ดเชิญขึ้นอยู่กับลักษณะและสถานะของงาน การทำการ์ดเชิญแต่ละงานอาจมีรายละเอียดที่แตกต่างกันไป อย่างไรก็ตาม ข้อมูลที่สำคัญที่ควรระบุในการ์ดเชิญประกอบด้วยดังนี้

๑. ชื่อเจ้าของงาน: ระบุชื่อคนหรือหน่วยงานที่จัดงาน
๒. ชื่องาน: ระบุชื่องานหรืออีเวนต์ เช่น งานแต่งงาน, งานครบรอบ, งานเลี้ยง, งานธุรกิจ เป็นต้น
๓. วันและเวลา: ระบุวันที่และเวลาที่งานจะเกิดขึ้น
๔. สถานที่: ระบุสถานที่จัดงาน รวมถึงที่อยู่และเส้นทางในการเดินทางถึงสถานที่
๕. รายละเอียดเพิ่มเติม: อาจระบุรายละเอียดเกี่ยวกับโปรแกรมของงาน เช่น กิจกรรมที่จัดขึ้น การแสดง, การแข่งขัน, หรือการสนทนาที่น่าสนใจ
๖. ข้อมูลติดต่อ: แนบข้อมูลติดต่อของเจ้าของงานหรือผู้จัดงาน เพื่อให้ผู้รับการ์ดเชิญสามารถติดต่อสอบถามหากมีข้อสงสัยหรือต้องการยืนยันการเข้าร่วม

ลักษณะของการ์ดเชิญที่ดีควรเป็นอย่างไร

- ดีไซน์ที่น่าสนใจ: ควรทำการ์ดเชิญที่มีดีไซน์ที่สวยงามและน่าดึงดูด ใช้สีที่เข้ากับการตกแต่ง และโอกาสของงาน
- ข้อความชัดเจน: ใช้ภาษาที่ชัดเจนและให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่ไม่ควรทำให้ผู้เชิญสับสนเกี่ยวกับรายละเอียดของงาน
- รูปแบบและขนาด: ควรเลือกรูปแบบและขนาดของการ์ดที่เหมาะสมกับงาน อาจเป็นการ์ดแบบพับหรือแบบไม่พับก็ได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของงาน
- ใช้ภาพหรือรูปประกอบ: การเพิ่มภาพหรือรูปประกอบที่เกี่ยวข้องกับงานในการ์ดเชิญจะทำให้ดูน่าสนใจและคล้ายคลึงกับลักษณะของงานมากขึ้น
- รายละเอียดพิเศษ: สามารถเพิ่มรายละเอียดพิเศษเกี่ยวกับงาน เช่น กระดาษที่ใช้, การ์ดเสียบ, หรือของฝากเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อเพิ่มความพิเศษให้กับการ์ดเชิญ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง ฝึกซ้อมการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒

รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์
วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ
ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน.

ตัวชี้วัด ม.๒/๒ สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

จัดการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ตามขั้นตอนการดำเนินการจัดการแสดง แบ่ง
หน้าที่ผู้รับผิดชอบออกเป็นฝ่ายๆเช่น ฝ่ายอำนวยการแสดง ฝ่ายจัดการแสดง ฝ่ายธุรการ

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ฝึกซ้อมการแสดง - ตามตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่นำเสนอการแสดง

๓.๒ ทำบัตรเชิญ - ออกแบบและวิธีการทำ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- อธิบายขั้นตอนการวางแผนการจัดการแสดง

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ฝึกซ้อมการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่
ชาติไทยต่อไป

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

ฝึกซ้อมการแสดงตามแผนการจัดการแสดงและทำบัตรเชิญแลกเปลี่ยนมาชมการแสดง ยอมรับและเห็น
ความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป

๑. พุดเจรจาโน้มน้าว ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเสนอมุมมองและเหตุผล เพื่อ
ประโยชน์ตนเองและสังคม (๒.๑)

๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด
หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่
หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบาย

สิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ตนเอง (๒.๒)

๓. ระบุปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมที่สอดคล้องกับปัญหา จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ หรือที่ตนเองสนใจ ผ่านการพูด เขียน แผนภาพหรือแผนผัง วาดภาพ หรือเคลื่อนไหวร่างกาย (๑.๑)

๔. ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ แสดงความคิดเห็นอย่างสมเหตุสมผลรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นโดยสนับสนุนหรือคัดค้านด้วยกิริยาวาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น ทำงานของกลุ่มที่ตนรับผิดชอบโดยพยายามพัฒนางานให้สำเร็จด้วยดีโดยใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า (๓.๑)

๕. เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อลดขั้นตอนเวลา ทรัพยากร ในการทำงาน การแก้ปัญหาและนำเสนอผลงานที่เป็นประโยชน์ตนเองและสังคม โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (๑.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง ฝึกซ้อมการแสดงแพชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
หน่วยที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน - วางแผนการจัดการ แสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่น่าเสนอ การแสดง) และทำบัตร เชิญแขกให้มาชมการ แสดง ยอมรับและเห็น ความสำคัญของการ แสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบ ทอดให้อยู่คู่ชาติไทย ต่อไป	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูนำภาพผลงานการ์ดเชิญของนักเรียนมา ให้นักเรียนทุกคนในห้องเลือกว่าชอบการ์ดเชิญ ของกลุ่มไหน ซึ่งเราจะนำการ์ดที่ถูกคัดเลือก นำไปเชิญผู้ใหม่มาร่วมชมการแสดง ครูถามคำถามเชิงท้าทาย ดังประเด็น - ในการ์ดเชิญนอกจากเราจะเขียนที่อยู่หรือ สถานที่จัดงานลงไปแล้ว เราสามารถใช้วิธีใด ในการแจ้งให้แขกทราบได้อีกบ้าง	- นักเรียนทุกคนในห้องร่วมกันคัดเลือก การ์ดที่สวยงามและดูดีที่สุด เพื่อนำไปเชิญแขก ผู้ใหญ่ให้มาชมการแสดง	๑. ผลงานการ์ด เชิญของนักเรียน ๒. ใบความรู้ที่ ๑๗ เรื่อง วางแผนการ จัดการแสดง	๑. ใบงานที่ ๑๗ เรื่อง วางแผนการ จัดการแสดง	- แบบประเมิน - แบบสังเกต
	ขั้นสอน (๑๐ นาที) ๑. ครูบอกนักเรียนว่าวันนี้ เป็นกิจกรรมให้ นักเรียนวางแผนการจัดการแสดงแพชั่นโชว์ การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค ๒. ครูอธิบายประกอบPower Point เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง ครูถามคำถามเชิงท้าทาย ดังประเด็น	๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเพื่อรับ คะแนนพิเศษในการตอบคำถาม ๒. นักเรียนตั้งใจฟังการบรรยายจาก ครูผู้สอน			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง ฝึกซ้อมการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 หน่วยที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายขั้นตอนการวางแผนการนำเสนอการแสดง(ทำการ์ดเชิญ) ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนแผนการนำเสนอการแสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่นำเสนอการแสดง) ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา) - ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบ	- ถ้าเราไม่มีการวางแผนในการจัดการแสดงได้หรือไม่ เพราะเหตุใด ๓. ครูอธิบายพร้อมตั้งคำถามไปเรื่อย ๆ ในขณะที่สอน ตามเนื้อหาขอของบเรียน เช่น - องค์กรประกอบในการสร้างงานนาฏศิลป์และศิลปะการแสดงมีอะไรบ้าง - ผู้กำกับทำหน้าที่อะไร - ผู้อำนวยการสร้างคือใคร				
	ขั้นปฏิบัติ (๓๐ นาที) ๑. ครูชี้แจงว่ากิจกรรมนี้นักเรียนต้องร่วมกันทำทั้งห้อง โดยครูจะให้นักเรียนร่วมกันจัดการแสดงแฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค โดยต้องมีคนแสดง ๑๒ คน และต้องทำบัตรเชิญแขกเข้ามาชมการแสดงในครั้งนี้ด้วย ดังนั้นนักเรียนต้องดูว่าเราจะจัดการแสดงตรงสถานที่ไหน จัดสถานที่อย่างไรด้วย	๑. นักเรียนร่วมกันประชุม วางแผนและแบ่งหน้าที่การทำงาน			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง ฝึกซ้อมการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 หน่วยที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ทอดให้อยู่คู่ชาติไทย ต่อไป คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ ๑. มุ่งมั่นในการทำงาน ๒. รักความเป็นไทย	๒. ครูให้เวลานักเรียนร่วมกันแบ่งหน้าที่ใน การทำงาน ครูแจกใบงานเรื่อง วางแผนการ จัดการแสดง และให้นักเรียนประชุมหารือว่า ใครจะทำหน้าที่อะไร ตามที่นักเรียนได้ศึกษา มา ลงในใบงานครูเป็นผู้คอยแนะนำและให้ คำปรึกษา ๓. เมื่อหมดเวลาตามกำหนดเวลา ครูให้ ตัวแทนออกมารายงานการวางแผนการ จัดการแสดงของห้องตนเอง ๔. ครูแจ้งนักเรียนว่าหลังจากเสร็จสิ้นจากการ เรียนแล้ว ให้นักเรียนนำบัตรเชิญไปเชิญแขกผู้ มีเกียรติ และให้ถ่ายคลิปลงวิดีโอขณะไปมอบ การ์ดเชิญเพื่อนำเสนอในชั่วโมงหน้าด้วย	๒. นักเรียนมอบหมายหน้าที่ในการนำการ์ด เชิญไปเชิญแขกผู้มีเกียรติ และคนที่ไปถ่าย คลิปลงวิดีโอเพื่อนำเสนอด้วย			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการวาง แผนการจัดแสดง	๑. นักเรียนร่วมกันสรุปการวางแผนการ จัดการแสดง ๒. ชักถามข้อสงสัย			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง ฝึกซ้อมการแสดงแพซันโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 หน่วยที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒. ให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย ๓. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงต่อไป เราจะเรียนเรื่อง การจัดการแสดงแพซันโชว์ แพซันโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค ให้นักเรียนเตรียมตัวให้พร้อม	๓. นักเรียนทุกคนไปเตรียมความพร้อมใน การจัดการแสดง			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑๗ เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง
- ๒) สื่อ PowerPoint เรื่อง ฝึกซ้อมการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
- ๓) ใบความรู้ (สำหรับครู)ที่ ๑๓ เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง
- ๔) ภาพผลงานการประดิษฐ์

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- วางแผนการจัดการแสดง

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายขั้นตอนการวางแผนการนำเสนอการแสดง	- ศึกษาจากหนังสือเรียน ดนตรี-นาฏศิลป์ ใบความรู้ - PowerPoint เรื่อง ฝึกซ้อมการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค - ศึกษาจากอินเทอร์เน็ต - ตรวจสอบผลงานจากใบงาน	- ใบงานที่ ๑๗ วางแผนการจัดการแสดง - แบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ตั้งแต่ระดับคุณภาพ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนแผนการนำเสนอการแสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่นำเสนอการแสดง)			
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - วางแผนการจัดการแสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่นำเสนอการแสดง) และทำบัตรเชิญแขกให้มาชมการแสดง ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มุ่งมั่นในการทำงาน ๒. รักความเป็นไทย	- การสังเกตพฤติกรรมตามตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๓ (ดีมาก)	๒ (ดี)	๑ (พอใช้)	๐ (ปรับปรุง)
เนื้อหา	- เนื้อหาถูกต้องครบถ้วน - เนื้อหาตรงตามหัวเรื่อง - เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	เนื้อหาไม่สอดคล้อง
การสร้างสรรค์ใบงาน	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามดีมาก	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามเรียบร้อยดี	ตกแต่งชิ้นได้เรียบร้อยพอใช้	ตกแต่งชิ้นงานไม่เรียบร้อย
ใบงานมีความเป็นระเบียบ	ใบงานมีความเป็นระเบียบแสดงออกถึงความประณีต	ใบงานส่วนใหญ่มีความเป็นระเบียบแต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย	ใบงานมีความเป็นระเบียบแต่มีข้อบกพร่องบางส่วน	ผลงานส่วนใหญ่ไม่เป็นระเบียบและมีข้อบกพร่องมาก
ความร่วมมือในการทำงาน	ทุกคนมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่	๘๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๖๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๔๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๙ - ๑๐ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๗ - ๘ หมายถึง ดี
 คะแนน ๕ - ๖ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๐ - ๔ หมายถึง ปรับปรุง
 เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมิน เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

ที่	ประเด็นการประเมิน	ความถูกต้อง สมบูรณ์ของงาน				รวม
		ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
๑	มีการลำดับขั้นตอน					
๒	การแบ่งหน้าที่ชัดเจน					
๓	ทุกคนมีหน้าที่ในการทำงาน					
๔	แสดงความคืบหน้าและปัญหาชัดเจน					
๕	ความสะอาดของใบงาน					

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๓ หมายถึง ดี
 คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง
 เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของพฤติกรรมบ่งชี้

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม คะแนน ๓ คะแนน	สิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา
		วางแผนการจัดการแสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัดหมาย วันที่นำเสนอการแสดง) และ ทำบัตรเชิญแขกให้มาชมการแสดง ยอมรับและเห็น ความสำคัญของการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกัน อนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่ คู่ชาติไทยต่อไป				
		๓	๒	๑		

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับความสามารถ		
	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง (๑)
วางแผนการจัดการแสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่นำเสนอการแสดง) และทำบัตรเชิญแขกให้มาชมการแสดง ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																				รวม
																						
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ปานกลาง)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา				
๒. การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม				
๓. การให้ความร่วมมือในการทำงาน				
๔. การแสดงความคิดเห็น				
๕. การนำเสนอความคิดสร้างสรรค์				
รวม				

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๓ หมายถึง ดี
 คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

คำชี้แจงให้นักเรียนระบุกิจกรรมที่จะดำเนินการในการจัดทำการแสดงนาฏศิลป์

[illegible]

สัปดาห์ ที่	รายการกิจกรรม	หมายเหตุ
๓	นำเสนอการแสดงผลงาน 	

ใบความรู้ที่ ๑๗ เรื่องวางแผนการจัดการแสดง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง ฝึกซ้อมการแสดงแพ้นโซว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

วางแผนการจัดการแสดง

องค์ประกอบในการสร้างงาน นาฏศิลป์และศิลปะการแสดง

๑. นักแสดง ถือว่าเป็น "สื่อกลาง" ระหว่างนักแสดงหรือผู้สร้างงานกับผู้ชมคนดู ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด
๒. บท หรือ เรื่องราว แนวคิด ที่กำหนดวิธีการแสดงของนักแสดง ไม่ว่าจะเป็นบทละครภาพยนตร์ แนวคิดในการเต้นรำ
๓. การแสดง ถือว่าเป็น "ตัวงาน" หรือ "ผลผลิต" จากการสร้างงาน
๔. ผู้ชม ผู้เสพผลงานนาฏศิลป์และศิลปะการแสดงที่ได้จัดสร้างขึ้น
๕. ฝ่ายงานต่างๆ เช่น ผู้กำกับ การแสดง ผู้กำกับเวที ทีมงานฝ่ายฉากอุปกรณ์ เครื่องแต่งกาย แต่งหน้า ฝ่ายดนตรี แสง เสียง และ ฝ่ายเทคนิคพิเศษต่างๆ

ขั้นตอนการดำเนินการ จัดการแสดง

๑. แบ่งหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ออกเป็น ๓ ฝ่าย
 - ฝ่ายอำนวยการแสดง
 - ฝ่ายจัดการแสดง
 - ฝ่ายธุรการ
๒. คัดเลือกผู้แสดง การแสดงประเภทรำ ระบุผู้แสดงที่มีรูปร่างลักษณะใกล้เคียงกัน
๓. เรียกประชุมเพื่อมอบหมายงานให้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ
๔. จัดการประชุมติดตามผลการทำงานของแต่ละฝ่าย
๕. ฝึกซ้อมการแสดง มีการกำหนดการซ้อมย่อยและซ้อมใหญ่
๖. จัดการแสดงจริง เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากที่สุด
๗. การสรุปและประเมินผล การแสดงเป็นขั้นตอนสุดท้าย

ประโยชน์และคุณค่าของ การแสดง

๑. ช่วยให้ผู้แสดงมีความกล้าแสดงออก
๒. รู้จักการวิเคราะห์ วิเคราะห์การแสดงอย่างมีเหตุผล
๓. สามารถนำไปบูรณาการเข้ากับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้
๔. เป็นการช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ
๕. ทำให้เกิดความสัมพันธ์ร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน
๖. เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการคิดประดิษฐ์ชุดการแสดง
๗. เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
๘. ช่วยผ่อนคลายความเครียด ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน

(สำหรับครู) ใบความรู้ เรื่องวางแผนการจัดการแสดง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง ฝึกซ้อมการแสดงแพ้นัซโซว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

องค์ประกอบในการสร้างงานนาฏศิลป์และศิลปะการแสดง

ในการจัดการแสดงด้านนาฏศิลป์และศิลปะการแสดงครั้งหนึ่งๆนั้น จะต้องมียุคประกอบที่สำคัญครบถ้วน คือ

๑. นักแสดง ถือว่าเป็น "สื่อกลาง" ระหว่างนักแสดงหรือผู้สร้างงานกับผู้ชมคนดู ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด

๒. บท หรือ เรื่องราว แนวคิด ที่กำหนดวิธีการแสดงของนักแสดง ไม่ว่าจะเป็นบทละครภาพยนตร์ แนวคิดในการเดินรำ เรื่องราวที่ต้องการสื่อสารผ่านการเคลื่อนไหวเพื่อการแสดงในรูปแบบใดๆก็ตามถือเป็น บท เป็นเรื่องราว เป็นแนวคิดในแง่นี้ทั้งสิ้น

๓. การแสดง ถือว่าเป็น "ตัวงาน" หรือ"ผลผลิต" จากการสร้างงาน นำเสนอออกมาในรูปแบบของการเดินรำ รำ แสดงละคร ฯลฯ ต่างๆดังที่ได้กล่าวมาแล้วในบทอื่นๆข้างต้น

๔. ผู้ชม ผู้เสพผลงานนาฏศิลป์และศิลปะการแสดงที่ได้จัดสร้างขึ้น และเป็นผู้ประเมินคุณค่าความงาม และสุนทรียะของการแสดงต่าง ๆ นั้น

๕. ฝ่ายงานต่างๆ เช่น ผู้กำกับการแสดง ผู้กำกับเวที ผู้กำกับฝ่ายศิลป์ ทีมงานฝ่ายฉากอุปกรณ์ ประกอบการแสดง เครื่องแต่งกาย แต่งหน้า ทำผม ฝ่ายดนตรี แสง เสียง และ ฝ่ายเทคนิคพิเศษต่างๆ ซึ่งถือเป็นหน่วยงานที่เป็นส่วนของ สหศิลปะ อื่นๆ คือ ทัศนศิลป์ คีตศิลป์ ที่มาช่วยประกอบการแสดงทั้งสิ้น

องค์ประกอบทั้ง ๕ ประการนี้ อาจมีครบถ้วนทั้งห้าประการ หรือ ไม่ครบถ้วนก็ได้ แต่อย่างน้อยที่สุดในการแสดงใดๆหนึ่งๆก็ตาม จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมี ๑.นักแสดง ๒.บทหรือเรื่องราวหรือแนวคิดการแสดง ๓. ผู้ชมคนดู ไม่เช่นนั้น จะไม่ถือว่าได้มีการแสดงที่สมบูรณ์แล้ว

ขั้นตอนการดำเนินการจัดการแสดง

๑. แบ่งหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ออกเป็น ๓ ฝ่าย

- ฝ่ายอำนวยการแสดง
- ฝ่ายจัดการแสดง
- ฝ่ายธุรการ

๑.๑ ฝ่ายอำนวยการแสดง มีหน้าที่กำหนดนโยบาย กำหนดแนวคิด จัดหางบประมาณและทีมงาน ตัดสินใจเรื่องสำคัญต่างๆแบ่งออกเป็น ๒ ตำแหน่ง ได้แก่

๑) ผู้อำนวยการแสดง หรือผู้อำนวยการสร้าง (หากเป็นละครโรงเรียน คือ ผู้อำนวยการแสดง)

๒) ผู้ช่วยผู้อำนวยการแสดง ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างผู้อำนวยการแสดงกับผู้ร่วมงานฝ่ายต่างๆ

๑.๒ ฝ่ายการแสดงแบ่งออกเป็น ๕ ตำแหน่ง ได้แก่

- ผู้กำกับการแสดง ทำหน้าที่ควบคุมทิศทางและรูปแบบของการแสดง เช่น เลือกบทละคร กำหนดวันซ้อม ประสานกับผู้กำกับเวที ผู้กำกับฝ่ายศิลป์
- ผู้กำกับเวที ทำหน้าที่ช่วยผู้กำกับการแสดงควบคุมการฝึกซ้อมและประสานกับฝ่ายเทคนิค เช่น เตรียมสถานที่ อุปกรณ์การแสดง ควบคุมบทระหว่างซ้อม ปลอ่ยตัวผู้แสดง
- ผู้เขียนบท ทำหน้าที่เตรียมบทละครที่จะนำไปจัด
- นักแสดง หรือผู้แสดง รับบทเป็นตัวละครที่สื่อสารความรู้สึก อารมณ์กับผู้ชม คือ ผู้แสดงนำ ผู้แสดงรอง ผู้แสดงประกอบ
- ผู้ออกแบบศิลป์ ทำหน้าที่ออกแบบฉาก เครื่องแต่งกาย แต่งหน้า ออกแบบเสียง

๑.๓ ฝ่ายสนับสนุนการแสดง (ธุรการ) ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเงิน การประชาสัมพันธ์ จำหน่ายบัตร ทำสูจิบัตร สวัสดิการ สถานที่

๒. คัดเลือกผู้แสดง ให้มีความสอดคล้องกับบทบาทของตัวละครนั้น ๆ และถ้าเป็นการแสดงประเภทรำ ละคร ระบำ ฟ้อน จึงควรเลือกผู้แสดงที่มีรูปร่างลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อความสมดุลในการแสดง

๓. เรียกประชุมเพื่อมอบหมายงาน ให้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ เช่นมอบหมายเรื่องค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้กับเจ้าหน้าที่เหรัญญิก มอบหมายการจัดทำฉากให้เจ้าหน้าที่ ฝ่ายเทคนิค เป็นต้น

๔. จัดการประชุมติดตามผลการดำเนินงานของแต่ละฝ่าย ซึ่งหัวหน้าจะเป็นผู้รายงานความคืบหน้า อุปสรรคและปัญหาต่าง ๆให้ผู้กำกับการแสดงและหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆรับรู้ และร่วมกันหาแนวทางแก้ไข

๕. ฝึกซ้อมการแสดง มีการกำหนดการซ้อมย่อยและซ้อมใหญ่

๖. จัดการแสดงจริง เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะทุกฝ่ายจะต้องทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มความสามารถ

๗. การสรุปและประเมินผลการแสดงเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่ทุกฝ่ายจะประชุมสรุปร่วมกันและประเมินผลการจัดการ

แสดงและนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นในการจัดการแสดงในครั้งต่อไป

ประโยชน์และคุณค่าของการแสดง

๑. ช่วยให้ผู้แสดงมีความกล้าแสดงออก
๒. รู้จักการวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงอย่างมีเหตุผล
๓. สามารถนำไปบูรณาการเข้ากับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้
๔. เป็นการช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ
๕. ทำให้เกิดความสัมพันธ์ร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน
๖. เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการคิดประดิษฐ์ชุดการแสดง
๗. เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
๘. ช่วยผ่อนคลายความเครียดทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง จัดการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า สีลา ๔ ภาคพื้นเมือง
 รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์
 วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่าง
 อิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน.

ตัวชี้วัด ม.๒/๒ สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร
 ม.๒/๓ วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ จัดการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค

๓.๒ นำเสนอการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- อธิบายขั้นตอนการวางแผนการจัดการแสดง

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- จัดการแสดงและนำเสนอการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

จัดการแสดงตามแผนการจัดการแสดงและทำบัตรเชิญแขกให้มาชมการแสดง ยอมรับและเห็น
 ความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป

๑. พุดเจรจาโนมนาว ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเสนอมุมมองและ
 เหตุผล เพื่อประโยชน์ตนเองและสังคม (๒.๑)

๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง
 ที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้

แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ตนเอง (๒.๒)

๓. ระบุปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมที่สอดคล้องกับปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ หรือที่ตนเองสนใจ ผ่านการพูด เขียน แผนภาพหรือแผนผัง วาดภาพ หรือเคลื่อนไหวร่างกาย (๑.๑)

๔. ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ แสดงความคิดเห็นอย่างสมเหตุสมผลรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นโดยสนับสนุนหรือคัดค้านด้วยกิริยาวาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น ทำงานของกลุ่มที่ตนรับผิดชอบโดยพยายามพัฒนางานให้สำเร็จด้วยดีโดยใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า (๓.๑)

๕. เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อลดขั้นตอนเวลา ทรัพยากร ในการทำงาน การแก้ปัญหา และนำเสนอผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (๑.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง จัดการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 หน่วยที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน - จัดการแสดงตาม แผนการจัดการแสดง และทำบัตรเชิญแขกให้ มาชมการแสดง ยอมรับ และเห็นความสำคัญของ การแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์ และสืบทอดให้อยู่ คู่ชาติไทยต่อไป ๔.๑ ด้านความรู้ ความ เข้าใจ (K) - เขียนอธิบายขั้นตอน การวางแผนการนำเสนอ การแสดง	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูเปิดคลิปวิดีโอการนำการ์ดเชิญไปเชิญ แขกผู้มีเกียรติมาชมการแสดง ครูซักถามนักเรียนว่า “วันนี้เป็นการจัดการ แสดงแล้วนักเรียนพบปัญหาอะไรบ้างและมี วิธีการแก้ไขอย่างไร”	- นักเรียนร่วมกันตอบคำถามและซักถาม ข้อสงสัย ที่พบจากการเตรียมงานที่ผ่านมา	๑. เพลงการแสดง ๔ ภาค ๒. คลิปวิดีโอการ นำการ์ดเชิญไป เชิญแขกผู้มีเกียรติ มาชมการแสดง”	- ใบงานที่ ๑๘ เรื่องบันทึกการ เรียนรู้	- แบบประเมิน - แบบสังเกต
	ขั้นสอน (๑๐ นาที) ๑. ครูให้เวลานักเรียนเตรียมตัวในการแสดง โดยให้นักเรียนแต่ละคนเตรียมความพร้อม ตามที่ได้แบ่งหน้าที่และได้วางแผนไว้ เช่น นักแสดงก็แต่งหน้าแต่งตัว นักร้องซ้อมการ ร้องการยืน คนเชิญแขกมาชมการแสดง การ เตรียมพร้อมของเวที ดนตรี สถานที่จัดการ แสดง เป็นต้น	- นักเรียนเตรียมความพร้อม ปฏิบัติตาม หน้าที่ ที่ได้วางแผนไว้			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง จัดการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
หน่วยที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จัดการแสดงและนำเสนอการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา) - ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป	ขั้นปฏิบัติ (๓๐ นาที) ๑. ครูให้เวลานักเรียน ได้ฝึกซ้อมและปฏิบัติหน้าที่ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มครูเป็นผู้คอยแนะนำและให้คำปรึกษา ๒. นำเสนอการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค ๓. เมื่อครบกำหนดเวลาที่แสดงจบ ครูให้ตัวแทนออกมารายงานการดำเนินกิจกรรมตามที่มีการวางแผนการจัดการแสดงไว้ ถึงความคืบหน้าของการเตรียมการแสดง การทำบัตรเชิญ และปัญหาที่เกิดขึ้น	๑. นักเรียนร่วมกันประชุม วางแผนและแบ่งหน้าที่การทำงาน ๒. นำเสนอการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการวางแผนการจัดการแสดงถึงปัญหาและวิธีการแก้ไข ๒. ให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย	๑. นักเรียนร่วมกันสรุปการวางแผนการจัดการแสดงถึงปัญหาและวิธีการแก้ไข เพื่อแนวทางจัดการแสดงในอนาคต ๒. ซักถามข้อสงสัย			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง จัดการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
 หน่วยที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มุ่งมั่นในการทำงาน ๒. รักความเป็นไทย	๓. ครูกล่าวปิดการเรียนการสอนเจอกันใหม่ครั้งหน้า	๓. นักเรียนทุกคนกล่าวสวัสดีคุณครู			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑) เพลงแสดงรำ ๔ ภาค

๒) คลิปวิดีโอการนำการร่ายเชิดไปเชิดแขกผู้มีเกียรติ มาชมการแสดง

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- จัดการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - เขียนอธิบายขั้นตอนการวางแผนการนำเสนอการแสดง	- ศึกษาจากหนังสือเรียน ดนตรี-นาฏศิลป์ - ศึกษาจากอินเทอร์เน็ต - ตรวจสอบผลงานจากใบงาน	- ใบงานที่ ใบงานที่ ๑๘ เรื่องบันทึกการเรียนรู้ - แบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ ขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จัดการแสดงและนำเสนอการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค			
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - จัดการแสดงตามแผนการจัดการแสดงและทำบัตรเชิญแขกให้มาชมการแสดง ยอมรับและเห็นความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดให้อยู่คู่ชาติไทยต่อไป			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มุ่งมั่นในการทำงาน ๒. รักความเป็นไทย	- การสังเกตพฤติกรรมตามตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

แบบประเมิน เรื่อง จัดการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ที่	ประเด็นการประเมิน	ความถูกต้อง สมบูรณ์ของงาน						
		คะแนน	ห้อง๒/๑	ห้อง๒/๒	ห้อง๒/๓	ห้อง๒/๔	ห้อง๒/๕	ห้อง๒/๖
๑	ขั้นตอนในการทำงาน	๕						
๒	การแบ่งหน้าที่ชัดเจน	๕						
๓	ลีลาท่ารำสวยงาม	๑๕						
๔	รำถูกต้องตามจังหวะ ทำนอง	๑๐						
๕	ความสวยงามของแถว ความพร้อมเรียง	๑๐						
๖	การแต่งกาย	๑๕						
๗	จังหวะและทำนองถูกต้อง	๑๐						
รวม		๗๐						

เกณฑ์การตัดสิน

๕๖-๗๐ หมายถึง ดีมาก = ๑๐ คะแนน

๓๖-๕๕ หมายถึง ดี = ๘ คะแนน

๑๖-๓๕ หมายถึง พอใช้ = ๖ คะแนน

๑-๑๕ หมายถึง ปรับปรุง = ๔ คะแนน

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของพฤติกรรมบ่งชี้

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม คะแนน ๓ คะแนน	สิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา
		จัดการแสดงและนำเสนอ การแสดงนาฏศิลป์สร้างสรรค์ เพลงแสงเดือน เห็นคุณค่า ของการแสดงนาฏศิลป์ไทย ซึ่งเป็นวัฒนธรรมอันดีงาม ของไทย				
		๓	๒	๑		

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับความสามารถ		
	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง (๑)
จัดการแสดงและนำเสนอการแสดง นาฏศิลป์สร้างสรรค์เพลงแสงเดือน เห็น คุณค่าของการแสดงนาฏศิลป์ไทยซึ่งเป็น วัฒนธรรมอันดีงามของไทย			

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																				รวม
																						
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ปานกลาง)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา				
๒. การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม				
๓. การให้ความร่วมมือในการทำงาน				
๔. การแสดงความคิดเห็น				
๕. การนำเสนอความคิดสร้างสรรค์				
รวม				

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๓ หมายถึง ดี

คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๑๘ เรื่องบันทึกการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ที่มา ท่วงท่า ลีลา ๔ ภาคพื้นเมือง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง จัดการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แบบบันทึกการเรียนรู้

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
หน่วยการเรียนรู้ที่ _____ เรื่อง _____

คำชี้แจง นักเรียนเลือกตอบคำถาม

๑. สิ่งใด ๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนหน่วยการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

๒. สิ่งใดที่ฉันน่าจะทำได้ดีกว่านี้

.....

.....

.....

.....

๓. คำถามที่ฉันอยากทราบคำตอบ

.....

.....

.....

.....

๔. สิ่งที่เป็นปัญหาของฉันคือ

.....

.....

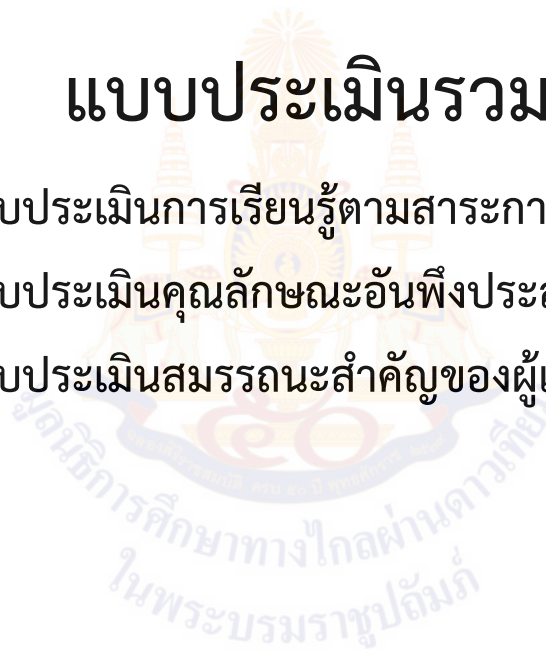
.....

.....

ภาคผนวก ก

แบบประเมินรวม

- แบบประเมินการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้
- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ดนตรี

เกณฑ์การประเมิน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๓ (ดีมาก)	๒ (ดี)	๑ (พอใช้)	๐ (ปรับปรุง)
เนื้อหา	- เนื้อหาถูกต้องครบถ้วน - เนื้อหาตรงตามหัวเรื่อง - เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	เนื้อหาไม่สอดคล้อง
การสร้างสรรค์ใบงาน	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามดีมาก	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามเรียบร้อยดี	ตกแต่งชิ้นได้เรียบร้อยพอใช้	ตกแต่งชิ้นงานไม่เรียบร้อย
ใบงานมีความเป็นระเบียบ	ใบงานมีความเป็นระเบียบแสดงออกถึงความประณีต	ใบงานส่วนใหญ่มีความเป็นระเบียบแต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย	ใบงานมีความเป็นระเบียบแต่มีข้อบกพร่องบางส่วน	ผลงานส่วนใหญ่ไม่เป็นระเบียบและมีข้อบกพร่องมาก
ความร่วมมือในการทำงาน	ทุกคนมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่	๘๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๖๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๔๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙ - ๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๗ - ๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๕ - ๖ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๔ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมิน เครื่องดนตรีประเภทต่างๆ

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

[illegible]

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง เครื่องดนตรีประเภทต่างๆ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๓ หมายถึง ดี

คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมิน วงดนตรีประเภทต่างๆ

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

[illegible]

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง เครื่องดนตรีประเภทต่างๆ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๓ หมายถึง ดี

คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. จังหวะตบ (beat)	จังหวะตบ สม่ำเสมอตลอด บทเพลง	จังหวะตบคงที่เป็น ส่วนใหญ่ และไม่ คงที่ 1-2 แห่ง	จังหวะตบไม่คงที่ ไม่ต่อเนื่อง และมี การหยุดพัก ระหว่างบทเพลง 3-4 แห่ง	จังหวะตบไม่คงที่ ตลอดบทเพลง
๒. ลักษณะจังหวะ (rhythm)	ลักษณะจังหวะ ถูกต้องตาม ค่าตัวโน้ตและ ตัวหยุดตลอด บทเพลง	ลักษณะจังหวะ ถูกต้องตามค่าตัว โน้ตและตัวหยุด เป็นส่วนใหญ่ มี ข้อผิดพลาด 1-2 แห่ง	ลักษณะจังหวะไม่ ถูกต้องตามค่าตัว โน้ตและตัวหยุด เป็นส่วนใหญ่ มี ข้อผิดพลาด 3-4 แห่ง	ลักษณะจังหวะไม่ ถูกต้องตามค่าตัว โน้ตและตัวหยุด ตลอดบทเพลง
3. การอ่านโน้ต	ชื่อโน้ตถูกต้อง ตามระดับเสียง ของตัวโน้ต ตลอดบทเพลง	ชื่อโน้ตถูกต้องตาม ระดับเสียงของตัว โน้ตเป็นส่วนใหญ่ มีข้อผิดพลาด ๑-2 แห่ง	ชื่อโน้ตไม่ถูกต้อง ตามระดับเสียง ของตัวโน้ตเป็น ส่วนใหญ่ มี ข้อผิดพลาด 3-4 แห่ง	ชื่อโน้ตไม่ถูกต้อง ตามระดับเสียง ของตัวโน้ตตลอด บทเพลง

แบบประเมิน ทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

[illegible]

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน 4 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 3 หมายถึง ดี

คะแนน 2 หมายถึง พอใช้

คะแนน 1 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมิน เครื่องหมายแปลงเสียง

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

[illegible]

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน 4 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 3 หมายถึง ดี

คะแนน 2 หมายถึง พอใช้

คะแนน 1 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมิน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

[illegible]

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน 4 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 3 หมายถึง ดี

คะแนน 2 หมายถึง พอใช้

คะแนน 1 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง รีคอร์เดอร์ (๔)

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. จังหวะตบ (beat)	จังหวะตบ สม่ำเสมอตลอด บทเพลง	จังหวะตบคงที่เป็น ส่วนใหญ่ และไม่ คงที่ 1-2 แห่ง	จังหวะตบไม่คงที่ ไม่ต่อเนื่อง และมี การหยุดพัก ระหว่างบทเพลง 3-4 แห่ง	จังหวะตบไม่คงที่ ตลอดบทเพลง
๒. ลักษณะจังหวะ (rhythm)	ลักษณะจังหวะ ถูกต้องตาม ค่าตัวโน้ตและ ตัวหยุดตลอด บทเพลง	ลักษณะจังหวะ ถูกต้องตามค่าตัว โน้ตและตัวหยุด เป็นส่วนใหญ่ มี ข้อผิดพลาด 1-2 แห่ง	ลักษณะจังหวะไม่ ถูกต้องตามค่าตัว โน้ตและตัวหยุด เป็นส่วนใหญ่ มี ข้อผิดพลาด 3-4 แห่ง	ลักษณะจังหวะไม่ ถูกต้องตามค่าตัว โน้ตและตัวหยุด ตลอดบทเพลง
3. การอ่านโน้ต	ชื่อโน้ตถูกต้อง ตามระดับเสียง ของตัวโน้ต ตลอดบทเพลง	ชื่อโน้ตถูกต้องตาม ระดับเสียงของตัว โน้ตเป็นส่วนใหญ่ มีข้อผิดพลาด ๑-2 แห่ง	ชื่อโน้ตไม่ถูกต้อง ตามระดับเสียง ของตัวโน้ตเป็น ส่วนใหญ่ มี ข้อผิดพลาด 3-4 แห่ง	ชื่อโน้ตไม่ถูกต้อง ตามระดับเสียง ของตัวโน้ตตลอด บทเพลง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน 4 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 3 หมายถึง ดี

คะแนน 2 หมายถึง พอใช้

คะแนน 1 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมิน เรื่อง รีคอร์ดเดอร์ (๔)
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

กลุ่มที่(ชื่อกลุ่ม).....

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน				รวม
		ความถูกต้อง และตรงตามจังหวะ				
		ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	

นาฏศิลป์

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																				รวม
																						
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ปานกลาง)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา				
๒. การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม				
๓. การให้ความร่วมมือในการทำงาน				
๔. การแสดงความคิดเห็น				
๕. การนำเสนอความคิดสร้างสรรค์				
รวม				

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก
- คะแนน ๓ หมายถึง ดี
- คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้
- คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง
- เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของพฤติกรรมบ่งชี้

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม คะแนน ๓ คะแนน	สิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา
		นำเสนอรูปแบบการ แสดงนาฏศิลป์ เห็นคุณค่า ของการแสดงนาฏศิลป์ไทย แต่ละประเภทและแนวทาง ในการสร้างสรรค์งาน นาฏศิลป์ไทย				
		๓	๒	๑		

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับความสามารถ		
	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง (๑)
นำเสนอรูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ เห็นคุณค่าของการแสดงนาฏศิลป์ไทยแต่ละ ประเภทและแนวทางในการ สร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ไทย			

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

(* พฤติกรรมบ่งชี้เปลี่ยนตามเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้)

เกณฑ์การประเมิน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๓ (ดีมาก)	๒ (ดี)	๑ (พอใช้)	๐ (ปรับปรุง)
เนื้อหา	- เนื้อหาถูกต้องครบถ้วน - เนื้อหาตรงตามหัวเรื่อง - เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	เนื้อหาไม่สอดคล้อง
การสร้างสรรค์ใบงาน	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามดีมาก	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามเรียบร้อยดี	ตกแต่งชิ้นได้เรียบร้อยพอใช้	ตกแต่งชิ้นงานไม่เรียบร้อย
ใบงานมีความเป็นระเบียบ	ใบงานมีความเป็นระเบียบแสดงออกถึงความประณีต	ใบงานส่วนใหญ่มีความเป็นระเบียบแต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย	ใบงานมีความเป็นระเบียบแต่มีข้อบกพร่องบางส่วน	ผลงานส่วนใหญ่ไม่เป็นระเบียบและมีข้อบกพร่องมาก
ความร่วมมือในการทำงาน	ทุกคนมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่	๘๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๖๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	๔๐% ของกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙ - ๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๗ - ๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๕ - ๖ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๔ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

กลุ่มที่(ชื่อกลุ่ม).....

[illegible]

กลุ่มที่(ชื่อกลุ่ม).....

[illegible]

แบบประเมิน เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค (๒)

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

กลุ่มที่(ชื่อกลุ่ม).....

[illegible]

แบบประเมิน เรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อละครและนาฏศิลป์ (๑)

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

กลุ่มที่(ชื่อกลุ่ม).....

[illegible]

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

กลุ่มที่(ชื่อกลุ่ม).....

[illegible]

แบบประเมิน เรื่อง แฟชั่นโชว์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

กลุ่มที่(ชื่อกลุ่ม).....

[illegible]

แบบประเมิน เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง (ทำการ์ดเชิญ)
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

ที่	ประเด็นการประเมิน	ความถูกต้อง สมบูรณ์ของงาน				รวม
		ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
๑	มีการลำดับขั้นตอน					
๒	การแบ่งหน้าที่ชัดเจน					
๓	ทุกคนมีหน้าที่ในการทำงาน					
๔	แสดงความคืบหน้าและปัญหาชัดเจน					
๕	ความสะอาดของใบงาน					

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๓ หมายถึง ดี
 คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมิน เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

ที่	ประเด็นการประเมิน	ความถูกต้อง สมบูรณ์ของงาน				รวม
		ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
๑	มีการลำดับขั้นตอน					
๒	การแบ่งหน้าที่ชัดเจน					
๓	ทุกคนมีหน้าที่ในการทำงาน					
๔	แสดงความคืบหน้าและปัญหาชัดเจน					
๕	ความสะอาดของใบงาน					

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๓ หมายถึง ดี
คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้
คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมิน เรื่อง จัดการแสดงแฟชั่นโชว์และการแสดงนาฏศิลป์ไทย ๔ ภาค
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ที่	ประเด็นการประเมิน	ความถูกต้อง สมบูรณ์ของงาน						
		คะแนน	ห้อง๒/๑	ห้อง๒/๒	ห้อง๒/๓	ห้อง๒/๔	ห้อง๒/๕	ห้อง๒/๖
๑	ขั้นตอนในการทำงาน	๕						
๒	การแบ่งหน้าที่ชัดเจน	๕						
๓	ลีลาท่ารำสวยงาม	๑๕						
๔	รำถูกต้องตามจังหวะ ทำนอง	๑๐						
๕	ความสวยงามของแถว ความพร้อมเรียง	๑๐						
๖	การแต่งกาย	๑๕						
๗	จังหวะและทำนองถูกต้อง	๑๐						
รวม		๗๐						

เกณฑ์การตัดสิน

- ๕๖-๗๐ หมายถึง ดีมาก = ๑๐ คะแนน
๓๖-๕๕ หมายถึง ดี = ๘ คะแนน
๑๖-๓๕ หมายถึง พอใช้ = ๖ คะแนน
๑-๑๕ หมายถึง ปรับปรุง = ๔ คะแนน

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

ภาคผนวก ข
ผังกราฟิก
(Graphic Organizers)

นาฏศิลป์

นาฏศิลป์พื้นเมือง หมายถึง ศิลปะการแสดงร่ายรำประกอบดนตรี ได้แก่ ระเบ้า รำ ฟ้อนต่าง ๆ ที่นิยมเล่นกัน หรือ แสดงกันในแต่ละท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกันไปตามลักษณะสภาพแวดล้อม ความเชื่อ ศาสนา ภาษา อุปนิสัย และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในแต่ละท้องถิ่น อาจมีการพัฒนา ดัดแปลงมาจากการละเล่นพื้นเมืองของท้องถิ่นนั้น ๆ

การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษไทยได้สั่งสม สร้างสรรค์ และสืบทอดไว้เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เพื่อให้รุ่นลูกรุ่นหลานได้เรียนรู้และรักในคุณค่าในศิลปะไทยในแขนงนี้ เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และพร้อมที่จะช่วยสืบทอด จรรโลง และดำรงไว้เป็นสมบัติของชาติสืบไป ซึ่งการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองของไทยแบ่งออกเป็น ๔ ภูมิภาค และแต่ละภาคจะมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกัน

การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง เป็นการแสดงเพื่อก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างกันตามสภาพภูมิประเทศ สังคม วัฒนธรรม แต่ละท้องถิ่น ดังนี้

การแบ่งประเภทของการแสดงพื้นเมืองของไทย โดยทั่วไปจะแบ่งตามส่วนภูมิภาค ดังนี้

๑. การแสดงพื้นเมืองของภาคเหนือ
๒. การแสดงพื้นเมืองของภาคกลาง
๓. การแสดงพื้นเมืองของอีสาน
๔. การแสดงพื้นเมืองของใต้

ความหมาย

ที่มาของ
นาฏศิลป์
พื้นเมือง

ที่มาของการ
แสดงนาฏศิลป์
พื้นเมือง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
นาฏศิลป์พื้นเมือง

การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองมีที่มาจากดังนี้

๑. พิธีกรรมและความเชื่อของคนไทยในท้องถิ่น ที่มักประกอบพิธีกรรม บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จึงเกิดการฟ้อนรำขึ้น
 ๒. เกิดจากการละเล่นพื้นเมือง เนื่องจากคนในท้องถิ่นมีการละเล่นในงานเทศกาลต่าง ๆ จึงเกิดการร่ายรำเพื่อให้งานหรือเทศกาลนั้นมีความสนุกสนาน
 ๓. เพื่อผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยและสร้างความบันเทิงใจให้กับคนในท้องถิ่น จึงเกิดการแสดง ต่าง ๆ ขึ้น
- การแสดงนาฏศิลป์มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความบันเทิง และใช้ประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ในท้องถิ่น เช่น การฟ้อน ผีผีมดผีเม้ง เป็นการฟ้อนรำเพื่อบูชาผีปู่ย่า ระเบิดารีกีปัส เป็นการร่ายรำเพื่อเฉลิมฉลองในงานรื่นเริงต่าง ๆ

การแสดงพื้นเมืองของไทยแบ่งออกเป็น ๔ ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคอีสาน แต่ละภาคจะมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ แตกต่างกันไปทั้งรูปแบบของเพลงพื้นเมือง และการแสดงพื้นเมือง สิ่งเหล่านี้เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนาฏศิลป์พื้นเมือง

๑. ปัจจัยสภาพทางภูมิศาสตร์

มีอิทธิพลต่อการสืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นของแต่ละภาค เนื่องจากในสมัยอดีตการคมนาคมติดต่อกับส่วนกลางยากลำบาก ในภูมิภาคที่อยู่ห่างไกลจึงมักจะรับวัฒนธรรมจากประเทศใกล้เคียงเข้ามาในสังคมนั้น

- ภาคกลาง ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบเหมาะแก่การทำนา เพาะปลูก ทำไร่ ทำสวน การแสดงพื้นเมืองจึงมีการบวงสรวงขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้มีพืชพันธุ์ธัญญาหารสมบูรณ์
- ภาคเหนือ ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขา อุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติมีพันธุ์ไม้ที่สวยงาม นานาชนิด ส่งผลให้ชาวเหนือยิ้มแย้มแจ่มใส นาฏศิลป์พื้นเมืองจึงมีลีลาเชื่องช้า ละเมียดละไม
- ภาคอีสาน ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบค่อนข้างแห้งแล้ง ส่งผลให้นาฏศิลป์พื้นเมืองอีสาน ฟ้อนรำเพื่อเช่นสรวงบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นการฟ้อนรำเพื่อความบันเทิงรื่นเริง และสร้างความสนุกสนานในเทศกาลต่างๆ
- ภาคใต้ ภูมิประเทศติดต่อกับมลายูจึงทำให้รับเอาศิลปะของมลายูมาผสมผสานกับท้องถิ่น นาฏศิลป์พื้นเมืองจึงมีลักษณะเป็นการเต้นรำตามจังหวะดนตรีเน้นลีลาการเคลื่อนไหวของมือและเท้า

๒. ขนบธรรมเนียมประเพณี

คำว่า "ประเพณี" มาจากศัพท์บาลีสันสกฤตว่า "ปเวณิ ; ประเวริ" ได้แก่ ขนบธรรมเนียมหรือแบบแผน คนเราไม่ว่าชาติไหน ภาษาใด ย่อมต้องมีประเพณีเป็นของตนเอง คนในชาติต้องเคารพนับถือ ถ้าไม่เคารพนับถือจะถูกตราหน้าว่าเป็นคนไม่มีชาติ ในเรื่องประเพณีของประชาชนทุกภูมิภาค ส่วนมากจะมีขึ้นในลักษณะที่คล้ายคลึงกันบ้าง และแตกต่างกันบ้างในบางประเพณี

๓. ศาสนา

เป็นสิ่งสำคัญมากสิ่งหนึ่ง ที่ทำให้เกิดการแสดงพื้นเมืองแตกต่างกันออกไปในแต่ละท้องถิ่นหรือในแต่ละภูมิภาค สำหรับประเทศไทยนับเป็นประเทศหนึ่งที่มีความเป็นประชาธิปไตยในเรื่องการนับถือศาสนา ทำให้ประชาชนมีโอกาสในการเลือกนับถือศาสนาที่ตนเองชอบได้อย่างอิสระ ผลของการนับถือศาสนานั้นมักมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเพณีความเชื่อ อันเป็นผลให้เกิดการแสดงพื้นเมืองแตกต่างกันไป

๔. ความเชื่อ

เป็นเรื่องที่มีความผูกพันในวิถีชีวิตของคนไทยมานาน ความเชื่อมีผลทำให้เกิดรูปแบบของประเพณีต่าง ๆ อันเป็นผลต่อการแสดงพื้นเมืองอย่างยิ่งในแต่ละท้องถิ่น โดยแต่ละท้องถิ่นที่จะแตกต่างกันออกไป

๕. ค่านิยม

เรื่องของค่านิยมเป็นสิ่งสำคัญขั้นมูลฐานในการทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมบุคคล เพราะพฤติกรรมหรือการแสดงออกต่าง ๆ ของบุคคล ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะค่านิยมที่ผู้นั้นมีอยู่ ค่านิยมที่เรามักพบในแต่ละท้องถิ่นแต่ละภาค เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับการทำบุญ ค่านิยมเกี่ยวกับความสนุกสนาน ค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นต้น

๖. การประกอบอาชีพ

ท้องถิ่นที่ต่างกัน มีการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของท้องถิ่นนั้น การแสดงพื้นเมืองจะมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของท้องถิ่นนั้น ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพ

๗. วัฒนธรรมต่างชาติ

เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้แต่ละภาครับอิทธิพลของการแสดงจากประเทศเพื่อนบ้าน

นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ

วัฒนธรรมภาคเหนือ หรือ วัฒนธรรมไทยล้านนา เป็นภูมิภาคที่มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีคนไทยหลายเชื้อชาติอาศัยอยู่และได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน คือ พม่า และลาว วัฒนธรรมภาคเหนือ มีลักษณะดังนี้

- วัฒนธรรมทางสังคมคน ในภาคเหนือจะอยู่กันแบบครอบครัว รักสงบ มีนิสัยอ่อนโยน เป็นมิตร จึงได้ชื่อว่า ถิ่นไทยงาม

- วัฒนธรรมด้านที่อยู่อาศัย คนในภาคเหนือนิยมสร้างบ้านด้วยไม้ มุงด้วยกระเบื้องดินเผาแบบใบตองตึง มีไม้กาแลที่แกะสลักลวดลายสวยงามไขว้ที่หน้าจั่วเป็นสัญลักษณ์ของภาคเหนือจั่ว

- วัฒนธรรมด้านภาษา ภาคเหนือจะมีภาษาพูดและภาษาท้องถิ่นที่ใช้สื่อสารกันเรียกว่า ภาษาคำเมือง ซึ่งมีลักษณะเสียงที่ไพเราะ นุ่มนวล อ่อนหวาน แต่อาจมีสำเนียงแตกต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่น

- วัฒนธรรมด้านอาหาร ชาวล้านนานิยมรับประทานอาหารตามธรรมชาติอาจเป็นผักป่า ผักข้างไร่ต่าง ๆ และรับประทานอาหารข้าวเหนียวเป็นหลัก รสชาติของอาหารจะมีรสเค็มนำแลเผ็ด นิยมแกงแบบน้ำขลุกขลิก ไม่ใช้กะทิเยอะเหมือนภาคกลางการจัดอาหารใส่ขันโตก อาหารภาคเหนือ เช่น แกงโฮะ แกงฮังเล แคบหมู น้ำพริกหนุ่ม น้ำพริกฮ่อ จิ้นส้ม (แหนม)

- วัฒนธรรมด้านกายแต่งกาย การแต่งกายของชาวเหนือจะแตกต่างกันไปตามเชื้อชาติ และกลุ่มชน ซึ่งมีลักษณะ ดังนี้

ผู้หญิง สวมเสื้อคอกลมหรือคอจีนแขนยาว ห่มสไบทับและเกล้าผมสวมเครื่องประดับเงิน หรือทอง

ผู้ชาย สวมเสื้อคอกลมหรือคอจีนสวมกางเกงป้ายหน้า มีผ้าคาดเอว ผ้าพาดบ่า หรือผ้าโพกศีรษะ หรือสวมเสื้อม่อฮ่อม สวมกางเกงสามส่วน มีผ้าคาดเอว และสวมเครื่องประดับเงินทอง

นอกจากวัฒนธรรมดังกล่าวที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยการดำรงชีวิต ความเป็นอยู่ของชาวเหนือแล้ว ภาคเหนือยังมีประเพณีที่สำคัญและแสดงถึงวัฒนธรรมทางภาคเหนือ เช่น ประเพณีตานก๋วยสลาก ประเพณียี่เป็ง ประเพณีบวชลูกแก้ว

ลักษณะเฉพาะของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ

การแสดงพื้นเมืองภาคเหนือ เป็นลักษณะศิลปะที่มีการผสมผสานกันระหว่างชนพื้นเมืองชาติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ไทยลานนา ไทยใหญ่ เจี้ยว รวมถึงพวกพม่าที่เคยเข้ามาปกครองล้านนาไทย ทำให้นาฏศิลป์หรือการแสดงที่เกิดขึ้นในภาคเหนือมีความหลากหลายแต่ยังคงมีเอกลักษณ์เฉพาะที่แสดงถึงความนุ่มนวลของท่วงท่า และทำนองเพลงประกอบกับความไพเราะของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีตีสี ตี เป่า ที่มีความเด่นชัด ไม่ว่าจะเป็น เปียะ สะล้อ ซอ ซึง และกลอง ที่ปรากฏอยู่ในการฟ้อนประเภทต่าง ๆ รวมทั้งการแสดงที่มีความเข้มข้น หนักแน่นในแบบฉบับของการตีกลองสะบัดชัย และการตบมะผาบ

ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการที่ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชยาพระนามว่าเจ้าดารารัศมี พระราชธิดาของพระเจ้าอินทวิชยานนท์และเจ้าแม่ทิพเกสร เจ้าเมืองเชียงใหม่ ทำให้อิทธิพลการแสดงของภาคเหนือในสมัยพระราชยาเจ้าดารารัศมี มีลักษณะของภาคกลางปะปนอยู่บ้าง ทำให้สามารถแบ่งลักษณะการแสดงพื้นเมืองภาคเหนือได้เป็น ๓ ลักษณะ

๑. ลักษณะการฟ้อนแบบพื้นเมืองเดิม เป็นการแสดงที่มีอยู่ตามท้องถิ่นทั่วไป เช่น ฟ้อนครัวทาน ฟ้อนเล็บ ฟ้อนเทียน เป็นต้น

๒. ลักษณะการฟ้อนที่ได้รับอิทธิพลจากชาติอื่น อาทิ พม่า ไทยใหญ่ เจี้ยว เช่น ฟ้อนไต ฟ้อนโต ฟ้อนเจี้ยว เป็นต้น

๓. ลักษณะการฟ้อนแบบคຸ່ມหลวง เป็นการฟ้อนที่เกิดขึ้นในคຸ່ມของพระราชยา เจ้าดารารัศมี ซึ่งมีลักษณะการฟ้อนของภาคกลางผสมอยู่ เช่น ฟ้อนม่านม้วยเชียงตา ฟ้อนน้อยใจยา เป็นต้น

ปัจจุบันการแสดงพื้นเมืองภาคเหนือ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ได้สร้างสรรค์จากท่าและทำนองเพลงพื้นเมืองล้านนา ใช้หัตถกรรมพื้นบ้านเป็นอุปกรณ์ประกอบการแสดง เช่น ฟ้อนผาง ฟ้อนที เป็นต้น

ตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคเหนือ

- ฟ้อนผีผัด ฟ้อนผีเม้ง เป็นการบูชาผีบรรพบุรุษ
- ฟ้อนกิงกะหลา เป็นการฟ้อนเรียนแบบนก มีลักษณะเป็นการรำคู่ เกี่ยวพาราสีหรือหยอกล้อเล่นหัวกัน
- ตบมะผาบ เป็นการฟ้อนด้วยมือเปล่า โดยใช้มือตบไปตามร่างกายด้วยความรวดเร็ว เพื่อให้เกิดเสียงดัง
- ฟ้อนเล็บ เป็นการฟ้อนแบบดั้งเดิมที่มีความสวยงาม โดยผู้ฟ้อนสวมเล็บสีทอง
- ฟ้อนเทียน เป็นการฟ้อนแบบดั้งเดิมแต่จะฟ้อนเวลากลางคืน โดยผู้ฟ้อนจะถือเทียน
- ฟ้อนม่านม้วยเชียงตา เป็นการฟ้อนที่พระราชยา เจ้าดารารัศมีทรงประดิษฐ์ร่วมกับครูช่างฟ้อนของพม่า โดยใช้ท่ารำของราชสำนักพม่าผสมท่าฟ้อน โดยใช้ท่ารำของสำนักพม่าผสมท่าฟ้อนของไทย
- ฟ้อนสาวไหม เป็นการฟ้อนที่แสดงถึงกรรมวิธีการทอผ้าไหม
- ฟ้อนผาง เป็นการฟ้อนโดยใช้ผู้แสดงหญิงล้วน แต่งกายพื้นเมือง อุปกรณ์ประกอบการแสดง คือ ตะคันดินเผาจุดเทียน

การแสดงตีกลองสะบัดชัย

ฟ้อนผาง

นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลาง

วัฒนธรรมภาคกลาง ภาคกลางมีวัฒนธรรมที่หลากหลาย เพราะมีประชาชนอาศัยอยู่จำนวนมาก ทำให้สะท้อนวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ อุปนิสัยของคนในภาคกลาง รวมไปถึงลักษณะของวัฒนธรรมและศิลปะพื้นบ้าน ซึ่งลักษณะทางวัฒนธรรมมีดังนี้

- **วัฒนธรรมทางสังคม** คนในภาคกลางมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย อยู่กันแบบพึ่งพาอาศัยกัน ให้ความช่วยเหลือกัน

- **วัฒนธรรมด้านที่อยู่อาศัย** ลักษณะที่อยู่ของคนในภาคกลางจะเป็นเรือนไทยยกพื้นมีใต้ถุนสูง เพื่อป้องกันน้ำท่วม หลังคาทรงจั่วมีชายคายื่นยาว เพื่อกันฝนกันแดด แดดส่อง และให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก เรือนไทยที่เป็นที่นิยมคือ เรือนไทยฝาปะกน คือ เรือนที่ฝาทำจากไม้สัก มีไม้ลูกตั้งและลูกนอน มีแผ่นไม้บางเข้าลิ้นประกบกันสนิท หน้าจั่วทำด้วยวิธีเดียวกัน

- **วัฒนธรรมด้านภาษา** ภาษาในภาคกลางจะมีภาษาพูด และภาษาเขียนที่เป็นภาษากลาง แต่อาจมีลักษณะสำเนียงที่แตกต่างกันไปตามแต่ละจังหวัด เช่น จังหวัดสุพรรณบุรี อ่างทอง ราชบุรี นครปฐม จะมีสำเนียงเหนือ กรุงเทพมหานคร จะมีสำเนียงภาษากลางชัดเจน

- **วัฒนธรรมด้านอาหาร** อาหารในภาคกลางมีหลากหลายชนิด โดยจะรับประทานข้าวเจ้ากับอาหารคาว ที่เรียกว่า กบข้าว และยังได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศ เนื่องจากเมืองหลวงของไทยตั้งอยู่ในภาคกลางทำให้ประเทศไทยมีการติดต่อการค้ากับชาวต่างชาติ ทำให้ได้รับอิทธิพลด้านอาหารเข้ามาด้วย จึงส่งผลให้อาหารภาคกลาง บางชนิดกลายเป็นที่รู้จักแพร่หลายและเป็นอาหารประจำชาติ เช่น ต้มยำกุ้ง แกงส้ม แกงมัสมั่น หรืออาหารที่มีการประดิษฐ์ให้สวยงามด้วยการแกะสลัก อาหารที่มีเครื่องเคียง เช่น น้ำพริกปลาทุ รสชาติของอาหารภาคกลางมีหลากหลาย ทั้งเปรี้ยว เค็ม เผ็ด หวาน ตามชนิดของอาหาร ซึ่งอาหารของภาคกลางส่วนใหญ่จะใส่เครื่องเทศและกะทิเป็นส่วนประกอบ

- **วัฒนธรรมด้านกายแต่งกาย** กายแต่งกายในภาคกลางจะมีลักษณะที่เป็นวัฒนธรรมพื้นบ้านและวัฒนธรรมหลวง ในวัฒนธรรมพื้นบ้าน ผู้หญิงจะนุ่งโจงกระเบนหรือผ้าซิ่น สวมเสื้อแขนกระบอก ถ้าเป็นผู้ชายจะนุ่งกางเกงสามส่วน สวมเสื้อคอกลมแขนสั้น เน้นความเรียบง่าย ในวัฒนธรรมหลวงจะเป็นชุดไทย ถ้าเป็นผู้หญิงจะเป็นชุดไทยพระราชนิยม มีทั้งสีนํ้า ๘ ชุด ซึ่งใช้สวมใส่ตามความเหมาะสมของงาน ผู้ชายจะสวมชุดไทยพระราชนิยม

นอกจากวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ แล้ว ภาคกลางยังมีประเพณีที่แสดงถึงความร่วมมือร่วมใจ ความสามัคคีของคนในท้องถิ่น การเคารพบูชาศาสนาอีกด้วย เช่น ประเพณีตักบาตรดอกไม้มัน ประเพณีแข่งเรือยาว ประเพณีรับบัว

ลักษณะเฉพาะของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลาง

ลักษณะของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลางจะมีความสนุกสนานเรียบง่ายสะท้อนวิถีชีวิตของคนในภาคเน้นความสนุกสนานบันเทิง เช่น รำเถิดเทิง ระเบ้าชาวนา บางการแสดงอาจมีวัฒนธรรมหลวงเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น รำวงมาตรฐาน ระเบ้าต้นวรเชษฐ์ รำสีนวล

ตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคกลาง

- **รำโทน** เป็นการรำและการร้องของชาวบ้าน โดยมีโทนเป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะเป็นการร้อง และการรำไปตามความถนัด ไม่มีแบบแผนหรือท่ารำที่กำหนดแน่นอน
- **รำกลองยาว** เป็นการแสดงเพื่อความรื่นเริง ในขบวนแห่ต่าง ๆ ของไทยมีผู้แสดงทั้งชายและหญิง ออกม่ารำเป็นคู่ ๆ โดยมีผู้ตีกลองประกอบจังหวะ พร้อม ฉิ่ง ฉาบ กรับ และโหม่ง
- **ระเบ้าชาวนา** เป็นวิถีชีวิตความเป็นมาที่พากันออกมาไถนาหว่าน และเก็บเกี่ยวเมื่อข้าวเจริญงอกงามหลังจากนั้นพากันร้องรำเพลงด้วยความสนุกสนาน
- **เต๋นกำรำเคียว** เป็นการแสดงพื้นเมืองของจังหวัดนครสวรรค์ นิยมเล่นกันตามท้องนา ผู้แสดงทั้งชายและหญิงถือเคียวมือหนึ่งถือฉัตรวงข้าว ร้องเกี่ยวพาราสีกันอย่างสนุกสนาน
- **รำเหย่อย หรือ รำพาดผ้า** เป็นการละเล่นที่แสดงวิถีชีวิตอันสุขของชาวบ้านหมู่บ้านเก่า ตำบลจระเข้เผือก อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการร้องรำ เกี่ยวพาราสีระหว่างชาย-หญิง เริ่มการแสดงด้วยการประโคมกลองยาว จบแล้วผู้แสดงชาย-หญิง ออกม่ารำที่ละคู่

รำกลองยาว

เต๋นกำรำเคียว

นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ(ภาคอีสาน)

วัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือ ภาคอีสาน มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากประเทศเพื่อนบ้าน คือ ประเทศลาว และประเทศกัมพูชา ทำให้ลักษณะทางวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความแตกต่างกัน การแสดงพื้นเมืองภาคอีสานแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของชนพื้นเมืองกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ การแสดงพื้นเมืองภาคอีสานจะมีทั้งการแสดงที่เป็นแบบดั้งเดิมที่มีการสืบทอดกันมา และการแสดงที่เกิดขึ้นในแต่ละท้องถิ่นเป็นไปตามความถนัดหรือความสามารถของแต่ละคน ซึ่งมีลักษณะดังนี้

- วัฒนธรรมทางสังคมคนในภาคอีสาน จะมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย มีความเป็นกันเองใช้ชีวิตแบบธรรมชาติ กินง่าย อยู่อย่างง่าย ๆ มีน้ำใจ

- วัฒนธรรมด้านที่อยู่อาศัย ลักษณะที่อยู่ของภาคอีสาน จะมีการสร้างบ้านด้วยการฝังเสา เป็นเรือนไม้ไม่มีมียมเจาะช่องหน้าต่าง มีประตูช่องออกทางด้านหน้าเรือนไว้ป้องกันลม เพราะในฤดูหนาวมีลมพัดแรง หลังคาเป็นทรง

- วัฒนธรรมด้านภาษา ภาษาที่ใช้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือภาษาถิ่นอีสานจะมีสำเนียงแตกต่างกันไปตามแต่ละจังหวัด แต่ลักษณะของคำและความหมายจะคล้ายกัน สามารถเข้าใจกันได้ง่าย

- วัฒนธรรมด้านอาหาร ชาวอีสานมีวิธีการรับประทานอาหารที่เรียบง่าย อาหารส่วนใหญ่จะมาจากธรรมชาติที่สามารถหาได้ง่ายในท้องถิ่นและรับประทานกับข้าวเหนียวเป็นหลัก อาหารอีสานส่วนใหญ่จะมีรสชาติ เผ็ด เค็ม เปรี้ยว และมีเครื่องปรุงที่สำคัญ ได้แก่ ปลาร้า ที่นำมาใส่ในอาหารประเภทต่าง ๆ อาหารอีสาน เช่น ลาบ ก้อย อ่อม หมก หม่า แจ่ว

- วัฒนธรรมด้านกายแต่งกาย การแต่งกายของคนในภาคอีสานจะมีความเรียบง่ายโดยใช้ผ้าที่มีลวดลายสวยงาม ซึ่งถักทอขึ้นมาเอง ลักษณะการแต่งกาย

ผู้หญิง นุ่งผ้าซิ่นยาวคลุมเข่า สวมเสื้อแขนกระบอก ห่มสไบ ผมนเกล้ามวยสวมเครื่องประดับเงิน

ผู้ชาย นุ่งกางเกงขาก๊วย สวมหม้อฮ่อมแขนสั้น มีผ้าคาดเอว หรือพาดบ่าการแต่งกายจะแต่งตามโอกาสและความเหมาะสมกับงานต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีประเพณีที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมของคน

ลักษณะเฉพาะของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ(ภาคอีสาน)

ลักษณะการแสดงนาฏศิลป์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะแบ่งออกเป็นกลุ่มวัฒนธรรม คือ กลุ่มอีสานเหนือ กลุ่มอีสานใต้ และกลุ่มอีสานเฉพาะเมืองโคราช ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน ดังนี้

๑. กลุ่มอีสานเหนือ จะได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมมาจากประเทศลาว ซึ่งได้แก่ เซิ้ง ฟ้อน และลำ เช่น เซิ้งกระติบข้าว เซิ้งโปงลาง เซิ้งแห่ไข่มดแดง ฟ้อนผู้ไทย (ภูไท) เซิ้งสวิง เซิ้งกะหยัง เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง เช่น แคน พิณ ซอ โปงลาง โหวด ฉิ่ง ฉาบ กรับ

๒. กลุ่มอีสานใต้ จะได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมมาจากประเทศกัมพูชา ซึ่งได้แก่ เรือม เช่น เรือมลูตอันเร (รำกระทบสาก) รำกระโน้บตึงต้อง (รำตึกแตนตำข้าว) เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง เช่น กลองกันตรึมปี่สไล รำมะนา พิณ

๓. กลุ่มอีสานเฉพาะเมืองโคราช เป็นกลุ่มวัฒนธรรมเฉพาะในเขตจังหวัดนครราชสีมา มีลักษณะการแสดงที่โดดเด่น คือ การเล่นเพลงโคราช มีลักษณะคล้ายกับการละเล่นประเภทเพลงฉ่อย ลำตัดของภาคกลาง มีความสนุกสนาน เป็นการใช้ปฏิภาณไหวพริบของผู้ขับร้อง

ตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคอีสาน

- กันตรึม เป็นการแสดงเพื่อบูชาหรือบูชาหรือบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในงานพิธีกรรมต่าง ๆ
- ฟ้อนภูไท เป็นการฟ้อนเพื่อบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือเพื่อแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ

และฟ้อนในงานประเพณีต่าง ๆ

- เซิ้งตังหวาย เป็นการแสดงเพื่อถวายสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือในงานพิธีกรรมต่าง ๆ
- เซิ้งบั้งไฟ เป็นการฟ้อนในพิธีบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และในพิธีกรรมที่เกี่ยวกับการขอฝน
- เรือมจับกรับ เป็นการแสดงที่ใช้ผู้ชายถือกรับออกมารำรำไปตามจังหวะเพลงโดยไม่มี

แบบแผน หรือท่าท่าที่แน่นอน เป็นการรำเพื่อความสนุกสนาน

- เรือมอันเร หรือ กระทปไม้ บางทีก็เรียกว่า แสกเต็นสาก เป็นการแสดงที่ใช้ไม้ไผ่มากระทปกันตามจังหวะเพลง แล้วผู้รำก็กระโดดข้ามไม้ด้วยท่าทางต่าง ๆ

- มวยโบราณ เป็นศิลปะการต่อสู้ที่แสดงถึงความกล้าหาญ แข้มแข็ง นิยมแสดงในเทศกาลต่าง ๆ

ฟ้อนภูไทเรณู

เซิ้งแห่ไข่มดแดง

นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้

วัฒนธรรมภาคใต้ ภาคใต้มีวัฒนธรรมที่หลากหลายและได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมมาจากประเทศมาเลเซีย จึงเกิดการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม ซึ่งวัฒนธรรมภาคใต้มีลักษณะ ดังนี้

- **วัฒนธรรมทางสังคม** ชาวภาคใต้มีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย รักเพื่อนพ้อง มีน้ำใจ เข้มแข็ง ช่วยเหลือกัน อยู่กันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน

- **วัฒนธรรมด้านที่อยู่อาศัย** ลักษณะที่อยู่อาศัยของภาคใต้ จะมีการสร้างบ้านหรือเรียกว่า เรือน แบบเรือนเครื่องผูก เรือนเครื่องสับและเรือนก่ออิฐฉาบปูน เอกลักษณะของบ้านจะอยู่ที่หลังคาเรือนและเสาเรือน โดยเสาไม้ตั้งบนคอนกรีต เพื่อให้มีโครงสร้างแข็งแรง ป้องกันลมฝนพายุ

- **วัฒนธรรมด้านภาษา** ภาษาภาคใต้หรือภาษาปักษ์ใต้ในแต่ละจังหวัดจะมีสำเนียงที่แตกต่างกันไป และบางจังหวัดก็มีภาษาวิวด้วย เช่น จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี ยะลา

- **วัฒนธรรมด้านอาหาร** อาหารภาคใต้ส่วนใหญ่มีรสจัดมีกลิ่นเครื่องเทศ โดยเฉพาะขมิ้น เพราะช่วยดับกลิ่นคาวของอาหารทะเลเป็นหลัก อาหารใต้จึงมักมีสีเหลืองขมิ้น เช่น แกงไตปลา แกงเหลือง คั่วกลิ้ง

- **วัฒนธรรมด้านกายแต่งกาย** การแต่งกายของชาวใต้ ผู้หญิงนิยมนุ่งผ้าซิ่นยาวคลุมถึงข้อเท้า มีลวดลายเรียกว่า ผ้าบาติก หรือ ปาเต๊ะ สวมเสื้อรัดรูปปล่อยชาย ผู้ชายจะนิยมนุ่งโสร่ง สวมเสื้อปล่อยชาย นอกจากวัฒนธรรมดังกล่าวแล้ว ภาคใต้ยังมีประเพณีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและความเชื่อต่าง ๆ ซึ่งแสดงถึงความสามัคคี ความร่วมแรงร่วมใจ การเคารพบูชาในศาสนา เช่น ประเพณีชักพระ ประเพณีชิงเปรต ประเพณีสารทเดือนสิบ ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุไฟ

ลักษณะเฉพาะของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้

การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้ จะแสดงถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพของชาวใต้ เช่น ระบาย ร่อนแร่ ระบายกริดยาง ลักษณะการแสดงมีจังหวะและทำนองที่คึกคัก สนุกสนานบางการแสดงอาจผสมผสานกับวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน คือ ประเทศมาเลเซียด้วย ซึ่งการแสดงแต่ละการแสดง จะมีลักษณะรูปแบบการแสดงที่แตกต่างกันไป ใช้แสดงในโอกาสต่าง ๆ ที่สร้างความสนุกสนานให้คนในท้องถิ่น

ตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคใต้

- หนังตะลุง เรียกว่า “หนัง” หรือ “หนังควน” ในสมัยโบราณนิยมแสดงในงานนักขัตฤกษ์ และงานฉลองต่าง ๆ

- ลิเกป่า เป็นการแสดงพื้นเมืองภาคใต้อีกอย่างหนึ่ง นิยมแสดงในงานทั่วไปหรือใช้ในงานแก้บน

- โนรา เป็นการแสดงแบบโบราณที่มีมาช้านาน นิยมแสดงเพื่อความเป็นสิริมงคล

- สิละ เป็นศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่า

- ร่องเง็ง เป็นการแสดงของชาวไทยมุสลิมที่ได้รับความนิยมมาก เป็นการเต้นรำระหว่าง

หญิง - ชาย ในงานมงคล

- ซัมเป็ง เป็นการรำตามจังหวะเพลง แสดงในงานรื่นเริง หรืองานต้อนรับแขกบ้านแขกเมือง
- มะโย่ง เป็นศิลปะการแสดงละครของชาวไทยมุสลิมจากวังรายา เมืองปัตตานีในอดีตใช้ผู้แสดงส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ยกเว้นตัวตลก พระเอกเรียกว่าเปาะโย่ง นางเอกเรียกว่ามะโย่ง
- ตารีกีปัส เป็นการรำฟัต ซึ่งเกิดจากการผสมผสานกับการแสดงของมาเลเซียในเพลงซ็อบัวกาน่า วงดนตรีพื้นบ้านผสมสากล แสดงได้สองแบบคือชาย-หญิง และหญิงล้วน
- ร่อนแร่ เป็นการแสดงที่นำกรรมวิธีร่อนแร่มาสร้างสรรค์ลีลาท่ารำ
- ปาเต๊ะ เป็นการแสดงระบำพื้นเมือง ลีลาท่ารำนำมาจากการมีย้อมทำลวดลายสรงปาเต๊ะของชาวไทยมุสลิม ใช้ผู้หญิงแสดงล้วน

หนังตะลุง

โนรา

การเดินแบบแฟชั่นโชว์ เริ่มขึ้นเมื่อใด

ถ้าพูดถึงเรื่องแฟชั่นแล้ว จะไม่นึกถึงโชว์สวย ๆ อย่างการเดินแบบแฟชั่นโชว์ก็คงจะไม่ได้ เพราะดูเหมือนว่าจะกลายเป็นของคู่กันไปซะแล้ว...แต่จะมีใครบ้าง ที่รู้ว่าการเดินแฟชั่นโชว์นั้น เริ่มมีมาตั้งแต่เมื่อใด...

การเดินแฟชั่นโชว์ เริ่มมีมาตั้งแต่เมื่อปี ค.ศ.๑๘๔๖ โดยชาวอังกฤษผู้หนึ่ง ที่ได้บรรจุเป็นพนักงานในร้านเสื้อที่มีชื่อแห่งหนึ่งของประเทศฝรั่งเศส ต่อมาเขาได้ออกแบบเสื้อคลุมไหล่ตัวใหม่ขึ้นมา และได้ให้พนักงานสาวสวยของร้านคนหนึ่งเป็นผู้ใส่โชว์ ปรากฏว่าทำให้ขายดี

ต่อมาเขาได้แต่งงานกับหล่อน และได้ออกแบบเสื้อให้หล่อนใส่อีกมากมาย จนประสบความสำเร็จทางการค้าเป็นอย่างดี ปี ๑๘๕๘ เขาจึงได้เปิดร้านแฟชั่นนำยุคของตัวเอง และได้จ้างสาว ๆ เป็นนางแบบโชว์เสื้อผ้า ทำให้กิจการก้าวหน้าขึ้นด้วยดี

ในที่สุด ร้านเสื้ออื่น ๆ ก็ทำตาม และพัฒนามาเป็นการจัดงานแฟชั่นโชว์ที่สุดแสนจะอลังการอยู่ในปัจจุบันนั่นเอง...

วางแผนการจัดการแสดง

องค์ประกอบในการสร้างงาน นาฏศิลป์และศิลปะการแสดง

๑. นักแสดง ถือว่าเป็น "สื่อกลาง" ระหว่างนักแสดงหรือผู้สร้างงานกับผู้ชมคนดู ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด
๒. บท หรือ เรื่องราว แนวคิด ที่กำหนดวิธีการแสดงของนักแสดง ไม่ว่าจะเป็นบทละครภาพยนตร์ แนวคิดในการเต้นรำ
๓. การแสดง ถือว่าเป็น "ตัวงาน" หรือ "ผลผลิต" จากการสร้างงาน
๔. ผู้ชม ผู้เสพผลงานนาฏศิลป์และศิลปะการแสดงที่ได้จัดสร้างขึ้น
๕. ฝ่ายงานต่างๆ เช่น ผู้กำกับ การแสดง ผู้กำกับเวที ทีมงานฝ่ายฉากอุปกรณ์ เครื่องแต่งกาย แต่งหน้า ฝ่ายดนตรี แสง เสียง และ ฝ่ายเทคนิคพิเศษต่างๆ

ขั้นตอนการดำเนินการ จัดการแสดง

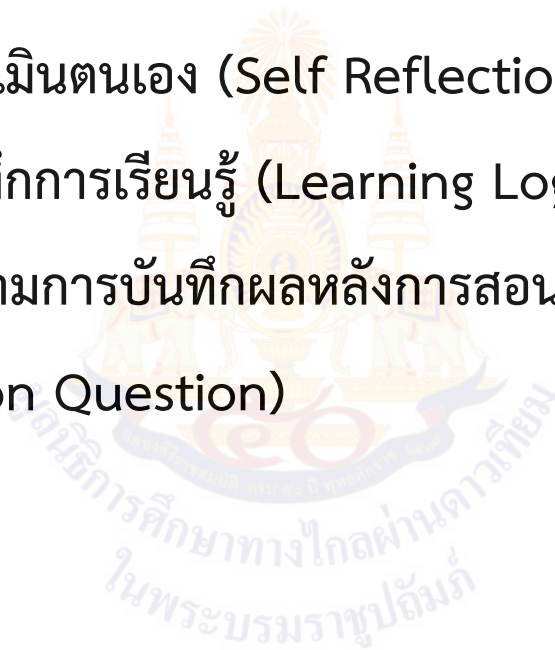
๑. แบ่งหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ออกเป็น ๓ ฝ่าย
 - ฝ่ายอำนวยการแสดง
 - ฝ่ายจัดการแสดง
 - ฝ่ายธุรการ
๒. คัดเลือกผู้แสดง การแสดงประเภทรำ ระบุผู้แสดงที่มีรูปร่างลักษณะใกล้เคียงกัน
๓. เรียกประชุมเพื่อมอบหมายงานให้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ
๔. จัดการประชุมติดตามผลการทำงานของแต่ละฝ่าย
๕. ฝึกซ้อมการแสดง มีการกำหนดการซ้อมย่อยและซ้อมใหญ่
๖. จัดการแสดงจริง เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากที่สุด
๗. การสรุปและประเมินผล การแสดงเป็นขั้นตอนสุดท้าย

ประโยชน์และคุณค่าของ การแสดง

๑. ช่วยให้ผู้แสดงมีความกล้าแสดงออก
๒. รู้จักการวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงอย่างมีเหตุผล
๓. สามารถนำไปบูรณาการเข้ากับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้
๔. เป็นการช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ
๕. ทำให้เกิดความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน
๖. เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการคิดประดิษฐ์ชุดการแสดง
๗. เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
๘. ช่วยผ่อนคลายความเครียด ทำให้เกิดความสุขสนานเพลิดเพลิน

ภาคผนวก ค

- แบบประเมินตนเอง (Self Reflection Form)
- แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Logs)
- แนวคำถามการบันทึกผลหลังการสอนสำหรับครู (Reflection Question)

นาฏศิลป์

การประเมินตนเอง (Self Reflection) และการทำแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

การประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ เป็นการประเมินตนเอง/บันทึกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จาก เนื้อหา บทเรียน หรือวิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับกระบวนการที่ได้จากการเรียนรู้ของตน การประเมินตนเอง/บันทึกการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่สะท้อนการเรียนรู้ของผู้เรียนและการค้นพบปัญหาการเรียนรู้ รวมทั้งเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนรู้กับประสบการณ์เดิม

แนวทางการใช้แบบประเมินตนเอง (Self Reflection Form)/แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

ก่อนการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ ครูควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความหมายของการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ ลักษณะของการบันทึกประโยชน์ ความยาวของการบันทึก การเรียนรู้ที่เขียนในแต่ละครั้ง เกณฑ์การเขียน การกำหนดเวลาส่งบันทึกการเรียนรู้ การยกตัวอย่างของการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนวางแผนการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ของตนเองได้ ทั้งนี้ในครั้งแรกครูควรให้เวลากับการทำแบบประเมินตนเอง/แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน โดยทำร่วมกับนักเรียนเพื่อแนะนำวิธีการประเมิน/การบันทึกแบบสะท้อนคิด

การประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ในระยะเริ่มต้น ควรให้นักเรียนบันทึกการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่เรียน เพราะสามารถเขียนได้ง่ายกว่า จะทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการบันทึกการเรียนรู้

การให้ผลสะท้อนกลับของครูต่อนักเรียนควรทำด้วยความเต็มใจ ครูอ่านบันทึกการเรียนรู้แล้วพูดหรือเขียนตอบกลับไปบนบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนในทันที สิ่งที่ครูตอบกลับควรเป็นการแนะนำแนวทาง การให้ความคิดเห็น การให้กำลังใจ การชมเชย หรือตอบกลับปัญหาที่นักเรียนถาม รวมไปถึงการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนได้มีการคิดและตอบกลับมายังครูผู้สอน หากครูมีเวลาควรอ่านบันทึกการเรียนรู้และตอบกลับในชั้นเรียน และควรอ่านสิ่งที่นักเรียนบันทึกพร้อมให้ข้อมูลย้อนกลับ ข้อเสนอแนะในเชิงบวกและสร้างสรรค์

การประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน โดยการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สะท้อนคิดสิ่งที่เรียนรู้ทั้งที่ทำได้ดีและยังต้องพัฒนา นักเรียนทำแบบประเมินตนเองหลังจบการเรียนรู้แต่ละหน่วยการเรียนรู้/หน่วยการเรียนรู้ย่อย และทำแบบบันทึกการเรียนรู้ในช่วงกลางภาคเรียน และปลายภาคเรียน/หลังจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยประเมินตนเองตามประเด็นสำคัญที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้หรือหัวเรื่องของแต่ละวิชา และเพื่อให้ครูได้นำข้อมูลจากแบบประเมินตนเอง/แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน ไปพัฒนาการสอนของตนเองและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลต่อไป

แบบบันทึกการเรียนรู้

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
หน่วยการเรียนรู้ที่ _____ เรื่อง _____

คำชี้แจง นักเรียนเลือกตอบคำถาม

๑. สิ่งดี ๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนหน่วยการเรียนรู้นี้

.....

.....

.....

.....

๒. สิ่งใดที่ฉันน่าจะทำได้ดีกว่านี้

.....

.....

.....

.....

๓. คำถามที่ฉันอยากทราบคำตอบ

.....

.....

.....

.....

๔. สิ่งที่เป็นปัญหาของฉันคือ

.....

.....

.....

.....

คำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูปลายทาง

๑. การเข้าสู่บทเรียนช่วยให้นักเรียนของฉันกระตือรือร้น กับบทเรียนที่จะเรียนต่อไปหรือไม่ เพียงใดฉันมีบทบาทในการช่วยให้นักเรียนเห็นความเชื่อมโยงกับบทเรียนหรือไม่ อย่างไร
๒. วันนี้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด ในบทเรียนต่อไปฉันควรจะทำอย่างไร เพื่อสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมของนักเรียนให้เพิ่มขึ้น
๓. การจัดกิจกรรมในวันนี้ราบรื่นดีหรือไม่ ฉันพอใจกับการจัดกลุ่มของนักเรียนในระดับใด เพราะเหตุใด มีสิ่งใด/เทคนิคใดที่ควรปรับให้การจัดการราบรื่น/ดีขึ้นกว่าเดิม
๔. วันนี้ฉันดูแลนักเรียนทั่วถึงและเป็นไปตามความแตกต่างของนักเรียนในชั้นหรือไม่ อย่างไร
๕. ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่น่าสนใจหรือแตกต่างในระหว่างการเรียนรู้จากที่ผ่านมาหรือไม่ อย่างไร
๖. ในวันนี้ฉันมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนของฉันในรูปแบบใดบ้าง (เช่น ให้กำลังใจ กล่าวชมเชย ให้ความช่วยเหลือ ฯลฯ)
๗. วันนี้ฉันมีปัญหาในการกำกับชั้นเรียนหรือไม่ หากมี ฉันใช้วิธีการใดในการแก้ปัญหา
๘. ในชั่วโมงนี้มีส่วนดี ๆ อะไรบ้างที่เกิดขึ้น และมีเรื่องใดที่ฉันรู้สึกว่าเป็นไปตามความคาดหวัง
๙. สิ่งหนึ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้ในวันนี้
๑๐. ตามความรู้สึกของฉัน นักเรียนชอบอะไรมากที่สุดในการเรียนวันนี้ และสิ่งใดที่นักเรียนยังตอบสนองไม่ดีพอ

(ปรับจาก Richards,J.C. ๑๙๘๘. Beyond Training. NewYork: Cambridge University Press. หน้า ๑๖๙-๑๗๐.)

ภาคผนวก ง

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ตัวชี้วัดที่ ๑

ใช้ภาษาถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึกและทัศนะของตนเองด้วยการพูดและการเขียน

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. พุดถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจจากสารที่อ่าน ฟัง หรือดู ด้วยภาษาของตนเองได้	พุดถ่ายทอดประเด็นสำคัญที่ได้รับตาม วัตถุประสงค์ของสารที่ได้รับ	พุดถ่ายทอดประเด็นสำคัญจากสถานการณ์ หรือหัวข้อที่กำหนด โดยเรียบเรียงประเด็น เนื้อหาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ	พุดถ่ายทอดประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งประเมิน ความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากสารที่ได้รับ
๒. พุดถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและทัศนะของตนเองจากสารที่อ่าน ฟัง หรือดู ด้วยภาษาของตนเองได้	พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ขอบคิด ทั้งเชิง บวกและลบ และทัศนะของตนเองจากสาร ที่ได้รับ	- พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ขอบคิด ทั้ง เชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ - มีเหตุผลสนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย	- พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ขอบคิด ทั้งเชิง บวกและลบ และทัศนะของตนเอง - ประเมินค่าของสารที่ได้รับ - มีเหตุผลสนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์จาก แหล่งข้อมูลที่หลากหลาย โดยมีข้อเท็จจริง และหลักฐานประกอบ
๓. เขียนถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจจากสารที่อ่าน ฟังหรือดู ด้วยภาษาของตนเองได้	เขียนประเด็นสำคัญที่ได้รับตาม วัตถุประสงค์ของสารที่ได้รับ	เขียนถ่ายทอดประเด็นสำคัญจาก สถานการณ์หรือหัวข้อที่กำหนด โดยเรียบ เรียงประเด็นเนื้อหาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ ผู้อื่นเข้าใจ	เขียนถ่ายทอดประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งประเมิน ความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากสารที่ได้รับ

พฤติกรรมบงชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๔. เขียนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและทัศนะของตนเองจากสารที่อ่าน ฟัง หรือ ดูด้วยภาษาของตนเองได้	เขียนแสดงความคิด ความรู้สึก ขอบคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ	- เขียนแสดงความคิด ความรู้สึก ขอบคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ - มีเหตุผลสนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย	- เขียนแสดงความคิด ความรู้สึก ขอบคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง - <u>ประเมินค่าของสารที่ได้รับ</u> - มีเหตุผลสนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย โดยมีข้อเท็จจริงและหลักฐานจริงประกอบ

ตัวชี้วัดที่ ๒ พุดเจรจาต่อรอง

พฤติกรรมบงชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. พุดเจรจาโนมนาวได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	พุดเจรจาโนมนาว ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้ข้อมูล ประกอบคำพูด ทาทาง และน้ำเสียง	พุดเจรจาโนมนาว ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเสนอมุมมอง และเหตุผล เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	พุดเจรจาโนมนาว โดยมีหลักการ เหตุผล หลักฐานอ้างอิง ที่ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูล ในการเสนอความคิดและสามารถตอบข้อซักถามของผู้ฟัง เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
๒. พุดเจรจาต่อรองได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	พุดเจรจาต่อรอง ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้ข้อมูล ประกอบคำพูด ทาทาง และน้ำเสียง	พุดเจรจาต่อรอง ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเสนอมุมมอง และเหตุผล เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	พุดเจรจาต่อรอง โดยมีหลักการ เหตุผล หลักฐานอ้างอิง ที่ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูล ในการเสนอความคิดและสามารถตอบข้อซักถามของผู้ฟัง เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

ตัวชี้วัดที่ ๓ เลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์	รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และมีการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูล	- รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และมีการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูล - <u>วิเคราะห์และตีความข้อเท็จจริงเป็นแนวคิด หรือความรู้ และข้อคิดทั้งเชิงบวกและเชิงลบที่นำไปใช้ได้</u>	- รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และมีการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูล - วิเคราะห์และตีความข้อเท็จจริงเป็นแนวคิด หรือความรู้ และข้อคิดทั้งเชิงบวกและเชิงลบ - <u>สามารถเชื่อมโยงแนวคิดของสารที่ได้รับกับมุมมอง แนวคิดหรือประสบการณ์ของตนเองได้</u>
๒. ตัดสินใจเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีเหตุผล	ตรวจสอบ และประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ตัดสินใจเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีเหตุผล สันนิษฐานที่ผ่านการวิเคราะห์และตรงตามวัตถุประสงค์	ตรวจสอบ และประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ตัดสินใจเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีเหตุผล สันนิษฐานที่ผ่านการวิเคราะห์และตรงตามวัตถุประสงค์ <u>โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาตนเองและส่วนรวม</u>	ตรวจสอบ และประเมินความถูกต้องของข้อเท็จจริง ความน่าเชื่อถือ และความเป็นกลางของข้อมูล ตัดสินใจเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาตนเองและส่วนรวม

ตัวชี้วัดที่ ๔ เลือกใช้วิธีการสื่อสาร

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. เลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม	เลือกใช้วิธีการสื่อสารในลักษณะต่างๆ ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา ตลอดจนการสื่อสารผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อตนเอง	- เลือกใช้กลวิธีในการสื่อสารที่หลากหลายโดยปราศจากอคติ - สามารถสรุปประเด็น ดีความ มีจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร - มีการผลิตสื่อและการออกแบบการสื่อสาร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	- เลือกใช้กลวิธีในการสื่อสารที่หลากหลายโดยปราศจากอคติ - มีการสรุปประเด็น ดีความ วิเคราะห์ และประเมินค่า ในขั้นตอนที่ซับซ้อนขึ้น - เข้าใจกฎหมายเกี่ยวกับการสื่อสาร - มีชั้นเชิงในการสื่อสารที่มีการเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ตัวชี้วัดที่ ๑ คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์)

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญ และเปรียบเทียบข้อมูลในบริบทของการดำเนินชีวิตประจำวัน	จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่กำหนด และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน	<u>ระบุองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์</u> จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่กำหนด และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล	ระบุองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ <u>ตั้งเกณฑ์</u> และจำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล <u>ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้</u> และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล
	จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูลตามเกณฑ์ที่กำหนด และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน	<u>ระบุองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์</u> จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่กำหนด และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล	ระบุองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ <u>ตั้งเกณฑ์</u> และจำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล <u>ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้</u> และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล
๒. หาความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่าง ๆ ของข้อมูลที่พบเห็นในบริบทของการดำเนินชีวิตประจำวัน	หาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีเนื้อหาหรือรายละเอียด ระบุความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ การนำไปใช้อธิบายหรือทำความเข้าใจในสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล	หาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีเนื้อหาหรือรายละเอียดที่มากขึ้น <u>อธิบายความสัมพันธ์</u> ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ การนำไปใช้อธิบายหรือทำความเข้าใจในสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล	หาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีเนื้อหา <u>และมีรายละเอียดที่มากขึ้น</u> <u>เชื่อมโยงความสัมพันธ์</u> ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ การนำไปใช้อธิบายหรือทำความเข้าใจในสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
	หาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีเนื้อหาหรือรายละเอียด ระบุความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ การนำไปใช้อธิบายหรือทำความเข้าใจในสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล	หาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีเนื้อหาหรือรายละเอียดที่มากขึ้น อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ การนำไปใช้อธิบายหรือทำความเข้าใจในสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล	หาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีเนื้อหา และมีรายละเอียดที่มากขึ้น เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ การนำไปใช้อธิบายหรือทำความเข้าใจในสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล
๓. สามารถระบุหลักการสำคัญ แนวคิดหรือความรู้ที่ปรากฏในข้อมูลที่พบเห็นในบริบทของการดำเนินชีวิตประจำวัน	ระบุข้อเท็จจริง แนวคิด หลักการสำคัญ หรือความรู้ที่ปรากฏในข้อมูลต่าง ๆ ที่พบเห็นจากสถานการณ์ในชีวิตจริง	<u>อธิบาย</u> แนวคิด หลักการสำคัญ หรือ <u>ความรู้ที่เพิ่มขึ้น</u> ที่ปรากฏในข้อมูลต่าง ๆ ที่พบเห็นจากสถานการณ์ในชีวิตจริง	อธิบายแนวคิด หลักการสำคัญ หรือ <u>ความรู้ที่เชื่อมโยงกัน</u> ที่ปรากฏในข้อมูลต่าง ๆ ที่พบเห็นจากสถานการณ์ในชีวิตจริง <u>และนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์</u>

ตัวชี้วัดที่ ๒ คิดขั้นสูง (การคิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ)

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. คิดสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การวางแผน ออกแบบ าคาการณ์ กำหนดเป้าหมายในอนาคต เพื่อประกอบการตัดสินใจของตนเองและสังคม	กำหนดวัตถุประสงค์และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง เลือกข้อมูลที่เป็ประโยชน์ในการผานรวมกันสร้างเป็สิ่งใหม่ สร้างสิ่งใหม่ตามวัตถุประสงค์ อธิบายและนำเสนอสิ่งใหม่ให้ผู้อื่นเข้าใจ เพื่อกำหนดเป้าหมายในการประกอบการตัดสินใจของตนเอง	กำหนดวัตถุประสงค์และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง เลือกข้อมูลที่เป็ประโยชน์ในการผานรวมกันสร้างเป็สิ่งใหม่ <u>จัดทำกรอบแนวคิดในการสร้างสิ่งใหม่</u> สร้างสิ่งใหม่ตามวัตถุประสงค์ <u>และตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้</u> อธิบายและนำเสนอสิ่งใหม่ให้ผู้อื่นเข้าใจ เพื่อกำหนดเป้าหมายในการประกอบการตัดสินใจของตนเอง	กำหนดวัตถุประสงค์และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง เลือกข้อมูลที่เป็ประโยชน์ในการผานรวมกันสร้างเป็สิ่งใหม่ <u>จัดทำกรอบแนวคิดในการสร้างสิ่งใหม่</u> สร้างสิ่งใหม่ตามวัตถุประสงค์และตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ อธิบายและนำเสนอสิ่งใหม่ให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยแสดงเห็นถึงลักษณะ <u>เอกลักษณ์ และคุณสมบัติเฉพาะของสิ่งนั้น</u> เพื่อกำหนดเป้าหมายในการประกอบการตัดสินใจของตนเอง <u>และสังคม</u>
	กำหนดวัตถุประสงค์และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง เลือกข้อมูลที่เป็ประโยชน์ในการผานรวมกันสร้างเป็สิ่งใหม่ สร้างสิ่งใหม่ตามวัตถุประสงค์ อธิบายและนำเสนอสิ่งใหม่ให้ผู้อื่นเข้าใจ เพื่อกำหนดเป้าหมายในการประกอบการตัดสินใจของตนเอง	กำหนดวัตถุประสงค์และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง เลือกข้อมูลที่เป็ประโยชน์ในการผานรวมกันสร้างเป็สิ่งใหม่ <u>จัดทำกรอบแนวคิดในการสร้างสิ่งใหม่</u> สร้างสิ่งใหม่ตามวัตถุประสงค์ <u>และตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้</u> อธิบายและนำเสนอสิ่งใหม่ให้ผู้อื่นเข้าใจ เพื่อกำหนดเป้าหมายในการประกอบการตัดสินใจของตนเอง	กำหนดวัตถุประสงค์และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง เลือกข้อมูลที่เป็ประโยชน์ในการผานรวมกันสร้างเป็สิ่งใหม่ <u>จัดทำกรอบแนวคิดในการสร้างสิ่งใหม่</u> สร้างสิ่งใหม่ตามวัตถุประสงค์และตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ อธิบายและนำเสนอสิ่งใหม่ให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยแสดงให้เห็นถึงลักษณะ <u>เอกลักษณ์ และคุณสมบัติเฉพาะของสิ่งนั้น</u> เพื่อกำหนดเป้าหมายในการประกอบการตัดสินใจของตนเอง <u>และสังคม</u>

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๒. คิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการ คิดในทางบวก และสามารถประยุกต์สร้างสรรค์สิ่งใหม่ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง que คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่ จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง	กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง que คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใ้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง	กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง que คิด และสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใ้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลาย มีการประเมินและคัดเลือกความคิดเพื่อนำไปสร้างสิ่งใหม่ ที่ใช้งานได้ผลดีกว่าเดิม ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
	กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง que คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่ จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง	กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง que คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใ้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง	กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง que คิด และสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใ้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลาย มีการประเมินและคัดเลือกความคิดเพื่อนำไปสร้างสิ่งใหม่ ที่ใช้งานได้ผลดีกว่าเดิม ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

พฤติกรรมบงชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๓. คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อตัดสินใจเลือกทางเลือกที่หลากหลาย โดยใช้เกณฑ์ที่เหมาะสม	ระบุประเด็นที่คิด ประมวลข้อมูลทั้งทางดานขอเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่คิด วิเคราะห์ข้อมูลและเลือกข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการหาคำตอบ ประเมินข้อมูลที่ใช้ในการคิดตามเกณฑ์ที่กำหนด พิจารณาข้อมูล ข้อโต้แย้งและความคิดเห็น ตามหลักเหตุผล ระบุทางเลือกและเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด	ระบุประเด็นที่คิด ประมวลข้อมูลทั้งทางดานขอเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่คิด<u>อย่างหลากหลาย</u> และคิดอย่างลึกซึ้ง วิเคราะห์ข้อมูลและเลือกข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการหาคำตอบ ประเมินข้อมูลที่ใช้ในการคิดตามเกณฑ์ที่กำหนด พิจารณาข้อมูล ข้อโต้แย้งและความคิดเห็นตามหลักเหตุผล ระบุทางเลือกและเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด	ระบุประเด็นที่คิด ประมวลข้อมูลทั้งทางดานขอเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่คิดอย่างหลากหลาย คิดอย่างลึกซึ้ง และคาดการณ์ถึงผลที่จะเกิดขึ้นใน<u>อนาคต</u> วิเคราะห์ข้อมูลและเลือกข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการหาคำตอบ <u>โดยตั้งเกณฑ์ในการพิจารณาข้อมูล</u> ประเมินข้อมูลที่ใช้ในการคิดตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ พิจารณาข้อมูล ข้อโต้แย้งและ ความคิดเห็นตามหลักเหตุผล ระบุทางเลือก <u>ประเมินทางเลือก</u> และเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด <u>และไตร่ตรอง ทบทวนทางเลือกที่เลือกไว้อีกครั้ง</u>

พฤติกรรมบงชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
	ระบุประเด็นที่คิด ประมวลข้อมูลทั้งทาง ดานขอเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และความคิด เห็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่คิด วิเคราะห์ ข้อมูลและเลือกข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการ หาคำตอบ ประเมินข้อมูลที่ใช้ในการคิด ตามเกณฑ์ที่กำหนด พิจารณาข้อมูล ข้อโต้ แย้งและความคิดเห็น ตามหลักเหตุผล ระบุทางเลือกและเลือกทางเลือกที่เหมาะสม ที่สุด	ระบุประเด็นที่คิด ประมวลข้อมูลทั้งทาง ดานขอเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และความคิด เห็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่คิด<u>อย่างหลากหลาย</u> <u>หลาย</u> และคิดอย่างลึกซึ้ง วิเคราะห์ข้อมูล และเลือกข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการหาคำ ตอบ ประเมินข้อมูลที่ใช้ในการคิดตาม เกณฑ์ที่กำหนด พิจารณาข้อมูล ข้อโต้แย้ง และความคิดเห็นตามหลักเหตุผล ระบุทาง เลือกและเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด	ระบุประเด็นที่คิด ประมวลข้อมูลทั้งทาง ดานขอเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และความคิดเห็นที่ เกี่ยวข้องกับประเด็นที่คิด<u>อย่างหลากหลาย</u> คิด อย่างลึกซึ้ง และ<u>คาดการณ์ถึงผลที่จะเกิดขึ้นใน</u> <u>อนาคต</u> วิเคราะห์ข้อมูลและเลือกข้อมูลที่จะนำ มาใช้ในการหาคำตอบ <u>โดยตั้งเกณฑ์ในการ</u> <u>พิจารณาข้อมูล</u> ประเมินข้อมูลที่ใช้ในการคิด <u>ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้</u> พิจารณาข้อมูล ข้อโต้แย้งและ ความคิดเห็นตามหลักเหตุผล ระบุทางเลือก <u>ประเมินทางเลือก</u> และเลือกทางเลือกที่เหมาะสม <u>มากที่สุด และไตร่ตรอง ทบทวนทางเลือกที่เลือก</u> <u>ไว้อีกครั้ง</u>

สมรรถนะที่ 3 ความสามารถในการแก้ปัญหา ตัวชี้วัดที่ 1

ใช้กระบวนการแก้ปัญหาโดยวิเคราะห์ปัญหา วางแผนในการแก้ปัญหา ดำเนินการแก้ปัญหา ตรวจสอบและสรุปผล

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. วิเคราะห์ปัญหา			
1.1 ระบุปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง	ระบุปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบที่สอดคล้องกับปัญหา จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ ผ่านการพูด เขียน แผนภาพหรือแผนผัง วาดภาพ หรือเคลื่อนไหวร่างกาย	ระบุปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบ <u>ทั้งทางตรงและทางอ้อม</u> ที่สอดคล้องกับปัญหา <u>จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ หรือที่ตนเองสนใจ</u> ผ่านการพูด เขียน แผนภาพหรือแผนผัง วาดภาพ หรือเคลื่อนไหวร่างกาย	ระบุปัญหา สาเหตุและ <u>ต้นตอ</u> ของปัญหา และผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมที่สอดคล้องกับปัญหา จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ หรือที่ตนเองสนใจ ผ่านการพูด เขียน แผนภาพหรือแผนผัง วาดภาพ หรือเคลื่อนไหวร่างกาย
2. ระบุปัญหาที่เกิดขึ้นกับบุคคลใกล้เคียง			
3. ระบุสาเหตุของ ปัญหา			
4. จัดระบบข้อมูล	ระบุเกณฑ์และจำแนกสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนด พร้อมจัดลำดับความสำคัญของปัญหา	ระบุเกณฑ์และจำแนกสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนด พร้อมจัดลำดับ ความสำคัญของสาเหตุของปัญหา <u>และเชื่อมโยง</u> <u>ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของปัญหา และผลกระทบ</u> โดยมีข้อมูลสนับสนุน	<u>แตกปัญหาที่มีความซับซ้อนให้เป็นปัญหาย่อยที่มีความซับซ้อนน้อยลง</u> ระบุเกณฑ์จำแนกสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนด พร้อมจัดลำดับ ความสำคัญของสาเหตุของปัญหา และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของ ปัญหาและผลกระทบ โดยมีข้อมูลสนับสนุน
1. การจำแนก			
2. การจัด ลำดับ			
3. เชื่อมโยง			

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
5. การตั้งสมมติฐาน	เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ ระบุแนวโน้มของผลที่จะเกิดขึ้นจากวิธีการ แก้ปัญหานั้นและตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ ปัญหาโดยพิจารณาความเหมาะสมกับ ปัญหาและความยากง่ายของวิธีการแก้ ปัญหา	เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาที่<u>หลากหลาย</u> และเป็นไปได้ ระบุแนวโน้มของผลที่จะเกิด ขึ้น จากวิธีการแก้ปัญหานั้นและตัดสินใจเลือก วิธีการแก้ปัญหาโดยพิจารณาความเหมาะสมกับ ปัญหาและความยากง่ายของวิธีการ แก้ปัญหา <u>พร้อมบอกข้อดีและข้อจำกัดของ วิธีการแก้ปัญหาที่เลือก</u>	เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาที่<u>หลากหลาย</u> และเป็นไปได้ ระบุแนวโน้มของ<u>ผลกระทบ</u> <u>เชิง</u> <u>บวกและเชิงลบ</u>ที่จะเกิดขึ้นจากวิธีการแก้ ปัญหานั้น<u>รวมทั้งคาดการณ์อุปสรรคที่จะ</u> <u>เกิดขึ้น</u>และตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหา โดยพิจารณาความเหมาะสมกับปัญหาและ ความยากง่ายของวิธีการแก้ปัญหา พร้อม บอกข้อดี และข้อจำกัดของวิธีการแก้ปัญหาที่เลือก
6. การกำหนดทางเลือก			
7. การตัดสินใจเลือกวิธีการ			

2. การวางแผนในการแก้ปัญหา			
	ออกแบบและวางแผนวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลประกอบ ระบุขั้นตอนของแผนงานอย่างชัดเจน	ออกแบบและวางแผนวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลประกอบ ระบุขั้นตอนของแผนงาน <u>และกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน</u>	ออกแบบและวางแผนวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลประกอบ ระบุขั้นตอนของแผนงาน กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน มี <u>แนวทางการจัดการความเสี่ยงเมื่อการดำเนินงานไม่ปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนดไว้</u>

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
3. การดำเนินการแก้ปัญหา			
3.1 การปฏิบัติตามแผน	ดำเนินงานตามแผนการแก้ปัญหาที่กำหนดไว้ บันทึกผลการปฏิบัติงาน รวบรวมจุดเด่น ขอบจำกัด และอุปสรรคที่เกิดขึ้นเพื่อระบุข้อดีและข้อบกพร่องของแผนการดำเนินงาน	ดำเนินงานตามแผนการแก้ปัญหาที่กำหนดไว้ บันทึกผลการปฏิบัติงาน รวบรวมจุดเด่น ขอบจำกัด และอุปสรรคที่เกิดขึ้นเพื่อระบุข้อดีและข้อบกพร่องของแผนการดำเนินงาน <u>พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางในการลดหรือแก้ไขข้อบกพร่อง</u>	ดำเนินงานตามแผนการแก้ปัญหาที่กำหนดไว้ บันทึกผลการปฏิบัติงาน รวบรวมจุดเด่น ขอบจำกัด และอุปสรรคที่เกิดขึ้นเพื่อระบุข้อดีและข้อบกพร่องของแผนการดำเนินงาน <u>พร้อมทั้งดำเนินการลดหรือแก้ไขข้อบกพร่อง</u>
3.2 การตรวจสอบทบทวนแผน			
3.3 การบันทึกผลการปฏิบัติ			

4. สรุปผลและรายงาน

	นำเสนอผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ ข้อดีและข้อบกพร่องของการ ดำเนินงาน และขอคนพบที่มีหลักฐานสนับสนุน	นำเสนอผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ ข้อดีและข้อบกพร่องของการ ดำเนินงาน ขอคนพบที่มีหลักฐานสนับสนุน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ <u>สถานการณ์อื่น</u>	<u>นำเสนอและเขียนรายงานผลการดำเนินงานตามรูปแบบที่กำหนด</u> โดยให้สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ ข้อดีและข้อบกพร่องของ การดำเนินงาน ขอคนพบที่มีหลักฐาน สนับสนุนสามารถนำไป ประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น
--	--	--	--

ตัวชี้วัดที่ 2 ผลลัพธ์ที่เกิดจากการแก้ปัญหา

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. คุณภาพของผลงาน/การแก้ปัญหา			
	ผลงาน/การแก้ปัญหามีประสิทธิผลตรงตาม วัตถุประสงค์และแผนการแก้ปัญหาที่ได้ออกแบบ ไว้ หรือระบุปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ผล งาน/ การแก้ปัญหาไม่มีประสิทธิผล	ผลงาน/การแก้ปัญหามีประสิทธิผลตรง ตามวัตถุประสงค์และแผนการแก้ปัญหาที่ ได้ออกแบบไว้ หรือระบุปัญหาและ อุปสรรคที่ทำให้ผลงาน/การแก้ปัญหาไม่มี ประสิทธิผล <u>พร้อมเสนอแนวทางในการ เพิ่มประสิทธิผล</u>	ผลงาน/การแก้ปัญหามีประสิทธิผล <u>และ</u> <u>ประสิทธิภาพ</u> ตรงตามวัตถุประสงค์และตาม แผนการแก้ปัญหาที่ได้ออกแบบไว้หรือระบุ ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ผลงาน/การแก้ ปัญหาไม่มีประสิทธิผลและ <u>ประสิทธิภาพ</u> พร้อมเสนอแนวทางในการเพิ่มประสิทธิผล และ <u>ประสิทธิภาพ</u>

2. นำไปประยุกต์ใช้

	นำผลงาน/การแก้ปัญหาไปประยุกต์ใช้ในการ แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่กำหนดให้	นำผลงาน/การแก้ปัญหาไปประยุกต์ใช้ในการ <u>การป้องกันหรือ</u> แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่ <u>มีบริบทใกล้เคียง</u>	นำผลงาน/การแก้ปัญหาไปประยุกต์ใช้ในการ การป้องกัน <u>และ</u> แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่มี บริบทใกล้เคียง
--	---	--	---

สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ตัวชี้วัดที่ ๑

นำกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายไปใช้ในชีวิตประจำวัน

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. นำความรู้ ทักษะ และกระบวนการที่หลากหลายมาสร้างผลงาน/โครงการที่เป็นระบบ มีขั้นตอนชัดเจน และมีประสิทธิภาพ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม	<u>นำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการทำงาน</u> เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา การดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบัน ได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	<u>นำความรู้ ทักษะ และกระบวนการที่</u> <u>หลากหลายมาสร้างผลงาน/โครงการที่</u> <u>เป็นระบบ มีขั้นตอนชัดเจน</u> ไปใช้ในการแก้ปัญหาและดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	<u>นำความรู้ ทักษะ และกระบวนการที่</u> <u>หลากหลายมาสร้างผลงาน/โครงการ/นวัตกรรมที่</u> <u>เป็นระบบ มีขั้นตอนชัดเจน มีประสิทธิภาพ</u> ไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่ ๒ เรียนรูด้วยตนเองและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ขาวสาร	ใช้วิธีการที่เหมาะสมในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ขาวสาร ได้ตามจุดประสงค์จากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ รวมทั้งประเมินความถูกต้องและกลั่นกรองข้อมูลที่น่าจะเป็นข่าวลวง (fake news)	ใช้วิธีการที่หลากหลายในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ขาวสาร ได้ตามจุดประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เชื่อถือได้ <u>จับประเด็นสำคัญทั้งเชิงบวกและลบ</u> รวมทั้งประเมินความถูกต้องและกลั่นกรองข้อมูลที่น่าจะเป็นข่าวลวง (fake news)	ใช้วิธีการที่หลากหลายในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ขาวสาร ได้ตามจุดประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยประเมินความน่าเชื่อถือ จับประเด็นสำคัญทั้งเชิงบวกและลบ <u>และนำเสนอองค์ความรู้</u> รวมทั้งประเมินความถูกต้องและกลั่นกรองข้อมูลที่น่าจะเป็นข่าวลวง (fake
๒. สามารถเชื่อมโยงความรู้	สังเคราะห์ความรู้ ข้อมูล ขาวสาร และเชื่อมโยงสิ่งที่ได้จากการสังเคราะห์กับบทเรียน	สังเคราะห์ความรู้ ข้อมูล ขาวสาร และเชื่อมโยงสิ่งที่ได้จากการสังเคราะห์กับเรื่องที่ต้องการศึกษาได้	news)สังเคราะห์ความรู้ ข้อมูล ขาวสาร และสามารถ <u>นำเสนอประเด็นที่เป็นแกนสาระสำคัญครบถ้วน และเปรียบเทียบกับข้อมูลอื่น ๆ</u> หลักการทฤษฎีได้อย่างสอดคล้องน่าเชื่อถือ
๓. มีวิธีการในการศึกษาความรู้เพิ่มเติมเพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ตามความ สนใจอย่างต่อเนื่อง	มีวิธีการที่หลากหลายในการศึกษาความรู้เพิ่มเติมเพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่	มีวิธีการที่หลากหลายในการศึกษาความรู้เพิ่มเติมเพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ และสร้างองค์ความรู้ตามความสนใจ	มีวิธีการที่หลากหลายในการศึกษาความรู้ ข้อมูล ขาวสาร เพื่อสร้างองค์ความรู้ตามความสนใจและประเด็นการเรียนรู้ใหม่ ๆ และนำไปประยุกต์ใช้

ตัวชี้วัดที่ ๓ ทำงานและอยู่รวมกันในสังคมอย่างมีความสุข

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. ทำงานร่วมกับผู้อื่น อย่างสร้างสรรค์ สามารถ แสดงความคิดเห็นของตน ยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น	- ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ มี การวางแผนการทำงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยกิริยาจากที่สุภาพ เขาใจยอมรับความแตกต่าง และรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น - ทำงานของกลุ่มที่ตนรับผิดชอบจนสำเร็จ โดยใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า	- ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็นระบบ และสร้างสรรค์ <u>แสดงความคิดเห็นอย่างสมเหตุสมผล</u> รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นโดยสนับสนุนหรือคัดค้านด้วยกิริยาจากที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น - ทำงานของกลุ่มที่ตนรับผิดชอบโดยพยายามพัฒนางานให้สำเร็จด้วยดี โดยใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า	- ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ สามารถแสดงความคิดเห็น <u>อย่างมีหลักการและเหตุผล</u> โดยมีข้อมูลที่นาเชื่อประกอบการสนับสนุน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นโดยสนับสนุนหรือคัดค้านด้วยวาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น - ทำงานของกลุ่มที่ตนรับผิดชอบโดยพยายามพัฒนางานและใช้ความสามารถของตนเองช่วยเหลือทีมด้วยความเขาใจ และยอมรับความสามารถของสมาชิกทีมที่แตกต่างกัน ให้สำเร็จด้วยดี โดยใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า
๒. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา หน้าที่ ความรับผิดชอบ	- รับผิดชอบและปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ ระเบียบ กฎ กติกา และแนวปฏิบัติตามวิถีวิวัฒธรรมของชุมชน และท้องถิ่นด้วยความเขาใจ - เคารพต่อสถาบันหลักของชาติ	- รับผิดชอบและปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ เคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา <u>ข้อตกลง กฎหมาย และแนวปฏิบัติตามวิถีวิวัฒธรรมของชุมชน</u> และท้องถิ่น <u>ด้วยความเขาใจในฐานะพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</u> - เคารพต่อสถาบันหลักของชาติ	- รับผิดชอบและปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ เคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา <u>ข้อตกลง กฎหมาย และแนวปฏิบัติตามวิถีวิวัฒธรรมที่มีความหลากหลาย</u> ด้วยความเขาใจในฐานะพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข - เคารพต่อสถาบันหลักของชาติ

พฤติกรรมบงชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๓. การเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์	- รู้จักปกป้องสิทธิ เสรีภาพของตนเองและ ผู้อื่น - ไม่กลั่นแกล้งผู้อื่นทางร่างกายและวาจา - ยอมรับกับผู้อื่นที่แตกต่างทางร่างกายทางความคิด ต่างเพศ ต่างวัย	- รู้จักปกป้องสิทธิ เสรีภาพของตนเองและผู้อื่น - ไม่กลั่นแกล้งผู้อื่น ทางร่างกาย วาจา <u>และความสัมพันธ์ทางสังคม (Social bullying)</u> - <u>ไหวเกียรติและช่วยเหลือผู้อื่น ไม่อคติ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น (Empathy)</u>	- รู้จักปกป้องสิทธิ เสรีภาพของตนเองและผู้อื่น - ไม่กลั่นแกล้งผู้อื่น ทางร่างกาย วาจาและ <u>ความสัมพันธ์ทางสังคม (Social bullying) และความสัมพันธ์ในโลกไซเบอร์ (Cyber bullying)</u> - <u>ไหวเกียรติผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่เลือกปฏิบัติ</u> - <u>ไหวเกียรติและช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่เลือกปฏิบัติ</u>
๔. เห็นคุณค่าของการมีชีวิต	- บอกคุณลักษณะทางบวกของตน - รับรู้และจัดการอารมณ์ ความรู้สึก และละเว้นการกระทำที่ไม่ควรทำ	- <u>ตัดสินใจ วางแผน บอกเป้าหมายและแนวทางในการไปสู่เป้าหมายในชีวิต</u> - <u>รับรู้ และ จัด ก า ร อ ร ม ณ์ แล ะ ความเครียด</u> - <u>แสดงออกถึงความเชื่อทางบวกในความสามารถของตนเองที่จะประสบความสำเเร็จ</u>	- ตัดสินใจ วางแผน บอกเป้าหมายและแนวทางในการไปสู่เป้าหมายในชีวิต - <u>กำกับตนเองให้ลงมือทำตามแผน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด</u> - รับรู้ จัดการอารมณ์และความเครียด - <u>แสดงพฤติกรรมตามความเชื่อและจุดยืนของตนเอง</u>
๕. เขาใจ ยอมรับ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ความเสมอภาคทางเพศ	เขาใจความแตกต่างของบุคคลทั้งทางกายทางความคิด ต่างเพศ ต่างวัย	<u>ทำกิจกรรมร่วมกับผู้ที่แตกต่างทางกายทางความคิด เพศ และวัยได้</u>	<u>ยอมรับผู้รวมกิจกรรมที่แตกต่างทางกาย ทางความคิด เพศ และวัยอย่างจริงใจ</u>

พฤติกรรมบงชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๖. ใ้ภาษา กิริยา ทาทาง เหมาะสมกับบุคคล และ โอกาสตามมารยาทสังคม	- ใ้ภาษา กิริยา มารยาทและแต่งกาย เหมาะสมตามโอกาส	- ใ้ภาษา กิริยา มารยาทและแต่งกาย เหมาะสม <u>ในทุกสถานที่และโอกาส ต่างๆ</u> - <u>พูดกับบุคคลทั่วไปด้วยความเป็นมิตร</u>	- ใ้ภาษา กิริยา มารยาทและแต่งกายเหมาะ สมในทุกสถานที่และโอกาสต่างๆ - <u>พูดอย่างมีเหตุผล ไม่สอเสียดให้เกิดความ เดือดร้อนต่อตนเองและผู้อื่น</u>
๗. ปฏิบัติงาน ในสวนรวม อย่างมีความสุข	รวมปฏิบัติงานของตนเองและของกลุ่ม ในฐานะผู้นำ หรือในฐานะสมาชิกที่ดี ของกลุ่ม โดยคำนึงถึงผลกระทบตอ ตนเองและผู้อื่น	รวมปฏิบัติงานของตนเองและของกลุ่ม <u>ด้วยความเต็มใจ</u> ในฐานะผู้นำ หรือใน ฐานะสมาชิกที่ดีของกลุ่ม โดยคำนึงถึง ผลกระทบตอตนเอง ผู้อื่น สังคม และสิ่ง <u>แวดล้อม</u>	<u>มีทัศนคติเชิงบวกในการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น ชื่นชม และเห็นความทุ่มเท พยายาม ในการ ทำงานของสมาชิกของกลุ่ม โดยใช้วิธีการที่ เหมาะสมกับบุคคลและ สถานการณ์ เพื่อ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีโดยคำนึงถึงผลกระทบ ตอตนเอง ผู้อื่น สังคม และสิ่งแวดลอม</u>

ตัวชี้วัดที่ ๔ จัดการกับปัญหาและความขัดแย้งในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

พฤติกรรมบงชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. วิเคราะห์ สถานการณ์ ปัญหาและมีการจัดการใด เหมาะสม	- เข้าใจปัญหา แก่ปัญหาและความขัด แย้งที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ชีวิต ด้วยการยอมรับความแตกต่างของ บุคคล - ใช้วิธีการแก้ปัญหาและลดความขัด แย้งที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย	- <u>เผชิญปัญหาและยอมรับผลของปัญหา ที่เกิดจากการตัดสินใจของตนเอง</u> - แก่ปัญหาและความขัดแย้งที่เกี่ยวข้อง กับสถานการณ์ชีวิต ด้วยการยอมรับ ความแตกต่างของบุคคล - ใช้วิธีการแก้ปัญหาและลดความขัด แย้งที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย	- <u>เผชิญปัญหาและยอมรับผลของปัญหาที่ เกิดจากการตัดสินใจของตนเองและผู้อื่นที่ ส่งผลกระทบตอตนเองและสวนรวม</u> - แก่ปัญหาและความขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับ สถานการณ์ชีวิต ด้วยการยอมรับความแตก ต่างของบุคคล - ใช้วิธีการแก้ปัญหาและลดความขัดแย้งที่ <u>หลากหลาย</u> ที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่ ๕ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสภาพแวดล้อม

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ปัจจุบันของ สังคมโลก	ติดตาม สืบข่าวสาร และเหตุการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม จากแหล่งเรียนรู้ที่น่าเชื่อถือ พร้อมทั้ง <u>เล่าและแสดงความคิดจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น</u>	ติดตาม สืบข่าวสาร และเหตุการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม จากแหล่งเรียนรู้ที่น่าเชื่อถือ พร้อมทั้ง <u>อธิบายผลกระทบจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น</u>	ติดตาม สืบข่าวสาร และเหตุการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม จากแหล่งเรียนรู้ที่น่าเชื่อถือ พร้อมทั้ง <u>วิเคราะห์ผลกระทบจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น</u>
พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๒. ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สภาพแวดล้อม	<u>หาแนวทางรับมือกับปัญหาจากสถานการณ์ ทางสังคมและเข้าร่วมกิจกรรม</u> ที่มุ่งสร้างความเปลี่ยนแปลง โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมและпенธรรม ด้วยสันติวิธีและวิถีประชาธิปไตย	<u>เลือกใช่วิธีการแก้ไข</u> ปัญหาเหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมและ <u>เสนอกิจกรรม</u> ที่มุ่งสร้างความเปลี่ยนแปลง โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมและпенธรรม ด้วยสันติวิธีและวิถีประชาธิปไตย	<u>เลือกใช่วิธีการแก้ไข</u> ปัญหาเหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม พร้อมทั้ง <u>สร้างสรรค์กิจกรรมและเชิญชวนผู้อื่น</u> ให้เข้าร่วมกิจกรรมที่มุ่งสร้างความเปลี่ยนแปลง โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมและпенธรรม ด้วยสันติวิธีและวิถีประชาธิปไตย

ตัวชี้วัดที่ ๖ หลีกเลียงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. รู้จักป้องกัน หลีกเลียงพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ การลงละเมิดทางเพศ อุบัติเหตุ สารเสพติด และความรุนแรง	- หลีกเลียงบุคคล สถานการณ์ สถานที่ สภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การเกี่ยวข้องกับ สาร เสพติด การติดเกม การพนัน ความรุนแรง อุบัติเหตุ และพฤติกรรมลงละเมิดทางเพศ	- หลีกเลียงและป้องกันตนเองจาก บุคคล สถานการณ์ สถานที่ สภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การเกี่ยวข้องกับสาร เสพติด การติด เกม การพนัน ความรุนแรง อุบัติเหตุ และพฤติกรรมลงละเมิดทางเพศ	- หลีกเลียงและป้องกันตนเองและผู้อื่นจาก บุคคล สถานการณ์ สถานที่ สภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การเกี่ยวข้องกับสารเสพติด การติดเกม การพนัน ความรุนแรง อุบัติเหตุ และพฤติกรรมลงละเมิดทางเพศ
๒. จัดการกับอารมณ์และความเครียดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	ควบคุมอารมณ์โดยไม่แสดงความรู้สึกทางลบ หรือไม่พอใจด้วยคำพูดกิริยาอาการ ต่อหน้า ผู้อื่น	- ควบคุมอารมณ์โดยไม่แสดงความรู้สึกทางลบ หรือไม่พอใจด้วยคำพูดกิริยาอาการต่อหน้า ผู้อื่น - <u>ใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์</u>	- ควบคุมอารมณ์โดยไม่แสดงความรู้สึกทางลบ หรือไม่พอใจด้วยคำพูดกิริยาอาการต่อหน้าผู้อื่น - <u>ใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์</u> - <u>ใช้วิธีการที่หลากหลายในการส่งเสริมสุขภาพจิตของตน</u>

สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ตัวชี้วัดที่ ๑ เลือกและใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม	เลือกและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการสืบค้นข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลจากสื่อออนไลน์ <u>ด้วยตนเอง</u>	- เลือกและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ที่หลากหลายในการสืบค้นข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูล จากแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ - <u>เปรียบเทียบข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เก็บรวบรวมจากแหล่งเรียนรู้ออนไลน์</u>	- เลือกและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการสืบค้นข้อมูล - <u>วิเคราะห์ จำแนกข้อมูล ประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลสารสนเทศก่อนนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์หรือนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้</u>
๒. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม	เลือกและใช้เทคโนโลยีในการรับส่งข้อมูลข่าวสารกับผู้อื่นโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่มีตนเอง	- เลือกและใช้เทคโนโลยีในการรับส่งข้อมูลข่าวสาร ผ่านช่องทางที่หลากหลาย - <u>ไม่แบ่งปันข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่น</u>	- เลือกและใช้เทคโนโลยีในการรับส่งข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางที่หลากหลาย - <u>แบ่งปันข้อมูลโดยคิดวิเคราะห์แยกแยะข้อเท็จจริง และคำนึงถึงผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นต่อสังคม</u>
๓. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการทำงานอย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม	เลือกและใช้เทคโนโลยีเพื่อลดขั้นตอน เวลา ทรัพยากรในการทำงาน การแก้ปัญหาและนำเสนอผลงานที่มีประโยชน์ต่อตนเองหรือสังคม	เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อลดขั้นตอนเวลา ทรัพยากรในการทำงาน การแก้ปัญหาและนำเสนอผลงานที่เป็น <u>ประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน ไม่มีผลกระทบตอสสิ่งแวดลอม</u>	เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อลดขั้นตอนเวลา ทรัพยากรในการทำงาน การแก้ปัญหาและนำเสนอผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม <u>โดยมีความหลากหลายแปลกใหม่ น่าสนใจ ไม่ลอกเลียนแบบไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน ไม่มีผลกระทบตอสสิ่งแวดลอมและสามารถแนะนำผู้อื่นได้</u>
๔. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม			

ตัวชี้วัดที่ ๒ มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. การกำหนดปัญหาหรือความต้องการ	กำหนดปัญหาหรือความต้องการในชีวิตประจำวัน	กำหนดปัญหาหรือความต้องการ <u>ค้นหาสาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้น</u>	กำหนดปัญหาหรือความต้องการ วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น
๒. การรวบรวมข้อมูล	รวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับปัญหาหรือความต้องการ	รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ <u>สาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้น</u>	- รวบรวมและจัดอันดับความสำคัญของสาเหตุของปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น - <u>รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุต่างๆ และผลกระทบที่เกิดขึ้น</u>
๓. เลือกวิธีการ	เลือกวิธีการแก้ปัญหาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับปัญหาหรือความต้องการ	เลือกวิธีการแก้ปัญหา <u>เปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของวิธีการ</u> ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสาเหตุของปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น	เลือกวิธีการแก้ปัญหา <u>เปรียบเทียบข้อดีข้อเสียความสอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่</u> <u>ความประหยัด และการนำไปใช้ได้จริงของแต่ละวิธี</u> ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้น
๔. การออกแบบและปฏิบัติการ	วางแผนและถ่ายทอดความคิดหรือจัดลำดับความคิดหรือจินตนาการให้เป็นขั้นตอนเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน หรือสนองความต้องการ ออกแบบและสร้างผลงานตามแนวทางที่ได้คิดและวางแผน	วางแผนและถ่ายทอดความคิดหรือจัดลำดับความคิดหรือจินตนาการ ให้เป็นขั้นตอนเกี่ยวกับ <u>วิธีการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนหรือสนองความต้องการ ลงมือปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอน</u> <u>ออกแบบและสร้างผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ</u>	วางแผนและถ่ายทอดความคิดหรือจัดลำดับความคิดหรือจินตนาการ ให้เป็นขั้นตอนและ <u>เป็นระบบเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนหรือสนองความต้องการ ลงมือปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอน และสร้างผลงานตามแนวทางที่ได้คิดและวางแผน</u>

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๕. ทดสอบ	ทดสอบผลงานตามวิธีการที่กำหนด	<u>ออกแบบวิธีการทดสอบผลงานและทดสอบผลงานเองตามวิธีการที่ออกแบบ</u>	<u>ออกแบบวิธีการทดสอบผลงานและทดสอบผลงานอย่างเป็นระบบ ระบุข้อแก้ไข ปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นกับผลงาน</u>
๖. ปรับปรุงแก้ไขงาน	นำผลจากการทดสอบผลงาน มาปรับปรุงแก้ไข ให้สอดคล้องกับปัญหาหรือความต้องการ	นำผลจากการทดสอบผลงาน มาปรับปรุงแก้ไข และ <u>พัฒนาผลงานให้สามารถแก้ไข ปัญหาหรือลดผลกระทบที่เกิดขึ้น</u>	- นำผลจากการทดสอบผลงาน มาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาผลงาน ที่สามารถแก้ไข ปัญหาหรือลดผลกระทบที่เกิดขึ้น - <u>เกิดความคิดใหม่ในการพัฒนาผลงาน</u>
๗. การประเมินผล	ประเมินวิธีการและประสิทธิภาพของผลงาน โดยใช้เครื่องมือที่กำหนดให้	ประเมินวิธีการและประสิทธิภาพของผลงาน โดย <u>เลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับวิธีการประเมิน</u>	ประเมินวิธีการและประสิทธิภาพของผลงาน โดย <u>ออกแบบและสร้างเครื่องมือที่เหมาะสมกับวิธีการประเมิน</u>

คณะกรรมการปรับปรุงคู่มือครู - แผนการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ ๒
เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV)

ที่ปรึกษามูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

พลเอก ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ	ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
รองศาสตราจารย์นราพร จันทรโอชา	รองประธานกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
นายอนุสรณ์ พูเจริญ	ผู้ช่วยเลขาธิการมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล	คณะกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

ที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ว่าที่ร้อยตรี ธนุ วงษ์จินดา	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางเกศทิพย์ ศุภวานิช	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายภูริวัตร คำอำยกาวิ	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวจรรยา ศรี แจบไธสง	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการอำนวยการ

รองศาสตราจารย์นราพร จันทรโอชา	ประธานคณะกรรมการ
รองประธานกรรมการบริหาร มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม	ในพระบรมราชูปถัมภ์
รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล	รองประธานคณะกรรมการ
กรรมการบริหาร มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม	ในพระบรมราชูปถัมภ์
นางเกศทิพย์ ศุภวานิช	รองประธานคณะกรรมการ
กรรมการบริหาร มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม	ในพระบรมราชูปถัมภ์
นายอนุสรณ์ พูเจริญ	คณะกรรมการ
ผู้ช่วยเลขาธิการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม	ในพระบรมราชูปถัมภ์
นายภูริวัตร คำอำยกาวิ	คณะกรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางสาวจรรยา ศรี แจบไธสง	คณะกรรมการ
ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
นางสาวสุพัตรา ผาติวิสันต์	คณะกรรมการ
รองผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)	
นางสาวกุลศลิน มุสิกกุล	คณะกรรมการ

ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)
 นายสมเกียรติ เพ็ญทอง คณะกรรมการ
 ผู้อำนวยการ สาขาคณิตศาสตร์ประถมศึกษา สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)
 นางสาวจิระพร สังข์เวทย์ คณะกรรมการ
 ผู้อำนวยการ สาขาเทคโนโลยี สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)
 นางราตรี ศรีไพรวรรณ คณะกรรมการ
 ผู้อำนวยการโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นายธีระพล ช่างวา คณะกรรมการ
 รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ ฝ่ายมัธยมศึกษา โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นางสาวศิริรัตน์ มูลไชยศรี คณะกรรมการ
 นักทรัพยากรบุคคล กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นางสาวทิพจุฑา ชุนเกษา คณะกรรมการ
 นักทรัพยากรบุคคล กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นางวิภา ตันจุลพงษ์ คณะกรรมการและเลขานุการ
 รองหัวหน้าสำนักงาน มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นางสาวณัฐพร เพื่อดจันติก คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
 นักวิชาการศึกษา กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นางสาวนิสาชล แสงฟ้า คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
 นักวิชาการศึกษา กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นายพันธ์พัทธ์ ชัยดั่ง คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
 นักวิชาการศึกษา กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นางสาวสรिता แก้วหาวงค์ คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
 นักวิชาการศึกษา กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะทำงานตรวจและแก้ไขคู่มือครู - แผนการจัดการเรียนรู้

นายณัฐวุฒิ ขาวสมุทร	ครูชำนาญการ โรงเรียนหัวหิน สพม.ประจวบคีรีขันธ์
นางโชติกา สมพงษ์	ครูชำนาญการ โรงเรียนหัวหิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์
	ช่วยปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระ บรมราชูปถัมภ์
นางสาวนันทวัน ทองทิพย์	ครู โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์ สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน